

การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์

ของ

มลวิภา กมลพรวัฒนา

หอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๑๔

๒ ๕๑๗๔๐

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์นี้แล้ว เห็นควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย -
ศรีนครินทรวิโรฒได้

๑๑๕ สนิท ประธาน

Δ.Δ.Δ.Δ.Δ. กรรมการ

มีนาคม 2518

ประกาศคุณประการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. อารี สันถวิ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรียงจันทร์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆจนปัญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ รัชนี ศรีไพรวลัย แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้แนะนำวิธีสร้างแบบฝึกหัด

ขอขอบพระคุณ ครูใหญ่ คณะครู โรงเรียนวัดศรีวนาราม และ โรงเรียน
วัดคุ้งวารี ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และ เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ ร.ต.อ. ยงยุทธ งามเกษม ที่กรุณาให้บริการบ้าน
ที่พักอาศัย อาหาร ยานพาหนะ และ ความปลอดภัยตลอดเวลาที่ทำการทดลอง

ท้ายที่สุดขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ และ น้องๆ ที่ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์
และกรรสารจากคำศัพท์อย่างเต็มความสามารถ

มลวิภา กมลพรวัฒนา

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
คำนำ	๑
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๒
ความสำคัญของการวิจัย	๒
สมมุติฐานในการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๓
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๓
๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	๕
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	๕
การวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน	๑๒
๓ วิธีดำเนินการ	๑๔
กลุ่มตัวอย่าง	๑๔
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๔
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๒๐
การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๒
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
สรุปผลการวิจัย	๒๗

บทที่

หน้า

๕ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ๒๔

 อภิปรายผล ๒๔

 ข้อเสนอแนะ ๒๔

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

 ภาคผนวก ก. .

 ภาคผนวก ข. .

 ภาคผนวก ค. .

 ภาคผนวก ง. .

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- ๑ แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านครั้งแรกและครั้งหลัง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ๒๔
- ๒ แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ๒๖

บทนำ

เนื่องจากการสื่อสารกันด้วยหนังสือกำลังเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก การอ่านจึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จำเป็นของคนในปัจจุบัน ประเทิน มหาชนธ์ (ประเทิน มหาชนธ์, ๒๕๑๖ : ๔๔) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีคุณค่าหลายประการ เช่น เพิ่มพูนความรู้ ความบันเทิง เพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ตลอดจนการสร้างความรู้สึกในค่านิยมที่ดีงาม จากคำกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าการอ่านให้ประโยชน์อย่างมากมาโดยเฉพาอย่างยิ่งกับนักเรียน เพราะนักเรียนต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ดังที่ สเตรง (Strang, 1940 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน ประมาณร้อยละ ๔๐ - ๕๐ จะต้องอาศัยการอ่าน

ด้วยเหตุที่นักเรียนต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน การมีทักษะในการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่มีทักษะในการอ่านดีย่อมได้รับประโยชน์จากการอ่านเต็มที่ การที่นักเรียนจะมีทักษะในการอ่านได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้อง ซึ่งการฝึกฝนนี้ทำได้โดยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ รัสเซลล์ (Russell, 1961 : 156 - 159) ได้กล่าวถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่านไว้ว่า อุปกรณ์ที่จะช่วยให้การฝึกทักษะการอ่านได้ผลสมบูรณ์นั้น ได้แก่สมุดแบบฝึกหัด (work book) เพราะนอกจากจะช่วยเราให้ฝึกเกิดความสนใจในการอ่านแล้ว ยังสามารถที่จะพัฒนาทักษะการอ่านด้านต่าง ๆ เช่น ความคิดเชิงวิจารณ์ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ได้อย่างชัดเจน และนักเรียนยังสามารถตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วยตนเองอีกด้วย ความคิดนี้ แมคคี (Mackee, 1966 : 236) ก็มีความเห็นตรงกับรัสเซลล์ คือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ฝึกทักษะการอ่านก็คือ แบบฝึกหัด

แต่เนื่องจากการจัดหาและความคิดเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอนยังเป็นเรื่องที่เป็นปัญหามาก เช่น ครูไม่เห็นความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์หรือไม่สามารถจะสร้างอุปกรณ์

ขึ้นได้ เพราะขาดทักษะและไม่มีเวลา รวมทั้งการขาดแคลนอุปกรณ์ที่จะสร้าง (รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธา, ๒๕๑๐ : ๘ - ๘) ผู้วิจัยจึงคิดสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านขึ้น เพื่อนำไปให้นักเรียนได้ใช้ฝึก และหาแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสองประการ คือ

๑. เพื่อนำพหุวิธีต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน ที่นักการศึกษาได้ค้นคว้าไว้แล้วนั้น มาใช้สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน
๒. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับนักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะสำหรับนักเรียนในระดับต่าง ๆ
๒. เป็นแนวทางในการผลิตหรือเลือกแบบเรียนในการสอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า
๓. เป็นแนวทางในการสอนวิธีสอนภาษาไทย เรื่องการสอนอ่านสำหรับนักเรียนฝึกหัดครู ในสถาบันฝึกหัดครู

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเรื่องตรงกับความสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกฝนให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ในขณะที่

อ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

๒. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับนักเรียนสองกลุ่มคือ

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒๓ คน

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของโรงเรียนคู่งวารี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๓๓ คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่ครูสอนตามแบบเดิม

กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่ครูสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์

การสอบแบบเดิม หมายถึง การสอนอ่านภาษาไทยที่ครูส่วนมากใช้อยู่คือ สอนให้จำ

เนื้อเรื่องในหนังสือ และสอนศัพท์

การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด หมายถึง การสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบกับการสอนแบบเดิม

ทักษะในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในด้านการเข้าใจศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ในที่นี้วัดจากคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบมาตรฐาน วิชาภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของกองวัดผล กรมสามัญศึกษา ฉบับสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็น
เรื่องสั้น ๆ ตอนท้ายเรื่องเป็นคำถาม ซึ่งมุ่งส่งเสริมทักษะสี่ประการ คือ ความเข้าใจศัพท์
ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์

ความเข้าใจศัพท์ หมายถึง ความเข้าใจความหมายของคำทั้งที่ปรากฏอยู่โดยลำพัง
และที่ปรากฏอยู่ในข้อความ

ความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจข้อความหรือเรื่องที่อ่าน
และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาหาเหตุผลจากข้อความ
ที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะอภิปรายได้

ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่จะรวบรวมความคิดจากการอ่าน
โยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ ซึ่งเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาหาความรู้ในปัจจุบัน ต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ การฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็น นักการศึกษาเป็นจำนวนมากตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ และได้พยายามศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการในการสอนและการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ในการอ่านให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ผลการศึกษาค้นคว้าของนักการศึกษาเหล่านั้นส่วนใหญ่มักจะคล้ายคลึงกัน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ก. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้เขียนเป็นทฤษฎีขึ้นไว้ดังนี้
 คอรสัน (Dorson, 1957 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. ให้นักเรียนสนใจอ่านทั้งเพื่อความเพลิดเพลิน และเพื่อเสริมสร้าง

สติปัญญา

๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการอ่านในแต่ละระดับชั้น
๓. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น
๔. เพื่อให้มีนิสัยที่ดีทั้งทางการอ่านและการฟัง
๕. ให้สามารถเลือกหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมและตรงกับ

จุดมุ่งหมายในการสอนคือ

ทูซ (Tooz, 1957 : 215) มีความเห็นว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านนั้น ควรจะให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านหนังสือ ซึ่งตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน

แฮร์ริส (Harris, 1956 : 487) มีความเห็นสอดคล้องกับทูซว่า วิธีที่จะส่งเสริม

ให้นักเรียนรักการอ่าน ควรจะชักจูงและแนะนำให้อ่านด้วยวิธีการที่เหมาะสม คือ ขั้นแรกควรจะให้เด็กได้อ่านหนังสือที่ง่าย สั้น และตรงกับความสนใจ เมื่อนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว นักเรียนจะหาหนังสือชนิดต่าง ๆ มาอ่านเอง

วิทตี (Witty, 1949 : 132) มีความเห็นว่า การสร้างนิสัยรักการอ่านนั้น ควรให้นักเรียนได้อ่านหนังสือที่สนใจ เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของเขาด้วย

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องถึงทักษะหลายด้านด้วยกัน คือ ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ทักษะเหล่านี้มิใช่เป็นสิ่งที่เกิดได้เอง ครูจะต้องเป็นผู้สร้างและฝึกให้นักเรียน ในการสร้างและฝึกทักษะให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนนี้ นักการศึกษาได้ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางไว้อย่างหลากหลายด้วยกัน ดังนี้

๑. ความเข้าใจคำศัพท์

รัสเซล (Russell, 1961 : 283 - 287) ได้แนะนำการจัดกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ไว้อย่างหลากหลายวิธีคือ

๑) กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับภูมิหลังหรือประสบการณ์ของนักเรียน

๒) การใช้สื่อทัศนวัสดุ

๓) การให้นักเรียนเห็นการใช้คำในสถานการณ์ต่าง ๆ

๔) การอธิบายของครู

๕) ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

๖) อุปกรณ์ที่ใช้ ควรเป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น

๗) เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น

๘) ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง

๙) ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด

๑๐) การใช้พจนานุกรม

๑๑) ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง เช่น วิเคราะห์คำ

กอ สวัสดิพิธานิชย์ (กอ สวัสดิพิธานิชย์, ๒๕๐๕ : ๑๑๐) เห็นว่านักเรียนแต่ละคน จะมีวิธีการของตนโดยเฉพาะในการเรียนคำศัพท์ใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีเดียวกันทุกครั้ง ครูที่จึงต้องสอนวิธีเรียนคำใหม่ให้นักเรียนหลาย ๆ วิธี เมื่อวิธีหนึ่งใช้ไม่ได้ผล นักเรียนจะทดลองใช้วิธีอื่น ๆ โดยทั่วไปนักเรียนเรียนคำควยวิธีต่อไปนี้

- ๑) อาศัยภาพประกอบเป็นเครื่องช่วยในการ เคาความหมายของคำ
- ๒) อาศัยใจความสำคัญของประโยคและเนื้อเรื่องเป็นเครื่องช่วยในการ เคาความหมายของคำ

๓) อาศัยรูปร่างของคำเป็นเครื่องช่วยในการ เคาความหมายของคำ

๔) อาศัยวิธีแจกลูกตัวอักษร คือ ครูให้พยัญชนะหรือสระตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลักไว้ แล้วเปลี่ยนสระหรือพยัญชนะที่เข้ามาผสมกับพยัญชนะหรือสระที่เป็นหลักนั้นไปเรื่อย ๆ เช่น ครูให้พยัญชนะ ก เป็นหลัก ครูก็จะให้สระเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เช่น กะ กา กิ กี่ เป็นต้น

๕) อาศัยพจนานุกรมเพื่อค้นคำแปล

อีกประการหนึ่ง กอ สวัสดิพิธานิชย์ ได้เห็นว่า ไม่ว่าครูจะสอนโดยวิธีใดก็ตาม ครูต้องไม่ลืมว่า การให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของคำเท่านั้นไม่พอ ต้องให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้นด้วย เพื่อเป็นแนวทางที่นักเรียนจะนำเอาเสียงและรูปคำมารวมกับความหมายให้สัมพันธ์เป็นส่วนเดียวกัน

๒. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง

คอว์สัน (Dawson, 1957 : 177) ให้แนวทางในการสอนให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องไว้ดังนี้

- ๑) สอนให้นักเรียนเข้าใจ คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
- ๒) ฝึกให้นักเรียนสามารถจับความสำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องทีอ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
- ๓) ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและวิพากษ์วิจารณ์สิ่งทีอ่าน

๔) ผูกให้อ่านเพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือเพื่อแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่อง แล้วตั้งท้ายให้นักเรียนทายต่อว่า ต่อไปจะเป็นอย่างไร หรือดำเนินเรื่องให้ถึงจุด ๆ หนึ่ง แล้วให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์หรือแก้ปัญหาเอง จะช่วยให้จับความได้ดี

๕) ผูกให้อ่านโดยกำหนดให้ ว่าต้องการใหญ่เรื่องใดมา

๖) ผูกให้อ่านเพื่อให้มีจินตนาการเพิ่มขึ้น โดยให้ดูภาพหรือสิ่งอื่นที่ได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕

๗) ผูกให้อ่านเพื่อทราบการจัดระเบียบหรือแนวการลำดับความของผู้เขียน เบอร์ตัน (Barton, 1959 : 321) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน คือ

- ๑) การเข้าใจความหมายของศัพท์
- ๒) การเรียงลำดับความได้
- ๓) จับความกติกสำคัญได้
- ๔) การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่าน
- ๕) แยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

รัสเซล และเฟย์ (Russell and Fea, 1967 : 898-899) กล่าวว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ครูจะมีวิธีฝึกดังนี้ คือ

- ๑) ให้นักเรียนหาข้อความ หรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
- ๒) ให้เลือกคำบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
- ๓) กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
- ๔) รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียน โดยใช้คำพูดของนักเรียน

จากวิธีฝึกทั้ง ๔ นี้ ครูจะสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้

เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้นครูอาจช่วยได้ดังนี้ คือ

- ๑) สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของ คำ วลี และประโยค
 - ๒) สอนให้นักเรียนรวบรวมเนื้อความที่อ่านได้
 - ๓) สอนให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และให้นักเรียนสามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นความจริง และข้อความใดเป็นความเห็นของผู้เขียน
- กอ สวัสดิพิพาณิชย์ (กอ สวัสดิพิพาณิชย์, ๒๕๐๕ : ๑๕๒) เสนอแนะวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

- ๑) ก่อนจะอ่านเรื่องใด ครูควรทำความเข้าใจร่วมกับนักเรียนหรือแนะนำให้นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้งเกี่ยวกับการวางวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- ๒) ค้นหาศัพท์ใหม่ และคำแปลศัพท์เหล่านั้นโดยส่งเสริมให้ใช้พจนานุกรม
- ๓) เมื่ออ่านพบข้อความที่ซับซ้อน ครูกับนักเรียนควรช่วยกันตีความหมายให้แจ่มแจ้ง และครูควรใช้คำถามเพื่อแนะให้นักเรียนคิด
- ๔) การอธิบายข้อความที่ยืดยาว ซับซ้อน ครูควรใช้แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ
- ๕) เมื่ออ่านเรื่องใดจบครูควรให้นักเรียนคิดทบทวนเหตุการณ์หรือใจความสำคัญที่อ่านมา
- ๖) เมื่อมีโอกาสเมื่อใด ควรให้นักเรียนทดสอบความรู้ที่ได้จากการอ่าน เป็นการสอนให้นักเรียนได้คิดค้น แก้ปัญหา อันจะทำให้นักเรียนเฉลียวฉลาดและใช้ความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์มากขึ้น

๓. ความสามารถในการอ่านควยวิจารณ์

ในปัจจุบันข่าวสารวิทยากรต่าง ๆ มีอยู่อย่างกว้างขวาง การฝึกให้นักเรียนอ่านได้ หรือมีความเข้าใจเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอ ควรจะฝึกทักษะการอ่านควยวิจารณ์ กล่าวคือ เมื่ออ่านแล้วสามารถคิดได้ว่า สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ควรเชื่อถือได้หรือไม่ รู้จักหาเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบ ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

อาร์เทอร์ (Arthur, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านควยวิจารณ์นั้น
ใช้ความสามารถดังต่อไปนี้ คือ

- ๑) จำความหมายของคำได้
- ๒) สามารถเลือกความหมายของคำในกรณีที่มีความหมายหลายอย่างได้
เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน

๓) เข้าใจถ้อยคำอุปมา หรือความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้
บอกตรง ๆ

- ๔) จับความคิดสำคัญของผู้เขียนได้
- ๕) ถายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
- ๖) มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นข้อความนั้น
และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น

- ๗) จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
- ๘) เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น และความลำเอียงของผู้เขียนได้
- ๙) ลงความเห็น วิวินิจฉัย ตัดสินได้
- ๑๐) จับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกได้

เฮลแมน (Heilman, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงวิจารณ์
จะต้องใช้ความสามารถ ๑๐ ประการ คือ

- ๑) จำความหมายของศัพท์ได้
- ๒) เลือกใช้ความหมายได้เหมาะสม ถ้าศัพท์นั้นมีความหมายหลายอย่าง
- ๓) แยกแยะว่า ข้อความใดเป็นอุปมาอุปไมย และแปลความหมายของข้อความ
นั้นได้

- ๔) ทราบความคิดสำคัญ (Main Idea) ของผู้เขียน
- ๕) ถายทอดข้อความที่อ่านได้
- ๖) เห็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องที่อ่าน

- ๗) ลำดับเรื่องไต่
- ๘) ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น และความตั้งใจของผู้เขียน
- ๙) สรุปความไต่
- ๑๐) ตีความไต่

๔. ความสามารถในการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ อาจรวมถึงการอ่าน
 ด้วยวิจารณญาณ แต่ในทางทั่วไปแล้ว หมายถึง การอ่านซึ่งผู้อ่านสามารถใช้ความคิดที่ได้จาก
 การอ่าน สร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ลักษณะการอ่านที่แสดงว่าผู้อ่านมีความสามารถในการ
 การอ่านเชิงสร้างสรรค์ คือ

๑. จับแนวความคิดที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
๒. เข้าใจข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนเสนอไว้
๓. มีปฏิกิริยาบางอย่าง เช่น เพลิดเพลินกับความงามของถ้อยคำ หรือเกิด

จินตนาการขึ้น

๔. สามารถประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ
 รัสเซล (Russell, 1961 : 469) ได้จัดลำดับขั้นของการพัฒนาการอ่านเชิงสร้างสรรค์

ไว้ดังนี้

- ๑) เข้าใจศัพท์และความคิดที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- ๒) เข้าใจความหมายขั้นที่ลึกซึ้งกว่าความหมายโดยทั่วไป
- ๓) มีการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต
- ๔) เข้าใจสัญลักษณ์และความหมายที่ซ่อนอยู่
- ๕) เกิดความซาบซึ้งหรือเกิดวิจารณ์
- ๖) นำความคิดที่ได้ใหม่นี้ไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

๗. ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านมีดังนี้คือ

เดวิดสัน (Davidson, 1971 : 6273-A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบให้ใช้ความคิด ในขณะที่อ่าน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้น มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่คอยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

ซีโรตา (Sirota, 1971 : 2320-A) ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรมการอ่านหนังสือให้แก่นักเรียนว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่นักเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น และอ่านได้ดีขึ้น

ปทุม นิคมานนท์ (ปทุม นิคมานนท์, ๒๕๔๔ : ๘๗) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน แบบการรับรู้ และการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดมาก จะมีความสามารถในการอ่านทั้งด้านความเข้าใจ และความเร็วในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีความคิดรวบยอดน้อย ทั้งในประณปีที่ ๔ และ ๕

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว, ๒๕๔๕ : ๘๗) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอด และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่าการสร้างความคิดรวบยอดมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วารุณี พลบูรณ์ (วารุณี พลบูรณ์, ๒๕๔๑ : ๑๕๕ - ๑๕๗) ศึกษาการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาคอนตอนของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร สรุปได้ว่า

- ๑) ครูควรฝึกทักษะการอ่านทุกวัน วันละมากกว่า ๓๐ นาที
 - ๒) อุปกรณ์ที่ใช้กันมากในการฝึกทักษะ คือ บัตรคำ รูปภาพ หนังสือนิทาน
แผนภูมิ บทเพลง บทประพันธ์ หรือสุภาษิต
 - ๓) กิจกรรมที่ใช้ในการฝึก คือ ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วครูถามเรื่องราว
หรือให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา แล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง
 - ๔) ครูผู้สอนภาษาไทยมีความต้องการอุปกรณ์การฝึกทักษะมาก ครูส่วนใหญ่
ขาดความรู้ในการทำและการใช้อุปกรณ์
 - ๕) ครูผู้สอนภาษาไทย เสนอแนะให้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดเสริมทักษะ
ภาษาไทยในชั้นต่าง ๆ ให้แพร่หลายขึ้น
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป, ๒๕๑๔ : ๔๕) ศึกษาการสอน
ภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี พบว่า ครูมีปัญหาและต้องการสิ่ง
ต่อไปนี้มากที่สุด

- ๑) คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
- ๒) แบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะ
- ๓) หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครูและนักเรียน

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นลำดับขั้น ดังต่อไปนี้ คือ เลือกกลุ่มตัวอย่าง จักหาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลและจัดกระทำกับข้อมูล ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดดังต่อไปนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม การเลือกพิจารณาความคล้ายคลึงกันในด้าน ระยะห่างจากตัวเมือง สภาพเส้นทางคมนาคม สภาพโรงเรียน จำนวนครูและนักเรียน และความร่วมมือจากทางโรงเรียน ผลปรากฏว่าเลือกได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

๑. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒๓ คน

๒. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของโรงเรียนวัดकु้งวารี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๑๕ คน

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. แบบสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนสองฉบับ คือ

๑.๑ แบบสำรวจความสนใจการอ่าน ของ อรพินท์ สวาสดิพันธ์ ซึ่งใช้สำรวจความสนใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนประชาบาลสองแห่งของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ แบบสำรวจความสนใจ มีลักษณะเป็นเรื่องสั้น ๆ มีทั้งหมด ๑๒ เรื่อง คือ

เรื่องสมมุติ วิทยาศาสตร์ ผจญภัย เรื่องเศร้าสลดใจ ชาวในประเทศ ชาวต่างประเทศ
 ธรรมชาติวิทยา เรื่องตลกขบขัน เรื่องคล้ายชีวิตจริง กิจกรรมในครอบครัว วัฒนธรรมประเพณี
 ต่างชาติ และประวัติศาสตร์ แต่ละเรื่องจะมีคำถามให้เด็กตอบว่า ชอบหรือไม่ พร้อมทั้งให้
 แสดงเหตุผลประกอบ

๑.๒ แบบสำรวจความสนใจการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นภายหลังที่ใช้แบบสำรวจ
 ความสนใจของอรพินท์ สวาสดิ์พันธ์ (อรพินท์ สวาสดิ์พันธ์, ๒๕๑๐ : ภาคผนวก) และ
 เห็นว่าแบบสำรวจนั้นเป็นแบบสำรวจความสนใจในการอ่านอย่างกว้าง ๆ จึงได้คิดสร้างแบบสำรวจ
 ความสนใจโดยแยกแยะประเภทต่าง ๆ ออกไป มีทั้งหมด ๕๐ ข้อ แบบสำรวจนี้วัดระดับ
 ความสนใจการอ่านตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสำรวจความสนใจการอ่าน

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. เรื่องสมมุติ หรือนิทานทั่วไป					
๒. เรื่องเกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
๓. นิทานที่อธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้นของสิ่งต่าง เช่น ทำไมค้างคาวจึงหากินกลางคืน เป็นต้น					
ฯลฯ					

๒. ตัวอย่างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นทดลองใช้ เพื่อเป็นแนวทาง
 ในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กต่อไป มีสองแบบฝึกหัด

๓. แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน มีลักษณะเหมือนแบบฝึกหัดตัวอย่าง คือ เป็น

ข้อความสั้น ๆ หลาย ๆ แบบ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยคัดเลือกเอาเรื่องที่ตรงกับ
 ความสนใจ หรือสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเด็ก ในตอนท้ายของแต่ละเรื่องจะมีคำถาม
 ซึ่งมีทั้งแบบเลือกตอบ และให้เด็กเขียนตอบเพียงสั้น ๆ คำถามเป็นการถามเกี่ยวกับ
 ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์
 การสร้างแบบฝึกหัดนี้ นอกจากจะปรับปรุงจากแบบฝึกหัดตัวอย่างแล้ว ยังอาศัยหนังสือ Betts
 Basic Readers, The A B C Along Friendly Roads ของ เบ็ตส์ และ เวลส์
 (Betts and Welch, 1968 : 129) และ Critical Reading ของ ลอว์ (Long,
 1970 : ๙ - 125) เป็นคู่มือ

ตัวอย่างแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ ๑

เป็นตัวเองดีกว่า

นานมาแล้วมีหนูตัวหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์มีแสงแรงกล้า สามารถส่องแสงที่ร้อนแรง
 ไปทำลายสิ่งต่าง ๆ ได้ หนูจึงคิดว่าพระอาทิตย์มีฤทธิ์มาก ก็ยกย่องพระอาทิตย์บ้าง จึงไป
 ขอร้องจากพระอิศวร พระอิศวรก็ประทานพรให้ ครั้นหนูได้เป็นพระอาทิตย์แล้ว ก็ส่องแสง
 แรงกล้าไปทำลายความเคียดแค้นในแก่โลก จนเมฆต้องมาบดบังแสงไว้ พระอาทิตย์เอาชนะเมฆ
 ไม่ได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นเมฆ พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นเมฆ หนูก็ปลอบฝน
 ให้ตกใหญ่ จนลมมาพัดเอาเมฆและฝนลวไป เมฆหนูลมไม่ได้อีก จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นลม
 พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นลม หนูก็แฉ่งฤทธิ์พัดบ้านเรือนพังทลาย แต่ไม่สามารถพัดให้
 จอมปลวกพังลงได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นจอมปลวก พระอิศวรก็ประทานให้ พอเป็นจอมปลวก
 ก็ถูกควายขวิดพังลง หนูจึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นควาย พระอิศวรก็ประทานให้ ครั้นได้เป็นควาย
 ก็ถูกหนูกัด ควายไล่ขวิดก็ขวิดไม่ถูก เพราะหนูตัวเล็ก และมองไวกว่า จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็น
 หนูตามเดิม

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุด

๑) เพราะเหตุไรหนูจึงอยากเป็นพระอาทิตย์ ?

- ก. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์อยู่สูงดี
- ข. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์มีแสงสวยงาม
- ค. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์ให้แสงสว่างแก่คนและสัตว์ได้
- ง. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์มีอำนาจมาก
- จ. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์ไม่ต้องทำอะไร

๒) เพราะเหตุใดหนูจึงอยากกลับเป็นหนูตามเดิม ?

- ก. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่เก่งที่สุด ไม่มีใครทำอันตรายได้
- ข. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่มีชีวิตอิสระ ไม่ต้องถูกจับมาเลี้ยงไว้
- ค. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่มนุษย์เกลียดและกลัว
- ง. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่ฉลาด
- จ. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่วิ่งไวที่สุด

๓) นักเรียนคิดว่าหนูมีนิสัยอย่างไร ?

- ก. ฉลาด
- ข. เห็นแก่ตัว
- ค. อยากทำประโยชน์ให้แก่มนุษย์และสัตว์
- ง. อยากมีอำนาจเหนือสิ่งต่าง ๆ
- จ. พาลเกร

๔) นักเรียนคิดว่าพระอิศวรเป็นอย่างไร ?

- ก. มีอำนาจมาก
- ข. รักหนูมาก
- ค. กลัวหนูมาก

ง. มีหน้าที่ให้สิ่งต่าง ๆ แก่ผู้อื่นตามที่เขาขอ

จ. สนับสนุนกับหนุนมาก

๕) หนูจึงไป "ขอพร" จากพระอิศวร "ขอพร" แปลว่าอะไร ?

ก. ขอให้พระอิศวรช่วยพรให้

ข. ขอให้พระอิศวรให้ในสิ่งที่ตนประสงค์

ค. ขอให้พระอิศวรช่วยให้ตนมีอายุยืน

ง. ขอให้พระอิศวรทำให้ตนมีอำนาจมากที่สุด

จ. ขอให้พระอิศวรบันดาลให้ตนมีอะไรก็ได้สมปรารถนา

๖) พระอิศวรก็ "ประทานพร" ให้ "ประทานพร" แปลว่าอะไร ?

ก. ให้

ข. ยินดี

ค. บันดาล

ง. เห็นด้วย

จ. ยินยอม

๗) เพราะอะไรหนูจึงอยากเป็นนั่นเป็นนี่ ?

ก. เพราะอยากให้ใคร ๆ รัก

ข. เพราะอยากให้ใคร ๆ เห็นว่าตนดี

ค. เพราะอยากให้ใคร ๆ เคารพนับถือ

ง. เพราะอยากให้ใคร ๆ เกรงกลัว

จ. เพราะอยากให้ใคร ๆ เกลียดตน

๘) ถ้านักเรียนมีอำนาจมาก ๆ นักเรียนจะใช้อำนาจนั้นทำสิ่งต่าง ๆ เพื่ออะไร ?

ก. ให้ผู้อื่นรู้ว่าเรามีอำนาจ เขาจะได้ไม่กล้ารังแกเรา

ข. ช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้ยาก

ค. สร้างความยิ่งใหญ่ให้กับตัวเอง และพวกพ้อง

- ง. ชมชู้คนทั่ว ๆ ไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ
- จ. ทำให้ผู้อื่นยกย่องนับถือเราด้วยความเกรงกลัว
- ๘) นักเรียนคิดว่า การที่เราจะอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ อย่างมีความสุขได้นั้น เราจะต้องมีอะไรเป็นสิ่งสำคัญ ?
- ก. ความรู้
- ข. อำนาจ
- ค. ความเชื่อเพื่อเพื่อน
- ง. ความกล้าหาญ
- จ. ความระมัดระวังตัวไม่ให้ผู้อื่นจนเกินไป
- ๑๐) นิทานเรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร ?
- ก. โลกนี้ย่อมมีสิ่งที่มีอำนาจมากที่สุดอยู่เพียงสิ่งเดียว.
- ข. สิ่งต่าง ๆ ในโลกย่อมมีข้อดีต่าง ๆ กันไป
- ค. ตัวเราเองเก่งกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมดในโลก
- ง. คนเรามักจะไม่พอใจในความสามารถของตนเอง
- จ. หนูเป็นสัตว์ที่มีความทะเยอทะยานมาก
- ๑๑) นักเรียนคิดว่าพระอาทิตย์ทำประโยชน์อะไรให้แก่เรามากที่สุด
- ก. ให้ความร้อนและแสงสว่างแก่เรา
- ข. ช่วยให้เราเจริญเติบโต
- ค. ทำให้เราแข็งแรง
- ง. ช่วยให้เรามองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้
- จ. ทำให้เราไปไหนมาไหนได้สะดวก
๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้
- ๑) ถ้านักเรียนสามารถเลือกเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ได้ นักเรียนจะเลือกเป็นอะไร ? เพราะเหตุใด ?

-
-
-
- ๒) นักเรียนคิดว่าเป็นตัวนักเรียนเองนี้ดีแล้วหรือยัง เพราะเหตุใด ?
-
-
-

๔. แบบทดสอบมาตรฐาน ความสามารถทางการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ของกองวัดผล กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. สืบหาความถี่ของคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมปีที่ห้า คือ
ศีลธรรม ของ พ.อ.ปิ่น มุทุกันต์
หน้าที่พลเมือง ของกระทรวงศึกษาธิการ
วิทยาศาสตร์ ของ กระทรวงศึกษาธิการ
นิทานร้อยบรรทัด ของ กระทรวงศึกษาธิการ
แบบเรียนภาษาไทย ของ กระทรวงศึกษาธิการ
จากการสำรวจปรากฏว่ามีคำศัพท์ทั้งสิ้น ๔๗๔๑ คำ
๒. สืบหาความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง
- ๒.๑. ตรวจคำตอบที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจโดยกำหนดคะแนนเป็น
๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑ ตามลำดับความสนใจจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

- ๒.๒ รวมคะแนนแล้วหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ
- ๒.๓ จัดลำดับความสนใจของนักเรียนจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด
- ๒.๔ เลือกประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุดไว้ ๑๐ รายการ คือ

๑. เกียรติคุณทางวรรณคดี	คะแนนเฉลี่ย ๕.๐๐
๒. เรื่องตลก	คะแนนเฉลี่ย ๔.๖๘
๓. เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยที่ตื่นเต้น	คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๕
๔. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ทะเล	คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๕
๕. เรื่องสมมุติหรือนิทานต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๔
๖. บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๐
๗. บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา	คะแนนเฉลี่ย ๔.๔๕
๘. นิทานเพื่ออธิบายสาเหตุที่เกิของสิ่งต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ย ๔.๔๑
๙. เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์	คะแนนเฉลี่ย ๔.๔๐
๑๐. ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนสมัยโบราณ	คะแนนเฉลี่ย ๔.๓๕

๓. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นทดสองข้อสองเรื่อง แล้วทดสอบให้ ผลปรากฏว่าแบบฝึกหัดน้อยไป นักเรียนคนแรกใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที และคนสุดท้ายใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที

๔. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน โดยนำเรื่องประเภทที่นักเรียนสนใจมาคัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับความรู้เรื่องคำศัพท์ของนักเรียน และตั้งคำถามท้ายบทเพื่อให้ฝึกทักษะด้านความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์และความคิดเชิงสร้างสรรค์ คำถามนี้เพิ่มขึ้นจากแบบฝึกหัดตัวอย่าง เป็นเรื่องละ ๑๐ - ๑๕ ข้อ

๕. ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

๖. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านในชั่วโมงภาษาไทย

๓๐ วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ถึง ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

๗. ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

๘. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางการอ่านทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์โดยใช้ t - test

การจัดกระทำกับข้อมูล

๑. เลือกการคำนวณเฉพาะของผู้ที่สอบทั้งสองครั้ง ปรากฏว่ากลุ่มทดลองได้ ๒๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๓๐ ส่วนกลุ่มควบคุมได้ ๒๒ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗
๒. ตรวจสอบการคำนวณแบบทดสอบทั้งสองครั้งเพื่อให้คะแนน คือ ข้อที่ถูกให้หนึ่งคะแนน และข้อที่ผิดให้ศูนย์คะแนน
๓. รวมคะแนนแบบทดสอบแต่ละชุด ซึ่งจะเป็นคะแนนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละสองชุด คือ คะแนนที่ได้จากการสอบก่อนการทดลองและคะแนนที่ได้จากการสอบหลังการทดลอง รวมเป็นสี่ชุด
๔. นำคะแนนทั้งสี่ชุดไปหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นภายหลังการทดลองแต่ละกลุ่ม
๕. นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วย t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้นำมา วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้
 สถิติลักษณะและตัวอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล และได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมา ก็จะ
 กล่าวโดยละเอียดต่อไปนี้

สัญลักษณ์ และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X, Y	แทน	คะแนนจากการทดสอบครั้งแรก (Pre - test) และการทดสอบ ครั้งที่หลัง (Post - test)ตามลำดับ
D	แทน	ผลต่างของ X และ Y
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบครั้งแรก และครั้งที่หลัง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบ ก่อนและหลังการทดลอง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
t	แทน	ความแตกต่างของคะแนนที่ต้องการเปรียบเทียบ
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (degree of freedom)
H_o	แทน	สมมุติฐานไร้นัยสำคัญ (Null Hypothesis)
H_a	แทน	สมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้ง (Alternative Hypothesis)
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากร (Population)
μ_{con}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มควบคุม
μ_{Ex}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูลแบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

๑. ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

๒. เปรียบเทียบผลการสอนเมื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะและผลการสอนแบบเดิม โดยใช้ t - test

๑. ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองไคผลการวิเคราะห์ทั้งนี้แสดงไว้ในตาราง ๑

ตาราง ๑ แสดงพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยพิจารณาจากคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	๒๑	๑๐.๗๖	๔.๕๘	๒.๓๔ **
กลุ่มควบคุม	๒๒	๔.๐๐	๔.๖๗	.๔๔

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่มีเนื้อความตรงกับความสนใจและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกการใช้ความคิดในขณะอ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น มีรายละเอียดมากขึ้น

สมมุติฐานไร้นัยสำคัญ

$$H_0 : \mu_{Ex} (\text{ก่อนการทดลอง}) = \mu_{Ex} (\text{หลังการทดลอง})$$

$$H_0 : \mu_{con} (\text{ก่อนการทดลอง}) = \mu_{con} (\text{หลังการทดลอง})$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจะมีความสามารถในการอ่านคงเดิม

สมมุติฐานการวิจัย

$$H_1 : \mu_{Ex} (\text{ก่อนการทดลอง}) < \mu_{Ex} (\text{หลังการทดลอง})$$

$$H_1 : \mu_{con} (\text{ก่อนการทดลอง}) < \mu_{con} (\text{หลังการทดลอง})$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่า เมื่อผ่านการทดลองแล้วความสามารถในการอ่านของนักเรียน ในกลุ่มตัวอย่างจะสูงขึ้นกว่าเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย และปฏิเสธสมมุติฐานไร้นัยสำคัญ

นักเรียนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ หลังจากได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานไร้นัยสำคัญ และปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัย

๒. เปรียบเทียบผลการสอนเมื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ และผลการสอนแบบเดิม โดยใช้ t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตาราง ๒ แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางความสามารถในการอ่าน
 ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับนักเรียน
 ที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	๒๑	๑๑.๓๖	๕.๑๒	๓.๕๑ **
กลุ่มควบคุม	๒๒	๕.๐๐	๖.๑๖	

** $P < ๐.๐๕$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรียนที่ได้รับการสอน
 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่
 ได้รับการสอนตามแบบเดิม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สมมุติฐานไร้นัยสำคัญ

$$H_0 : \mu_{Ex} = \mu_{con}$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่
 ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม

สมมุติฐานการวิจัย

$$H_1 : \mu_{Ex} > \mu_{con}$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่
 ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม

ผลการวิจัยข้อมูลในตาราง ๒ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะมีความ สามารถในการอ่านมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย และปฏิเสธสมมุติฐานไว้นัยสำคัญ

* สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า

๑. กลุ่มทดลองจะมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่น ๐.๐๕ หลังจากที่ได้รับการสอนแบบเดิม"

๒. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ และนักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้ว จะมีพัฒนาการทางการอ่านมากกว่ากลุ่มที่เรียนการอ่านตามแบบเดิม การที่ได้ผลการวิเคราะห์นี้ออกมาดังกล่าวข้างต้น แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะ การอ่าน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้ง ฝึกฝนให้ใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ และเชิงวิจารณ์ ในขณะที่อ่านอยู่เสมอจะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้เนื่องมาจากการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. จากการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน ปรากฏว่าเนื้อหาในหนังสือ แบบเรียนที่นักเรียนใช้อยู่ยังไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียน ฉะนั้นก่อนสร้างแบบเรียนควรได้มีการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนเสียก่อน เพื่อเนื้อหาในแบบเรียนจะได้ตรงกับ ความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรักในการอ่านขึ้น
๒. ครูภาษาไทยควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ใช้ฝึก โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องเขียนเรื่องขึ้นเอง แต่ใช้เนื้อเรื่องจากหนังสือทั่ว ๆ ไป แล้วตั้งคำถามขึ้นเอง
๓. ในการสอนวิชาวรรณคดีไทย ครูควรตั้งคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่จะ เป็นแนวทางให้นักเรียนอ่านด้วยความเข้าใจ ควบคู่กับการวิจารณ์ และด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์ ครูไม่ควรตั้งคำถาม

ในลักษณะที่เป็นการวัดความจำของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

๔. ครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ ควรฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์และความคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีตั้งคำถามในลักษณะที่ผู้วิจัยใช้ในแบบฝึกหัดเสริมทักษะขณะที่เรียนเนื้อหาวิชานั้น ๆ

๕. การวัดผลการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ควรวัดผลในด้านการเข้าใจ ความคิดในเชิงวิจารณ์ และความคิดในเชิงสร้างสรรค์ให้มากเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนรู้จักอ่านด้วยความเข้าใจ ค่ายวิจารณ์และค่ายความคิดเชิงสร้างสรรค์

๖. ในการสอนวิชาวิชาวชิสอนภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครู ผู้สอนควรแนะแนวทางให้นักศึกษารู้จักสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบ การสอนวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จะทำการวิจัยต่อไป

๑. ควรนำแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ อีก เพื่อศึกษาว่าเมื่อนักเรียนได้ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้แล้ว จะมีความสามารถทางการอ่านดีขึ้นเสมอไปหรือไม่

๒. นำแบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้ไปหาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนหลาย ๆ กลุ่ม แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองนั้น มาปรับปรุงแก้ไขให้แบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

๓. ควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะในชั้นอื่น ๆ ให้ครบทุกชั้น เพื่อช่วยให้ครูที่ไม่สามารถสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นใช้เองได้ มีอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการสอนของตน ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น

๔. ควรนำแบบเรียนวิชาต่าง ๆ มาสร้างแบบฝึกหัด โดยการตั้งคำถามแบบต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อครูจะได้นำมาใช้ เป็นการฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านดีขึ้นด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กอ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์ศาสนา กรมการศาสนา พระนคร
2505, 199 หน้า.

ปฐม นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน แบบการรับรู้ และการ
สร้างความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมปีที่ 4 และ 7 ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 125 หน้า.

ทองพร เปรมโยธิน การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนภาษาไทยระดับ
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร (ปีการศึกษา 2511)
ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 191 หน้า.

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษา "การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายใน
จังหวัดราชบุรี" ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,
117 หน้า.

วารุณี พลบูรณ์ การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511 ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 168 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 การช่าง
วุฒศึกษา (แผนกการพิมพ์) 2503, 59 หน้า.

สุชา จันทน์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของ
นักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร
ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ด้วยความร่วมมือของสถาบัน
ระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2509, 130 หน้า.

อรพินท์ สวัสดิ์พันธ์ ความสนใจในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ใน
โรงเรียนประชาบาล 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 129 หน้า.

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2515, 109 หน้า.

Bonson, Burch and Turner, Encyclopedia of Educational Reserch,
American Educational Reserch Association, 1950, 979 pp.

Burton, William Henry, Readings in Child Development, New York,
Bopps-Merrill Co., 1956, 608 pp.

Davidson, Jane Louise, Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.6273-A.

Dawson, Mildred Agnes, Fundamentals of Basic Reading Instruction,
New York, Longmans, Green & Co., Inc., 1959, 304 pp.

Ferguson, G., Statistical Analysis in Psychology and Education,
McGraw-Hill Book Co., New York, 1971, 492 pp.

Gray, W.S., On Their Own in Reading, Foresman and Company, 1948,
268 pp.

Heilman, Arthur W., Principles and Practices of Teaching Reading,
A Bell and Howell Company, 1967, 451 pp.

Hester, Kathleen B., Teaching Every Child to Read, Harper & Brothers,
New York, 1955, 416 pp.

Rosso, Barbara Raln, Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.3873-A.

Russell, David Harris, Children Learn to Read, Boston, Ginn, 1961,
612 pp.

Sirota, Beverly S., Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.2320-A.

Tinker, Miles A., Teaching Elementary Readings, Appleton-Century-
Crofts, New York, 1952, 351 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. รายเฉลี่ยของคะแนนจำนวนจากสูตร

$$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนจากสูตร

$$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

๓. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างจำนวนจากสูตร

$$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$$

๔. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยในกลุ่มเดียวกันโดยใช้ t-test

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$$

๕. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยใช้ t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left\{ \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right\}}}$$

ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่ ¹	Pre-test	Post-test	D	² D
1	44	59	15	225
2	43	58	15	225
3	55	59	4	16
4	42	66	24	576
5	53	61	8	64
6	60	70	10	100
7	47	58	11	121
8	50	63	13	169
9	37	51	14	196
10	47	53	6	36
11	50	58	8	64
12	64	69	5	25
13	49	55	6	36
14	55	66	11	121
15	36	51	15	225
16	44	56	12	144
17	50	57	7	49
18	43	63	20	400
19	49	58	9	81
20	56	63	7	49
21	55	61	6	36
Σ 21			226	2958

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่า t-test ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง

การทดลอง

$$\begin{aligned}\bar{D} &= \frac{\sum D}{N} \\ &= \frac{226}{21} \\ &= 10.76\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}S_D &= \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}} \\ &= \sqrt{\frac{(21 \times 2958) - (226 \times 226)}{21 \times 20}} \\ &= \sqrt{\frac{62118 - 51076}{420}} \\ &= \frac{11042}{420} \\ &= 26.29 \\ &= 5.12\end{aligned}$$

$$t = \frac{\bar{D}}{S_D}$$

$$\begin{aligned}S_{\bar{D}} &= \frac{S_D}{\sqrt{N}} \\ &= 4.58\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}t &= \frac{10.76}{4.58} \\ &= 2.34\end{aligned}$$

ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่าน ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง

การทดลอง

เลขที่	Pre-test	Post-test	D	D ²
1	39	52	13	169
2	31	43	12	144
3	59	55	-4	16
4	60	52	-8	64
5	51	49	-2	4
6	43	51	8	64
7	39	45	6	36
8	27	29	2	4
9	48	49	1	1
10	62	64	2	4
11	34	36	2	4
12	40	43	3	9
13	44	46	2	4
14	42	40	-2	4
15	51	56	5	25
16	46	54	8	64
17	39	57	18	324
18	62	67	5	25
19	49	49	0	0
20	40	44	4	16
21	38	51	13	169
22	35	35	0	0
22			88	1150

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่า t - test ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลัง
การทดลอง

$$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

$$= \frac{88}{22}$$

$$= 4.00$$

$$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$= \sqrt{\frac{(22 \times 1150) - (88 \times 88)}{22 \times 11}}$$

$$= \sqrt{\frac{25300 - 7744}{462}}$$

$$= \sqrt{\frac{17556}{462}}$$

$$= \sqrt{38.00}$$

$$= 6.16$$

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$$

$$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$$

$$= 4.69$$

$$t = \frac{4.00}{4.69}$$

$$= .94$$

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่า t - test ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left\{ \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right\}}} \\
 &= \frac{10.76 - 4.00}{\sqrt{\frac{(21 - 1)(26.29) + (22 - 1)(38.00)}{21 + 22 - 2} \left\{ \frac{1}{21} + \frac{1}{22} \right\}}} \\
 &= \frac{6.76}{\sqrt{\frac{525.80 + 798.00}{41} \left\{ \frac{22}{462} + \frac{21}{462} \right\}}} \\
 &= \frac{6.76}{\sqrt{\frac{1323.80}{41} \times \frac{43}{462}}} \\
 &= \frac{6.76}{\sqrt{\frac{56923.40}{18942}}} \\
 &= \frac{6.76}{\sqrt{3.00}} \\
 &= \frac{6.76}{1.73} \\
 &= 3.91
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข.

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓๗ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ทางการเมือง					
๓๘ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชน					
๓๙ เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อบุคคลอื่น ๆ					
๔๐ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว					
๔๑ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนสมัยโบราณ					
๔๒ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์สมัยต่าง ๆ					
๔๓ เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
๔๔ เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอื่น ๆ นอกจากศาสนาพุทธ					
๔๕ เรื่องเกี่ยวกับการนงนุชที่ตื่นเต้น					
๔๖ เรื่องตลก					
๔๗ เรื่องเศร้าสลดใจ					
๔๘ เกี่ยวกับความรู้ทางวรรณคดี เช่น พระอินทร์ ป่าหิมพานต์ ฯลฯ					
๔๙ ขววิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ					
๕๐ เรื่องอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วได้แก่					
๑).....					
๒).....					
๓).....					
๔).....					
๕).....					
๖).....					

	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๓๓	ธรรมชาติวิทยา เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ ท้องฟ้า สัตว์ พืช ฯลฯ					
๓๔	ปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ เช่น พายุแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า เป็นต้น					
๓๕	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงสุโขทัย					
๓๖	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา					
๓๗	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์					
๓๘	บุคคลสำคัญของต่างประเทศ					
๓๙	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคกลาง					
๔๐	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคเหนือ					
๔๑	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคใต้					
๔๒	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคอีสาน					
๔๓	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคตะวันออก					
๔๔	วัฒนธรรม-ประเพณีของต่างประเทศ					
๔๕	เรื่องเกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ					
๔๖	เรื่องเกี่ยวกับการทอผ้า					
๔๗	เรื่องเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม					
๔๘	เรื่องเกี่ยวกับสุริยจักรวาล					
๔๙	เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่ประโยชน์ต่อร่างกาย					
๕๐	ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เช่น การทดลอง การค้นพบต่าง ๆ ฯลฯ					
๕๑	ข่าวความเคลื่อนไหวในประเทศ					
๕๒	ข่าวความเคลื่อนไหวในต่างประเทศ					

แบบสำรวจความสนใจในการอ่านเรื่อง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียน
ที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑ เรื่องสมมุติ หรือนิทานต่าง ๆ					
๒ นิทานอธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้นของสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำไมค้างคาวจึงหากินกลางคืน เป็นต้น					
๓ เรื่องเกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
๔ สถานที่สำคัญของภาคกลาง					
๕ สถานที่สำคัญของภาคเหนือ					
๖ สถานที่สำคัญของภาคใต้					
๗ สถานที่สำคัญของภาคอีสาน					
๘ สถานที่สำคัญของภาคตะวันออก					
๙ โบราณวัตถุต่าง ๆ					
๑๐ เรื่องเกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ที่มักเป็นกันโดยทั่วไป และอาจเป็นกับเราได้					
๑๑ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ทะเล					
๑๒ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์จำพวกแมลง					
๑๓ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน					
๑๔ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ป่า					
๑๕ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์พาหนะ					
๑๖ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้เป็น อาหาร					

ภาคผนวก ค.

อักษร ก.

ก	๔๔	กง	๒	กฏ	๑๐
กฎเกณฑ์	๑	กฎหมาย	๒๑	กก	๑
กคกัน	๑	กคัญญ	๑	กตเวทิตถ	๑
กน	๒๗	กบ	๑	กปิลบุรี	๑
กบิลพัสดุ์	๓	กม	๔	กมล	๔
กร	๕	กรณ	๑	กรกฎาคม	๑
กรม	๔	กรณี	๗	กรก	๑
กรมการ	๒	กรรไกร	๒	กรรเจียก	๑
กรรณ	๑	กรรรม	๑๕	กรรรมกร	๕
กรรรมการ	๑๐	กรวด	๑๗	กรอก	๑
กรอง	๔	กรอน	๑	กรอบ	๑
กระจก	๑๔	กระจกฟ้า	๑	กระจง	๑
กระจอยรอย	๑	กระจักกระจาย	๒	กระจาง	๓
กระจาย	๗	กระจุก	๑	กระฉอก	๑
กระฉับกระฉ่ง	๔	กระชั้น	๑	กระชาย	๒
กระเช้า	๒๕	กระเช้าสีดา	๕	กระฉิบ	๑
กระชั้น	๑	กระคาน	๕	กระคานชนวน	๒
กระคานคำ	๒	กระคาบ	๖๐	กระคาบแก้ว	๒
กระคาบทราย	๒	กระคิง	๓	กระคก	๒๗
กระคูกสันหลัง	๖	กระคูกอ้อน	๑	กระเค้น	๔
กระเคื่อง	๒	กระโคค	๕	กระโคคเขือก	๑
กระคาย	๑	กระถาง	๑๔	กระทง	๔
กระทบ	๑	กระทบกระเทียม	๑	กระทบกระเทียม	๑
กระทรวง	๗	กระทรวงสาขาวรสข	๑	กระท่า	๑๕
กระทอม	๕	กระทัง	๔	กระทิง	๑
กระทืบ	๒	กระทุ	๔	กระแทก	๔

กระเทียม	๒	กระเทียม	๑	กระนั้น	๑
กระบวน	๓	กระบวน	๑	กระบอก	๑
กระบอง	๑	กระป๋อง	๑	กระบุง	๑
กระเบียด	๓	กระเบื้อง	๗	กระป๋อง	๒๕
กระเปาะ	๕	กระเปาะน้ำร้อน	๑	กระดิก	๑
กระพริบ	๒	กระเพาะอาหาร	๗	กระเฟือง	๑
กระมัง	๒	กระเรียน	๒	กระไร	๓
กระสัน	๓	กระแสน	๒	กระหน้า	๓
กระหยับ	๑	กระหุ้ม	๓	กระหาย	๕
กระหิม	๑	กระหิม	๑	กระหิม	๓
กราค	๑	กราย	๓	กรากกราน	๓
กราบหล	๒	กราม	๑	กราย	๒
กราวกีฬา	๕	กราวนอก	๑	กราว	๑
กริณี	๑	กริ่ง	๒	กริม	๑
กริ้ว	๑	กรีก	๕	กรีกกราย	๒
กรุง	๕	กรุงเทพา	๓	กรุงปารีส	๑
กรุงศรีอยุธยา	๑	กรุงนา	๔	กรุย	๑
กรู	๓	กล	๑	กลบ	๑
กลม	๔	กลวง	๑	กลวย	๑๐
กลอก	๑	กลอง	๑๒	กลอง	๑๕
กลอง	๓	กลองขยาย	๑	กลอน	๑๔
กล่อม	๑	กล่อมเกลี้ยง	๑	กลอย	๒
กลั่น	๕	กลั่น	๕	กลับ	๒๒
กล้วย	๓๔	กล้วย	๑	กล่า	๑๗
กล่าหาญ	๓	กลาก	๑	กลาง	๒๔
กลางคืน	๒๐	กลางแจ้ง	๓	กลางศึก	๑
กลางแดด	๑	กลางวัน	๑๓	กลาม	๑

กล้ามเนื้อ	๑๔	กลาย	๓๑	กล่าว	๓๐
กล่าวคือ	๑๐	กล่าวถึง	๑๓	กล่าวว้า	๑๖
กล่าวกราย	๑	กลืน	๒๕	กลีบ	๔
กลีบคอก	๒	กลีบเลี้ยง	๓	กลิ้ง	๑
กลืน	๒	กลม	๒	กวัก	๒
กว่า	๑๔๐	กว้าง	๑	กว้าง	๓๕
กว้างขวาง	๑	กวาด	๗	กวี	๕
กัมภีร์	๒๑	กลีกร	๑	ก้อ	๑๕
ก่อสร้าง	๑๐	กอง	๑๐	กอง	๒
กองกึก	๑	กองทัพ	๑	กอก	๑
ก่อน	๕๖	ก่อนก็	๑	ก่อนเก่า	๑
ก่อน	๔๑	กอบ	๑	กะทะ	๑
กะทิ	๔	กะเหย	๑	กะเพรา	๑
กะลา	๑	กะเลี้ยว	๑	กังขา	๒
กังวล	๕	กัณฐกะ	๑	กัก	๑๔
กักเขาะ	๑	กักพัน	๑	กั้น	๓๕๘
กั้น	๑๓	กั้นดาว	๒	กั๊	๒๗๕
กั๊ขาว	๔	กั๊ยา	๘	กา	๒๓
กาฝาก	๒	กาแฟ	๕	กาก	๓
กาง	๑๒	กาง	๑	กาจ	๒
กาช	๓๕	กาน	๑๒	กานคอก	๑
กานพลู	๑	กาบ	๓	กาพย์	๑
กาม	๓	กาย	๔๓	กายา	๒
กายสิทธิ์	๓	การ	๕๗๖	การบ้าน	๑
การบูร	๒	กาล	๔	การว	๑
การว	๑	การหน้า	๕	กาฬโรค	๔
กำ	๖	กำ	๑	กำจัก	๕

ก้านัน	๔	ก้านัล	๒	ก่าเนด	๑๑
ก่าม้ง	๑	ก่าพรวา	๑	ก่ามื่อ	๒
ก่าไร	๓	ก่าล้ง	๔๕	ก่าล้งกาย	๓
ก่าล้งงาน	๑	ก่าล้งใจ	๑	ก่าสรค	๑
ก่าหนค	๒๒	ก่าเหนด	๒	กึ่ง	๒๐
กึ่งไม้	๓	กึ่งอำเภอ	๓	กึ่งก่า	๓
กึ่งกือ	๑	กิจ	๕	กิจกรรม	๓
กิจการ	๑๙	กิจจา	๑	กีน	๔๓
กิริณี	๑	กิริยา	๑	กิเลศ	๒
กิโลกรัม	๑๒	กิโลเมตร	๒	กิโลลิตร	๒
กี้	๔	กีกขวาง	๒	กี้ตาว	๒
กීพา	๑๙	กึ่ง	๑	กึ่ง	๒
กัญแจ	๒	กัญชร	๑	กุดัน	๑
กุม	๒	กุมภา	๕	กุ่มกัล	๓
กุมาร	๖	กุมารรา	๔	กุดล	๓
กุดลาบ	๑	กู	๒	กู	๓
เกง	๖	เกณฑ	๔	เก็บ	๔๖
เกย	๓	เกรง	๖	เกรงกริ่ง	๑
เกรงใจ	๒	เกราะ	๔	เกริ่น	๑
เกรี้ยว	๑	เกรี้ยวกราด	๑	เกรเว	๑
เกล็ด	๖	เกลด	๓	เกลดา	๑
เกล้า	๕	เกลี้ยกล่อม	๑	เกลี้ยง	๑
เกลี้ยค	๑	เกลี้ยว	๓	เกลื่อ	๑๓
เกลื่อแร่	๖	เกลื่อไอโอคีน	๑	เกลื่อก	๙
เกลื่อน	๖	เกลื่อนกลาด	๑	เกลื่อน	๒
เกวียน	๖	เกศ	๒	เกศี	๓
เกษตร	๒	เกษม	๑	เกษมตันค	๒

เกสร	๒๓	กะกะ	๒	เกา	๓
เกา	๕	เกาะ	๒๑	เก็ด	๑๕๐
เกิดขึ้น	๖	เกิน	๔๓	เกินไป	๕
เกียง	๑	เกี่ยวคราน	๑	เกี่ยวคิ	๔
เกี่ยวคิคุณ	๑	เกี่ยว	๑๐	เกี่ยวกับ	๑๔
เกี่ยวของ	๒	เกือ	๑	เกือก	๑
เกือก	๔	เกือบ	๑๑	แก	๒๖
แก	๑๓๕	แก	๓๖	แกไข	๓
แกตัว	๑	แกง	๔	แกม	๔
แกรง	๑	แกรว	๒	แกด	๑
แกลง	๑๕	แกลดอน	๔	แกลวกล่า	๑
แก้ว	๔๕	แกวง	๖	แกะ	๓
แกะสลัก	๓	โกโก้	๑	โก่งกาง	๑
โก่งโก	๑	โกน	๒	โกรธ	๑๔
โกดณ	๑	โกดาหน	๑	โกสีย	๑
โกส	๓๕	โกสเคียง	๒	ไก	๑
ไก	๑๔	ไกร	๑	ไกล	๑๔

อักษร ข.

ขจร	๑	ขจิก	๑	ขณะ	๓๕
ขน	๑๔	ขนตา	๑	ขนสัตว์	๑
ขนอน	๑	ข้น	๒	ขนบ	๑
ขม	๔	ขมบง	๒	ขนาค	๓๖
ขนาน	๑	ขนน	๓	ขบ	๑
ขบขัน	๒	ขบวน	๑	ขม	๑
ขม	๒	ขมเหง	๑	ขมิ้น	๒
ขยะ	๕	ขยะมูลฝอย	๓	ขยัน	๗
ขยับ	๔	ขยาย	๒๐	ขย่ำ	๒

ขยิก	๓	ขยี้	๒	ขรุขระ	๒
ขลัง	๒	ขลุ	๒	ขยายตัว	๑๑
ขวก	๓๐	ขวกโหล	๑	ขวนขวาย	๑
ขวบ	๔	ขวัญ	๕	ขวัญตา	๑
ขวา	๑๒	ขวาง	๒	ขวาง	๒
ขอ	๔๖	ขอโทษ	๒	ขอ	๔๒
ขอสงสัย	๑	ของ	๗๕๕	ของเหลว	๑
ของ	๑	ของรัก	๑	ขอก	๒
ขอน	๑	ขอบ	๘	ขอบคน	๒
ขอบเขต	๓	ขัง	๑๖	ขัก	๑๖
ขักขวาง	๔	ขักของ	๑	ขักเคือง	๑
ขักใจ	๒	ขักสี	๕	ขักสน	๒
ขัน	๑๕	ขันแข็ง	๑	ขัน	๓
ขัน	๑๘	ขันถาย	๑	ขันรอง	๑
ขันไล	๒	ขั้ว	๒	ขา	๑๔
ขา	๒	ขา	๔๓	ขาไท	๑
ขาราชการ	๒	ขาหลวง	๒	ขาก	๑
ข้าง	๘๔	ข้างคน	๓	ข้างนอก	๕
ข้างล่าง	๕	ข้างหลัง	๑๐	ขาด	๔๑
ขาดแคลน	๒	ขาน	๒	ขาม	๑
ขาม	๓๐	ขาย	๑๐	ขาย	๑
ขาว	๕	ขาว	๒	ขาว	๓๔
ขาวเจ้า	๑	ขาวขอมมือ	๑	ขาวคม	๑
ขาวเปลือก	๔	ขาวโพก	๗	ขาวสวย	๑
ขาวสาร	๒	ขาวเหนียว	๑	ขาว	๑
ขิง	๓	ขี้	๗	ขี้เกียจ	๒
ขี้กลาก	๒	ขี้คร้าน	๑	ขี้เคา	๑

ชี'เทอ	๑	ชี'มิง	๑	ชี'มิงบาดม	๑
ชี'โรค	๑	ชี'ค	๑๑	ชี'คชวน	๑
ชี'ง	๔	ชี'ง	๑	ชี'น	๒๒๔
ชี'นใจ	๑	ชี'นคน	๑	ชี'น	๒
ชี'อ	๑	ชก	๑	ชก'เชญ	๑
ชก	๑๔	ชน	๒	ชุนนาง	๑
ชุน	๔	ช	๔	ชุก	๗
เชิง	๑	เชญใจ	๑	เช็ค	๑
เชค	๑๗	เช้ม	๑๖	เช้มหมก	๒
เชม	๓	เชมน	๑	เชมา	๓
เชย	๒๔	เชยา	๓	เชลา	๑
เชา	๑๐๔	เชา	๑	เชา	๒๔๔
เชำกับ	๕	เชำใจ	๑๓	เชำไป	๗
เชำมา	๔	เชิน	๑	เชีย	๑
เชียน	๒๑	เชียว	๕	เชียง	๑
เชี้ยว	๓	แชกบร'เทศ	๑	แชง	๔
แชงขัน	๔	แช้ง	๗๔	แช้งกัว	๑
แช้งขัน	๒	แช้งแรง	๒๔	แชน	๑๑
แชนง	๔	แชวง	๑	แชวน	๗
แชวะ	๑	โชน	๑	โชลน	๑
โช	๒	โชชาน	๓	โชมัน	๗
โช	๒๗	โช'แกง	๒	โช'ออน	๒
โช	๑๔	โช'คอดืบ	๑	โช'ทรพิน	๑
โช'รากสาค	๓	โช'ว	๑	โช'หวัค	๓
โช'หวัคใหญ่	๓				

อักษร ค.

คิง	๗๔	คิงคา	๒	คิงทน	๓
-----	----	-------	---	-------	---

คณะ	๑๓	คณะทูต	๒	คณะรัฐมนตรี	๑
คกเคี้ยว	๑	คกั	๓	คคิ	๕
คน	๓๘๓	คนไข	๔	คนป่วย	๑
คน	๔	คนควา	๑๕	คนพบ	๑
คนเท	๑	คนราย	๑	คนเรา	๒
คนม	๑๑	คนนาคม	๓	คนสน	๑
ครก	๒	ครบ	๑๒	ครรภ	๔
ครวญ	๒	ครอง	๑๐	ครองเรือน	๒
ครอบ	๒	ครอบครว	๕	กรอม	๒
กรั้ง	๕๑	กรั้งกราว	๑	กรั้งเคี้ยว	๑
กรั้งแรก	๓	กรัน	๒	กรัน	๕
กรันคร้าม	๑	กรันกรัน	๑	กรัน	๔๒
ครบ	๓	กรับ	๑๐	กัมภีร์	๒
กรัว	๕	กราง	๒	ครานี้	๑
ครวน	๔	คร้าม	๒	คราว	๒๓
ครว	๑	คร่า	๑	ครีบ	๒๔
กร้าง	๑๓	กร้างบกกร้างน้ำ	๑	กรีนเครง	๑
กรูท	๒	กรู	๕๖	กรูใหญ่	๑๕
กรู	๒	กรุนคิก	๑	กลอ	๒
กลอง	๑๑	กลอง	๓	กลอก	๔
กลอย	๓	กลอริน	๒	กลอโรฟิลล์	๒
กละ	๑	กลิ้ง	๑	กลับคล้ายกลับคลา	๑
กลา	๓	กลาไกล	๓	กลาก	๒
กลาย	๑๓	กลาย	๒๐	กล่า	๒
กล่า	๒	กล่า	๒	กลี	๑๔
กลืน	๓	กลืนไส้	๒	กลุกลลี้	๔
ควม	๑	ควมคุม	๓	ควร	๒๕๓

ควัก	๑	คว้น	๖	ควอด	๔
คว่า	๓	ควาญ	๑	ความ	๓๗๕
ความขยัน	๔	ความคึก	๑๒	ความจริง	๒
ความเจริญ	๒	ความชอบ	๑	ความดี	๑
ความทุกข์	๒	ความเพียร	๒	ความร้อน	๑๔
ความรู้	๑๗	ความรู้ลึก	๑	ความสงบ	๓
ความสะอาด	๑๐	ความหมาย	๑๕	คว่ำ	๗
ควินิน	๓	คอก	๓๐	คอก	๘
คอน	๒	คอนกรีต	๕	คอม	๑
คอย	๒๗	คอย	๒๓	คะ	๑
คะนึ่ง	๑	คะเน	๓	คะมำ	๑
คัก	๑	คัง	๒	คัก	๖
คั่น	๑๐	คั่น	๑	คั่นคลี่	๑
คับ	๓	คัล	๑	คา	๒
คา	๑๘	คาไชจาย	๒	คาไชสอย	๔
คาธรรมเนียม	๗	คาปรับ	๖	คาป้วยการ	๑
คา	๕	คาขาย	๒	กาง	๓
กาง	๓	กาง	๘	กางคก	๒
กางควา	๓	กางคีน	๑	กางทุม	๒
คาก	๗	คาน	๓	คาน	๓
คาบ	๔	กาย	๘	คาถา	๒
คาบอริก	๑	การบอนไคออกไซท์	๗	การโบไฮเกรต	๖
การม	๒	คำ	๗๑	คำ	๑๑
คำ	๒	คำฉันท	๕	คำคอบ	๒
คำเตือน	๕	คำถาม	๓	คำแนวน	๖
คำนับ	๑	คำนึง	๒	คำแนะนำ	๑
คำประพันธ์	๒	คำพูด	๒	คำร้อง	๒

คำราม	๔	คำสอน	๑๓	คิก	๑
คิก	๑๐๒	คิกถึง	๔	คิว	๒
คิวกิฟุ	๓	คิกคัก	๑	คิม	๕
คีน	๑๘	ค็อ	๒๒๕	คิง	๑
คณ	๔๔	คณครู	๑	คณกา	๑๐
คณา	๒	คณานคณ	๑	คณาพ	๗
คณแม่	๓	คณยาย	๑	คณสมบัติ	๑๔
คุม	๔	กุม	๓	คุมกรอง	๒
คุย	๔	กุยเขีย	๒	กลา	๑
กู	๒	กู	๑๑	กูกรอง	๒
เค็ม	๑๑	เคมี	๗	เคย	๔๗
เคยชิน	๒	เคาะ	๒	เกรง	๑
เกรงครัก	๒	เกรงเครียค	๓	เครียค	๒
เกราะห้	๓	เกรือง	๒๐	เกรืองจักร	๕
เกรืองข้ง	๔	เกรืองไซ้	๑๐	เกรืองคิม	๒
เกรืองแตงตัว	๓	เกรืองทรง	๔	เกรืองเทศ	๑
เกรืองนอน	๑	เกรืองนุ่งหม	๒	เกรืองโน	๓
เกรืองบิน	๑	เกรืองประทับ	๔	เกรืองไฟฟ้า	๓
เกรืองมือ	๒	เกรืองเลน	๔	เกรืองวัด	๓
เกรืองสุขภณท์	๑	เกรืองหมาย	๔	เกล็ด	๑
เกลื่อน	๑๕	เกลื่อนที่	๒	เกลื่อนยาย	๑
เกลื่อนไหว	๑๓	เกลือบ	๒	เกลาคลอง	๑
เคา	๕	เคารพ	๕	เคียง	๔
เคียว	๑	เคี้ยว	๕	เคื่อง	๔
เคื่องขุน	๑	เคื่องแคน	๑	แคไทน	๓
แคน	๕	แคบ	๔	แคลง	๔
แคลน	๓	แคลวคลอง	๓	แคลว	๑

แคลเซียม	๔	แคว้น	๑๐	โค	๔
โค้ง	๗	โคจร	๑๕	โคน	๔
โคน	๔	โครง	๑	โครงกระดูก	๑
โครงการ	๑	โครม	๑	โคริซิดิน	๑
โคลง	๑๔	โคลงเกล่ง	๑	โคลน	๕
ไกร	๘๒	ไกร	๒๑	ไค	๑

อักษร ฮ.

ฮอง	๑๒	ฮา	๓๒	เหียน	๒
-----	----	----	----	-------	---

อักษร ง.

งกๆ	๒	งงวย	๓	งก	๕
งกงาม	๒	งกเว้น	๓	งบ	๓
งบประมาณ	๓	งมง่าย	๒	งวง	๒
งอ	๔	งอก	๔๑	งอกงาม	๒
งอน	๑	งอนงอ	๑	งัน	๓
งา	๑๒	ง่าง	๒	งาน	๑๐๔
งาม	๓๓	งามช้า	๒	งามเงา	๒
งามเงะ	๒	งาย	๔๔	งายขึ้น	๒
งาว	๒	งำ	๒	งัว	๒
งูนาง	๒	งูบงิบ	๒	งู	๒
เงย	๓	เงา	๓๐	เงาะ	๗๔
เงิน	๒๑	เงินเคียน	๒	เงียบ	๔
เง้อ	๒	เงง	๑	เงะ	๑
งอ	๒	งองม	๑	งอก	๑

อักษร จ.

จ	๓๐	จจใจ	๒	จก	๑๔
จกจำ	๒	จกหมายเหตุ	๒	จกบาท	๓
จกจริต	๒	จน	๑๕๓	จนกระทั่ง	๓

จนกว่า	๒	จนใจ	๒	จน	๕
จน	๑๒	จนุก	๔๔	จน	๔
จรรยา	๑	จระเข้	๒๐	จรรยา	๗
จรรยา	๑	จริง	๒๒	จริงจัง	๑
จิต	๑	จวน	๔	จ้อ	๓
จอก	๒	จอง	๕	จองจำ	๒
จอง	๔	จองเอ๋ย	๒	จอก	๕
จอบ	๒	จะ	๑๑๗๔	จัก	๒๒
จักสาน	๑	จักร	๑	จักรยาน	๑
จัง	๑๐	จังหะ	๒	จังไร	๑
จังหวัค	๒๗	จังหวัค	๑๓	จัก	๕๖
จักเจน	๑	จักแจง	๒	จันทน์	๒
จันทบุรี	๓	จันทร	๒	จันทรปราคา	๔
จับ	๗๐	จำ	๑	จำ	๒
จำ	๒	จาก	๓๑๓	จำ	๒
จำ	๒	จาคุรงกสันนิบาต	๒	จำ	๑๑
จำนัลย์	๑	จาม	๕	จ่าย	๓
จำ	๔๓	จำใจ	๒	จำ	๑
จำกัค	๒	จำนง	๑	จำนวน	๓๑
จำเนียร	๑	จำปา	๒	จำเป็น	๒๔
จำพวก	๑๒	จำเพาะ	๓	จำมา	๑
จำลอง	๔	จำแลง	๑	จำหน่าย	๒
จำหลัก	๑	จิก	๒	จึงจก	๑
จึงจก	๑	จึงหรีก	๒	จึงเหลน	๒
จิต	๒๔	จิตใจ	๔	จิบ	๓
จิม	๑	จิ๋ว	๑	จิ๋ว	๑
จีบโจง	๑	จึง	๒๔๓	จึง	๗

จึก	๓	จุ	๔	จุก	๑๑
จุกเจ้า	๒	จุก	๑๔	จุกี	๑
จูปจับ	๑	จุม	๒	จูลี่วัน	๒
จุลทรรศน์	๑	จุ่ง	๒	จูจี้	๑
จูบ	๒	เจกีย	๒	เจ้ม	๓๕
เจ็บไข	๓	เจ้มป่วย	๔	เจรจา	๒
เจริญ	๕๖	เจอะเจอ	๑	เจ้า	๕๕
เจ้าของ	๕	เจ้าขุนมูลนาย	๑	เจ้าชาย	๕
เจ้าจู้	๑	เจ้านาย	๒	เจ้านาน	๑
เจ้าประคุณ	๑	เจ้าข้า	๑	เจ้าพนักงาน	๒
เจ้าพระยา	๑	เจ้าเมือง	๒	เจ้าหญิง	๑
เจ้าหน้าที	๒	เจาะ	๑๕	เจาะจง	๒
เจียน	๑	เจียว	๑	เจื้อ	๑๑
เจือปน	๑๐	แจก	๑	แจกแจก	๓
แจ่ง	๑๔	แจ่ม	๑	แจ่มแจ่ม	๑
แจ่มใส	๓	โจน	๑	โจร	๒
โจษ	๑	ใจ	๑๕๕	ใจกล้า	๑
ใจคอ	๑	ใจหาย	๑		

อักษร น.

นการ	๒	นงน	๒	นบับ	๑
นมวก	๒	นดาก	๕	นดาม	๒
นวย	๔	นวี	๒	นระ	๒
นะนี้	๒	นะนั้น	๒๒	นัณ	๒๒
นับ	๓	นัปลัน	๒	นัปไว	๒
นัศร	๒	นา	๒	นาก	๕
นาคฉาน	๒	นาน	๓	นายน	๒
นายน	๔	นาว	๓	นิง	๑

ฉิบหาย	๓	ฉิว	๒	ฉีก	๒
ฉึกยา	๓	ฉุกเดิน	๑	ฉุก	๕
ฉุกกรา	๑	ฉุกฉาย	๒	ฉะเพาะ	๒๑
ฉะ	๔	ฉะลิม	๓	ฉะลี่ย	๒
ฉะลี่ยว	๑	ฉะลี่ยวนลาค	๑	ฉะลา	๔
ฉะก	๒	ฉะียบ	๒	ฉะียบแหลม	๑
ฉะอຍ	๒	ฉะอຍฉิว	๑	ฉะแลก	๑
ฉะง	๑	ฉะโนม	๕	ฉะโนมฉาย	๑
ฉะโนมทรู	๑	ฉะโนมศรี	๑	ฉะโนน	๔

อักษร ข.

ชกใช้	๒	ชก	๓	ชกเมท	๒
ชกชาติ	๒	ชกน	๑	ชกนี	๔
ชกวน	๔	ชกนะ	๑๓	ชกนัก	๕
ชกนิค	๑๔๓	ชกปา	๔	ชกม	๑๓
ชกพ	๑	ชกพพท	๑	ชกรา	๒
ชก	๑	ชกชาร	๑	ชกศรี	๑
ชกนัยน	๑	ชกเนตร	๑	ชกบุรี	๒
ชกาลัย	๑	ชกว	๒	ชกวน	๑๐
ชกวย	๑๑๕	ชกวกัน	๒	ชกวยเหลือ	๓
ชกกรำ	๑	ชกของ	๒๔	ชกของลม	๑
ชกอน	๑๑	ชกอนกลาง	๔	ชกอนไซ	๑
ชกบ	๕๖	ชกบกล	๒	ชกลก	๑
ชกะ	๕	ชกะงัก	๑	ชกะเงอ	๓
ชกะแง	๓	ชกะตา	๒	ชกะนี	๒
ชกะวอย	๒	ชกะลอ	๑	ชกะลา	๑
ชกะล่าง	๑	ชกัก	๔	ชกักชำ	๑
ชกั้ง	๕	ชกั้ง	๓๖	ชกัก	๓

ชักเจน	๕	ชัน	๑	ชัน	๓๖
ชัย	๑๔	ชัยชนะ	๑	ชั่ว	๑๖
ชั่วครู่	๑	ชั่วโหม่ง	๕	ชั่วร้าย	๑
ชา	๑	ชา	๒๖	ชานาน	๑
ช่าง	๒๓	ช่างเขียน	๑	ช่าง	๕
ชาญ	๖	ชาครี	๒	ชาติ	๑๑
ชาม	๕	ชาย	๔๒	ชายกอง	๑
ชายทุ่ง	๑	ชายฝั่ง	๑	ชายา	๑
ชาว	๑๐	ชาวไทย	๕	ชานา	๖
ชาวน้ำ	๓	ชาวมาน	๓	ชาวยา	๒
ชาวเมือง	๒	ชาวไร่	๑	ชำนานู	๖
ชำระ	๖	ชำระ	๑	ชำเลื่อง	๑
ชิตะ	๑	ชิง	๕	ชิงชัง	๑
ชอบใจ	๑	ชิงชัย	๑	ชิด	๕
ชิน	๒	ชิน	๑๗	ชิม	๒
ชี	๑	ชี	๑๔	ชีพ	๓
ชีวิวิทยา	๓	ชีวัน	๓	ชีวา	๕
ชีวิต	๓๕	ชีน	๓	ชีนชม	๑
ชิน	๓	ชื้อ	๔๔	ชุกชุม	๑
ชบ	๔	ชม	๓	ชม	๑
ชมชื่น	๑	ชมชื่น	๒	ชมนม	๕
ชดมน	๑	ช	๗	ชรต	๑
เช็ก	๖	เชน	๒๑๒	เชนเคียวกัน	๕
เชนเคียวกับ	๓	เชนนั้น	๑๐	เชนนี้	๑๔
เขา	๑	เขา	๖	เขาครุ	๑
เขาวน	๑	เชิง	๕	เชิญ	๑๓
เข็ก	๓	เขียงราย	๑	เขียงใหม่	๑

เรือขาย	๒	เรือ	๑๔	เรือ	๓๐
เรือโรค	๒๑	เรือก	๑๔	เรือง	๓
เรือค	๓	เรือ	๓	เรือชอย	๑
โรค	๒	โรคีรวง	๑	โรค	๔๓
โรคใหม่	๒	โรค	๒๔๕	โรคโย	๑
อักษร ข.					
ชน	๑	ชนก	๑	ชนก	๒
ของจกหมาย	๓	ชน	๕	ชน	๔
ชนม	๓	ชนม	๗	ชน	๔
ชนโคร	๓	ชนผา	๒	ชน	๓
ชน	๔	ชน	๔	ชน	๓
ชน	๔	ชน	๒	ชน	๒
ชน	๑๐	ชน	๑๐	ชน	๒
ชน	๔	ชน	๔	ชน	๒
ชน	๓	ชน	๒	ชน	๒
ชน	๕	ชน	๑๕๒	ชน	๑๓
ชน	๒	ชน	๒	ชน	๒
ชน	๑๗	ชน	๒	ชน	๓
ชน	๒	ชน	๕	ชน	๒
ชน	๒	ชน	๓	ชน	๑๕
ชน	๓	ชน	๑๔	ชน	๒
ชน	๒	ชน	๒	ชน	๔
ชน	๒	ชน	๒	ชน	๓
ชน	๓	ชน	๕	ชน	๓

อักษร ฅ.					
ฅ	๒	ฅ	๔		

อักษร ญ.					
ญวน	๒	ญาติ	๔		
อักษร ฎ.					
ฐาน	๔	ฐานะ	๑๐		
อักษร ฃ.					
เฒ่า	๑				
อักษร ฅ.					
ฅ	๑๒				
อักษร ก.					
กก	๒	กง	๓	กนตรี	๓
กม	๓	กถ	๕	กวง	๒๐
กวงจันทร์	๒๔	กวงใจ	๒	กวงอาทิตย์	๓๖
กวน	๓	ก้วน	๒	ควย	๑๖๓
ก้วยกัน	๒	คอก	๒๔	คอกขบ	๓
คอกเกี้ยว	๕	คอกควัณ	๒	คอกทานตะวัน	๒
คอกพริก	๒	คอกมะเขือ	๒	คอกไม้	๒๔
คอกไม้สมบูรณ์	๕	คอกรวม	๓	คอกสมบูรณ์	๕
กอง	๒	กัก	๓	ก้าง	๔๕
ก้าง	๒	ก้างกล่าว	๑๖	ก้างเขน	๓
ก้างเค็ม	๔	ก้างที่	๒	ก้างนี้	๓
ก้างนั้น	๒๔	ก้างหนึ่ง	๒	กัก	๕
กักแปลง	๓	คั่น	๑๔	กั้ม	๗
กั้มเพลิง	๓	ค่า	๑๐	คาง	๒
คางทับทิม	๓	คาน	๕	คาน	๕
ค่าน	๔๔	คาน	๕	คาว	๑๐
คาวเรือง	๒	การศาสตร์	๒	คานคั้น	๓
คำ	๒๒	คำเนิน	๒๓	คำมิดหมี	๒

คำวรง	๑๕	คำรัส	๓	คำวิ	๒
คิง	๒	กิน	๓๓	กินแทน	๓
กินสอ	๑๕	กินเหนียว	๑๑	กิ้น	๓
คิบ	๒	คิบคี่	๒	คิไวเกอร์	๕
คี	๑๖๒	คีใจ	๒	คิค	๗
คืบก	๓	คิก	๔	คิกคำบรพ	๒
คิง	๑๘	คิม	๑๘	คิอ	๒
ก	๔	คูกคิก	๒	คฺจ	๒
กุม	๒	คฺร่าย	๒	คฺเหว	๒
กฺ	๑๗๕	คฺก	๘	คฺก	๒
กฺแล	๕	เค็ก	๒๒	เค็กช่าย	๒
เค็กหญิง	๒	เคคากรัม	๔	เคคาเมตร	๘
เคคาลิตร	๓	เคช	๒	เคชระ	๔
เคชรา	๓	เคชกรัม	๔	เคชเมตร	๕
เคชิลิตร	๓	เค็ค	๓	เค็คเคี้ยว	๓
เคา	๓	เคาะ	๘	เคิน	๒๓
เคินทาง	๒	เคิม	๓๘	เคี้ยว	๕๓
เคี้ยว	๕	เคี้ยวเคี้ยว	๒	เคี้ยวนี้	๓
เคือก	๑๖	เคือกרון	๒	เคื่อน	๒๖
แก	๓	แกง	๗	แกค	๗
แกกออน	๒	แกน	๓	แกนดิน	๒
โคด	๒	โกน	๒	โกย	๑๔๗
โคยเฉพาะ	๔	โคยเฉพาะอย่างยิ่ง	๔	โคยตรง	๕
โคยรอบ	๓	ไค	๕๘๗	ไคแก	๒๕
ไคยีน	๑๓	ไคยล	๒	ไค	๒๕
อักษร ก.					
ตก	๕๕	ตกใจ	๗	ตกตะกอน	๒

ตกแตง	๒	ตกปลา	๒	ตกลง	๒
ตกหล่น	๒	ตกน	๔๒	ตกน	๖๕
ตกกระเบื้องเพชร	๑	ตกนขร	๑	ตกนั้ว	๔
ตกนใบคว่ำตายหงายเป็น	๑	ตกนไม้	๖๕	ตกนสำรวายขาวเหนียว	๑
ตกนหมอลาวหมอลางลิ่ง	๑	ตกนหางจระเข้	๑	ตกนออน	๕
ตกบ	๑	ตกบมือ	๑	ตกบ	๒๒
ตกรง	๕๒	ตกรงกลาง	๒	ตกรงขาม	๔
ตกรงเมง	๑	ตกรงอื่น	๒	ตกรวจ	๒
ตกรง	๒	ตกรงม	๑	ตกรงกล	๔
ตกรงหนก	๒	ตกรงส	๑๐	ตกรงสร	๑๕
ตกรา	๔	ตกราชัง	๒	ตกรากครำ	๑
ตกรี	๒	ตกรีพค	๑	ตกริก	๑
ตกริกครำ	๑	ตกริงจีน	๑	ตกก	๑
ตกลก	๓๓	ตกลกจน	๓	ตกาก	๔
ตกลิ่ง	๒	ตกวง	๑๒	ตกวาก	๒
ตกอ	๑๔๓	ตกอจาก	๑	ตกอมา	๔
ตกอเมือ	๑	ตกอไม้	๑	ตกอไป	๒๑
ตกอสู	๓	ตกอก	๓	ตกอง	๑๔๔
ตกองการ	๔๑	ตกอน	๔๖	ตกอน	๑
ตกอบ	๓๖	ตกอม	๓	ตกอย	๔
ตกอยตั้ง	๒	ตกะกรำ	๑	ตกะกรุม	๑
ตกะกวค	๑	ตกะกอน	๒๓	ตกริง	๑
ตกะกัว	๕	ตกะกั	๑	ตกะเกียง	๒๔
ตกะخاب	๑	ตกะเซ	๑	ตกะแกง	๑
ตกะไกรน้ำ	๕	ตกะบัน	๑	ตกะใบ	๒
ตกะป	๔	ตกะพานน้ำ	๑	ตกะฟัก	๑
ตกะโพก	๒	ตกะลี้ตะลาน	๒	ตกะลิ่งตะไล	๑

ตะวัน	๔	ตะวันออก	๒	ตัก	๑๒
ตักเคียน	๒	ตักน้ำ	๑	ตักบาตร	๓
ตักแตน	๑	ตัก	๑๓๕	ตักใจ	๒๐
ตักแด	๒	ตัก	๓๖	ตักพอ	๑
ตักสิน	๓	ตัก	๓	ตัก	๑๒
ตักปลา	๑	ตักหมู	๑	ตัก	๒๔๖
ตักกลาง	๑๑	ตักการ	๒	ตักผู้	๑๑
ตักเมี่ยง	๑๔	ตักอย่าง	๑๐	ตักเอง	๒
ตา	๑๒๓	ตาเกิดคอก	๑	ตาเขียว	๑
ตาชั่ง	๔	ตาปี	๑	ตาเกิดใบ	๑
ตาเปล่า	๑	ตาโปน	๑	ตาผสม	๑
ตาผา	๑	ตาฟาง	๑	ตาก	๔
ตาก	๒๑๖	ตากหาก	๑	ตาก	๓
ตากทาน	๓	ตาก	๘๕	ตาก	๘๑
ตากเปล่า	๑	ตากวาง	๒๔	ตากวางเหนติเมตร	๒
ตากวางน้ำ	๕	ตากวางฟุต	๒	ตากวางไม้	๑
ตากวางหลา	๑	ตาก	๑	ตาก	๒๔
ตากชา	๑	ตากตอย	๓	ตากเตี้ย	๓
ตากนาน	๒	ตากบล	๓๖	ตากวาง	๔
ตากรับ	๓	ตากวาง	๓	ตากลิ่ง	๒
ตากหนี	๑	ตากแห่ง	๑๓	ตาก	๓
ตาก	๒	ตาก	๔๔	ตาก	๑๒
ตากตาม	๔	ตาก	๒๔	ตาก	๑
ตาก	๑	ตาก	๒	ตาก	๒
ตาก	๔	ตากเกรียก	๑	ตาก	๑
ตาก	๑๔	ตาก	๓	ตาก	๑
ตาก	๑	ตาก	๓	ตาก	๑

คุม	๑	คุม	๔	คุม	๑
คุมคาม	๑	เคะ	๒	เคน	๔
เคนรำ	๑	เค็ม	๓๕	เค็มที่	๔
เค็มประกาศ	๑	เคา	๔	เคา	๔
เคา	๒	เคารีก	๓	เคียบ	๒
เคิม	๑๖	เคียง	๑	เคียน	๓
เคียน	๑๒	แค	๓๑๖	แคะ	๔
แตก	๓๒	แตกต่าง	๒	แตง	๒๑
แตงงาน	๓	แตงตั้ง	๒	แตงโม	๑
แตงอน	๑	โต	๒๐	โต	๔
โตแยง	๑	โต๊ะ	๑๔	โต	๔๕
โตถุน	๑	โต	๒	โต	๔
โตถาม	๑	โตเต่า	๑	โตร	๑

อักษร ก.

กก	๒	กน	๑๔	กนอม	๑๔
กนัค	๑	กม	๒	กม	๒
กมเด	๑	กลัน	๑	กลา	๓
กลาง	๗	กลอง	๓	กลวง	๒
กว	๓	กวณดี	๑	กวย	๑๑
กวาย	๑๖	กวิล	๒	กอง	๒
กอก	๑๔	กอน	๓	กวย	๒
กอยคำ	๕	กอยหลัง	๒	กะถัน	๒
กัก	๒	กัจ	๑๐	กัจ	๒
กัก	๒	กัณ	๑	กัว	๒๐
กัวแกง	๑	กัวพู	๓	กา	๑๔๐
กาหาก	๒	กา	๓	กาค	๒
กานหิน	๕	กาม	๓๑	กาย	๔

ด้ายเท	๒	ด้ายรูป	๔	ถาวร	๓
ดำ	๑๑	ดิน	๒	ถั่ว	๑
ดึก	๑	ดึง	๑๑๓	ถั่ว	๓๓
ถั่ว	๒	ดุง	๒	ดงลม	๒
ดุงเฉียง	๒	ดุก	๔	ดุก	๔๗
ดุกทอง	๔	เดา	๓	เดาวัลย์	๑
เด็ก	๔	เดียน	๑	แถบ	๒๔
แถบ	๓	แดง	๑	แดงไข	๒
แถว	๒	โถง	๑	ไถ	๑
ไถนา	๒				

อักษร ท.

ทค	๕	ทคแทน	๔	ทคทอง	๒๗
ทน	๔	ทนวง	๑	ทวง	๑๐๖
ทวงครรภ	๑	ทวงคี	๑	ทวงธรรม	๑
ทวงทรวบ	๒	ทวงพระกรณา	๓	ทวงพระเมิน	๑
ทวงศักดิ์	๒	ทวงสี่เหลี่ยม	๒	ทรวล	๑
ทรวาณ	๔	ทวลักษณ	๑	ทรวง	๑
ทรวค	๑	ทรวค	๑	ทรวัย	๑๔
ทรวัยสิน	๒	ทรวัยการ	๒	ทรวา	๔๔
ทรวา	๒	ทรวาเมย	๑	ทรวาวิย	๑
ทรวาย	๔๔	ทรวค	๒	ทรวาย	๒
ทวง	๑	ทวง	๑	ทวงที	๒
ทวน	๑	ทวม	๒	ทวาร	๑
ทวิ	๑	ทวิ	๔	ทวิป	๑
ทอ	๑๒	ทอ	๔	ทอแท	๑
ทอง	๓๕	ทอง	๓	ทอง	
ทองเหี่ยว	๔	ทองคำ	๓	ทองคำขาว	๒

ทองแกง	๔	ทองสัมฤทธิ์	๒	ทองเคิน	๑
ทองถิ่น	๒๒	ทองทุง	๑	ทองนา	๑
ทองผูก	๑	ทองพระโรง	๑	ทองพันช้าง	๑
ทองฟ้า	๔	ทองเพือ	๔	ทองเสี้ย	๓
ทองคำ	๑๑	ทองคำจีน	๑	ทองคำหึ่ง	๑
ทองคำปา	๑	ทองคำ	๕	ทองคำ	๒
ทองคำนา	๓	ทองคำรุ่ง	๒	ทองคำเบียน	๒
ทองคำนา	๒	ทองคำแยง	๒	ทองคำ	๑
ทองคำ	๔	ทองคำ	๒	ทองคำ	๕๐
ทองคำทราย	๓	ทองคำ	๔	ทองคำ	๒๑๐
ทองคำ	๔	ทองคำ	๔	ทองคำ	๔
ทองคำ	๑๒	ทองคำ	๑๑	ทองคำ	๒
ทองคำ	๒๒	ทองคำ	๒	ทองคำ	๑๒
ทองคำที่ทันใจ	๓	ทองคำ	๑๑	ทองคำ	๑
ทองคำ	๔	ทองคำ	๕	ทองคำ	๓
ทองคำ	๔๑	ทองคำ	๓๒	ทองคำ	๒
ทองคำ	๕	ทองคำ	๑	ทองคำ	๔
ทองคำเทียบเรือ	๔	ทองคำ	๑๓๔	ทองคำ	๒
ทองคำ	๑	ทองคำ	๒	ทองคำ	๕๓
ทองคำ	๑	ทองคำ	๓	ทองคำ	๘
ทองคำ	๘	ทองคำ	๑	ทองคำ	๔๓
ทองคำ	๓๔๕	ทองคำ	๒๔	ทองคำ	๑
ทองคำ	๒	ทองคำ	๑๓	ทองคำ	๓
ทองคำ	๑	ทองคำ	๑	ทองคำ	๓
ทองคำ	๑๐	ทองคำ	๑	ทองคำ	๓
ทองคำ	๕๒	ทองคำ	๔๒	ทองคำ	๒
ทองคำ	๑	ทองคำ	๘	ทองคำ	๑

ที่	๓๔	ที่	๑๒๘๕	ที่คัมภีร์	๑
ที่เคียว	๓	ที่โค	๑	ที่นั่ง	๑
ที่สูก	๔	ที่กหัก	๒	ที่ง	๑
ที่บ	๔	ที่บแสง	๔	ที่อ	๑
ที่อริ	๑	ทุก	๑๗๖	ทุกที่	๒
ทุกหนทุกแหง	๒	ทุกข	๕๖	ทุกรกิริยา	๖
ทุง	๗	ทุค	๑	ทุน	๖
ทุน	๔	ทุบ	๒	ทุม	๕
ทุรกันดาร	๑	ทุรน	๑	ทุลักทุเล	๑
ทุท	๕	ทุทานทุท	๑	ทุน	๔
ทุด	๒๐	เท	๑๒	เทพ	๕
เทพเจ้า	๑	เทพบุตร	๑	เทพารักษ์	๑
เทว	๑	เทวคา	๗	เทวทูต	๔
เทวัญ	๔	เทวา	๔	เทวี	๑
เทเวศน์	๑	เทศกาล	๑	เทศน์	๑
เทศนา	๕	เทศบัญญัติ	๓	เทศบาล	๕๐
เทศพาณิชย์	๒	เทศมนตรี	๒๒	เทหวัตถุ	๑
เทา	๓	เทา	๓๓	เท้า	๑๕
เทากัน	๔	เทากับ	๑๒	เทาเคิม	๒
เทาใด	๓	เทาอัน	๒๑	เทานี้	๒
เทิด	๓	เที่ยง	๕	เที่ยงคืน	๑
เที่ยงวัน	๑	เทียน	๑๒	เทียนไข	๑๕
เทียนชัย	๑	เทียบ	๑๐	เทียบ	๓๐
แท	๑๕	แทวริง	๑	แทง	๕
แทง	๑๖	แทน	๒๗	แทน	๑
แทนที่	๒	แทบ	๑๑	แทบจะ	๒
แทรง	๑	ไทง	๑	ไทน	๑

โทรทัศน์	๕	โทรทัศน์	๓	โทะ	๒๔
โตโส	๑	โต	๓	ไท้	๑
ไทย	๔๔	ไทร	๕	ไทรย้อย	๑

อักษร จ.

จง	๕	จรวี	๒	จุน	๒
จรรรม	๘	จรรรมชาติ	๒๒	จรรรมคา	๘
จรรรมานภาพ	๑	จันวาคม	๑	จาทุ	๑๐
จาทุไอไคคิน	๑	จาทุเหล็ก	๕	จานี้	๓
จ่างรงค์	๑	จิดา	๕	จระ	๓
จูป	๑๐	เจอ	๒		

อักษร น.

นก	๒๒	นกกระจอกเทศ	๑	นกกาเรียน	๑
นกตะกรุม	๑	นกกีวี่	๑	นกคีมู	๑
นกร	๘	นงลักษณ์	๔	นงเยาว์	๑
นมนอบ	๑	นากากา	๑	นม	๑๑
นมนาน	๑	นมัสการ	๑	นโยบาย	๒
นราธิวาส	๒	นฤมิต	๑	นวก	๑
นวล	๕	นอก	๕๒	นอกจาก	๔๑
นอกชาน	๑	นอง	๓	น้อง	๑๑
นอน	๑๒	นอนกน	๑	นอม	๑
น้อย	๘๐	น้อยหนา	๒	นะ	๑๐
นะ	๒	นัก	๓๕	นักกีฬา	๑
นักเคมี	๑	นักชีววิทยา	๑	นักประพันธ์	๑
นักปราชญ์	๑	นักฟิสิกส์	๑	นักร้อง	๑
นักเรียน	๕๖	นักเลง	๒	นักวิทยาศาสตร์	๕
นักหนา	๓	นั่ง	๘๒	นัก	๔
นั้น	๔๕๕	นั่นเอง	๒	นับ	๓๘

นับถือ	๕	นับว่า	๒	นับนา	๒
นา	๒๔	นา	๓๙	นาคู	๑
น่ารัก	๒	นา	๑๖	นาง	๑๖๐
นาที่	๑	นาน	๕๑	นานา	๙
นาม	๙	นามกร	๑	นามปากกา	๒
นาย	๒๖	นายก	๘	นายบ้าน	๑
นายประตุ	๒	นายพราน	๔	นายอำเภอ	๑๐
นารี	๓	นาวา	๒	นาฬิกา	๑๖
น้ำ	๙๑	น้ำพา	๒	น้ำ	๒๐๐
น้ำแข็ง	๓	น้ำค้าง	๒	น้ำเชื่อม	๒
น้ำตา	๑	น้ำตาล	๒	น้ำตาลทราย	๒
น้ำพุ	๓	น้ำมัน	๔	น้ำมันเบนซิน	๔
น้ำหนัก	๑๙	น้ำหนา	๑	นิ่ง	๑๒
นิจ	๘	นิจกาล	๑	นิก	๒
นิกย	๑	นิติมบุคคล	๓	นิทาน	๑๘
นิทรา	๒	นิพนธ์	๑๙	นิม	๑
นิมิต	๑	นิยม	๒๕	นิยาย	๑
นิรโรค	๑	นิราศ	๒	นิโรธ	๔
นิว	๒	นิว	๔๑	นิสัย	๑๒
นิวหัวแม่มือ	๒	นี	๑๔	นี่แหละ	๒
นี	๔๒๔	นีก	๒๙	นีกถึง	๘
นุง	๕	นุน	๑	นวม	๑
เนตร	๓	เนรมิต	๒	เนรเทศ	๒
เนรอุชรา	๔	เนย	๓	เนียนัว	๑
เนื้อ	๔๕	เนื้อๆ	๑	เนื้อง	๕
เนื่องจาก	๑๐	เนื้อทราย	๑	เนื้อที่	๕
เนื้อหนัง	๑	เนา	๒	เนา	๑๒

แน	๒๗	แน	๖	แนนอน	๖
แนว	๖	แนวแน	๖	แนะ	๖
แนะ	๒	แนะนำ	๕	โน้น	๑
โน้น	๓	โน้ม	๑	โน้นแนะ	๑
ใน	๘๑๑	ในที่สุก	๑๐		
		อักษร บ.			
บ	๔	บก	๑๗	บท	๔
บทจร	๑	บทที่	๑	บทประพันธ์	๒
บทศรี	๑	บน	๕๒	บน	๔
บริบูรณ์	๖	บริโภก	๓	บริวาร	๑
บริ เวณ	๑๒	บริษัถ	๓	บริสุทธิ	๑๒
บริหาร	๒๐	บรรจง	๑	บรรจุ	๑๓
บรรดา	๔	บรรลาคักคี่	๑	บรรทม	๑
บรรทัด	๖	บรรทุก	๒	บรรเทา	๒
บรรพ	๑	บรรยากาฬ	๒	บรรยาย	๔
บรรลัษ	๔	บรรเลง	๑	บม	๑
บวง	๑	บวช	๒๔	บวน	๑
บวงเป่า	๑	บวม	๒	บอ	๔๒
บอน้ำ	๓	บอก	๕๐	บอก	๑
บอน	๑	บอบร้า	๑	บอย	๗
บอระเพ็ด	๑	บัง	๑๒	บังคม	๔
บังคับ	๑๑	บังคับบัญญัติ	๒	บังเหียน	๒
บังอร	๑	บังอาจ	๑	บังเอิญ	๓
บัญญัติ	๒	บัญชา	๔	บัญญัติ	๖
บักใจ	๑	บักนี้	๔	บักนั้น	๑๓
บันลาล	๔	บันทึก	๔	บันทอน	๑
บันเทิง	๒	บัน	๓	บันเอาจ	๑

บัว	๑	บัว	๓	บัว	๔
บาง	๒๐๐	บางที	๑๕	บาง	๒
บาง	๗๐	บาง	๒	บางลาด	๔
บาท	๔	บาทหงส์	๑	บาน	๒
บาน	๔๑	บานพับ	๑	บานนา	๑
บ้านเมือง	๒	บ้านเรือน	๔	บาป	๗
บาปกรรม	๑	บาย	๒	บายศรี	๑
บาเรล	๒	บ่าว	๔	บำบัด	๕
บำเพ็ญ	๔	บำรุง	๓๓	บิก	๒
บิคา	๑๐	บิคุรงค์	๒	บิน	๔
บิน	๑	บีบ	๑	บึง	๕
บุกคด	๒	บุญ	๑๖	บุญคุณ	๑๖
บุญยาริการ	๔	บุตร	๔	บุตรบุญธรรม	๑
บุตรี	๑	บุหงา	๑	บุหรี	๑
บุชา	๔	บุค	๒	เบ็ค	๑
เบญกาย	๑	เบญจวัคคีย์	๕	เบา	๑๕
เบิก	๒	เบิกบาน	๔	เบี้ย	๔
เบียงบาย	๒	เบียงเบือน	๑	เบียด	๓
เบียดเบียน	๑	เบียร์	๑	เบือ	๑
เบื่อง	๕	เบือเรอ	๑	แบ	๒
แบง	๓๖	แบน	๒	แบบ	๑๗
โบก	๕	โบราณ	๑๗	โบสถ์	๒
ใบ	๔๗	ใบ้	๔	ใบโกมจีน	๑
ใบคอก	๒	ใบคำลึง	๑	ใบเท้	๗
ใบมันเทศ	๑	ใบไม้	๔	ใบเลียง	๒๐
ใบเลียงคู่	๓	ใบเลียงเดี่ยว	๓	ใบหู	๒
ใบอนุญาต	๗				

อักษร ป.

ปก	๓	ปกครอง	๑๒	ปกคลุม	๑๔
ปกติ	๕	ปกปิด	๒	ปฏิญาณ	๒
ปฏิบัติ	๗๒	ปฏิภาณ	๑	ปฏิสนธิ	๑
ปฐม	๗	ปก	๑	ปน	๓๐
ปน	๒	ปรก	๑	ปรกติ	๒
ปรนเปรอ	๒	ปรบมือ	๑	ประ	๔
ประกวค	๒	ประกอบ	๔๓	ประกาย	๓
ประการ	๒๔	ประกาศ	๒๔	ประคอง	๒
ประโคม	๔	ประจักษ์	๕	ประจง	๑
ประจวบคีรีขันธ์	๑	ประจัน	๒	ประจำ	๑๖
ประชด	๔	ประจวร	๒	ประชา	๑
ประชากร	๑	ประชาชน	๓๓	ประชิก	๑
ประชุม	๔๖	ประคักประเคิด	๑	ประคัง	๑
ประคัม	๗	ประคัมประกาศ	๑๔	ประคัมภ์	๑๓
ประเคิม	๒	ประเคี้ยว	๒	ประเคี้ยวเคี้ยว	๑
ประคู	๖	ประธาน	๔	ประทัม	๔
ประทาน	๑๔	ประทั้น	๑	ประเทศ	๓๓
ประเทศไทย	๑๒	ประเพียบ	๑	ประปราย	๔
ประปา	๔	ประเปรี้ยว	๑	ประพฤติ	๒
ประพันซ์	๗	ประพาส	๑	ประเพณี่	๑๕
ประเภท	๓๗	ประมง	๕	ประมาณ	๒๔
ประโยค	๒	ประโยชน์	๒๕	ประร่า	๑
ประวติ	๓	ประสงค์	๔	ประสบ	๒
ประสม	๑	ประสาน	๒	ประสาท	๓
ประสิทธิ	๑	ประสีประสา	๒	ประเสริฐ	๒
ประสูติ	๔	ประหมา	๑	ประหยัด	๑

ประหลาด	๗	ประหลาดใจ	๒	ประหาร	๕
ปรับ	๔	ปรับปรุ้ง	๔	ปรากฏ	๑๔
ปรกฏการณ์	๑	ปราจีนบุรี	๒	ปราชัญ	๑
ปราน	๑	ปราณี	๔	ปราม	๑
ปรามปราม	๔	ปรารภนา	๔	ปรารภ	๑
ปราศจาก	๔	ปราศรัย	๔	ปราสาท	๘
ปริิพพาน	๕	ปริมาณ	๑	ปริมาตร	๓๔
ปริชา	๒	ปริศา	๑	ปริศิเปรม	๑
ปริक्षा	๑๔	ปรุ้ง	๔	ปรุโปรง	๑
ปลง	๓	ปลก	๑	ปลวก	๑
ปลอก	๑	ปลอง	๔	ปล่อง	๒
ปลอก	๔	ปลอกภัย	๑๑	ปลอกโปรง	๒
ปลอบ	๔	ปลอม	๑	ปลอย	๑๓
ปลัก	๔	ปลา	๒๖๗	ปลากระเบน	๔
ปลากระตี่	๒	ปลากระพง	๑	ปลากระโท	๑
ปลาเข็ม	๑	ปลาเงิน	๑	ปลาจอม	๑
ปลาลาตาม	๔	ปลาชอน	๔	ปลาจิ๋ว	๒
ปลาคาว	๒	ปลาคูก	๒	ปลาตีน	๑
ปลาทอง	๑	ปลาทะเล	๒	ปลาทุ	๓
ปลาบ	๓	ปลาบปลื้ม	๓	ปลาย	๔๖
ปลายนา	๒	ปลายใบ	๑	ปลาร้า	๑
ปลาโลมา	๒	ปลาวาฬ	๓	ปลาตึก	๔
ปลาตึก	๓	ปลาหมอเทศ	๑	ปลาหมึก	๒
ปลาไหล	๑	ปลำ	๑	ปลำม่วย	๑
ปลิง	๑	ปลิว	๑	ปลีก	๒
ปลื้ม	๑	ปลุก	๒๕	ปลุก	๑
ปลุกผี	๑	ปลุกทอง	๑	ปลวน	๑

ป่วย	๔	ปอง	๓	ป๋อง	๔
ป๋องกัน	๒๓	ปอด	๓	ปอดแตก	๑
ปอนัก	๖	ปอย	๑	ปะ	๒
ปะทะ	๒	ปะป	๑	ปะปน	๔
ปะเหลาะ	๑	ปัก	๔	ปักษ์	๑
ปัจจย	๒	ปัจจุบัน	๒๐	ปัจฉิม	๑
ปัญจวัคคี่	๓	ปัญญา	๑๗	ปัญหา	๖
ปัก	๑	บัน	๒	บัน	๑
บัน	๕	บันเหนง	๑	บันสวาระ	๒
ปา	๕๕	ป้า	๔	ปาก	๓๗
ปากคำ	๒	ปาง	๒	ป้าชา	๒
ปาฐกถา	๒	ปาศิโมกข์	๓	ปาน	๑
ปาน	๓	ปานกลาง	๑	ป้าย	๑
ปาวร้อง	๓	ป้า	๑	ป้าง	๑
ปิก	๒๐	ปิติ	๒	ปีโตเลียม	๒
ป็น	๑	ปีศาจ	๑	ปี	๓๒
ปี	๒	ปีก	๑๗	ปีใหม่	๑
ปุม	๑	ปุย	๑	ปุย	๒
ปู	๑๑	ปู	๑	ปูนซีเมนต์	๒
เปค	๓	เป็ด	๔	เป็น	๑๐๘๘
เป็นต้น	๕๐	เป็นไร	๑๗	เป็นอันขาด	๓๐
เปรมปรีม	๑	เปรย	๑	เปรอปรน	๑
เประ	๑	เปรียบ	๑๓	เปรียบเทียบ	๔
เปรี้ยว	๒	เปรื่อง	๑	เปรื่องปราท	๑
เปล่งปลั่ง	๑	เปล้า	๒๒	เปลี่ยน	๒๔
เปลี่ยนแปลง	๔	เปลี่ยว	๒	เปลือก	๕
เปลือง	๑	เปลือง	๒	เป่า	๔

เบิก	๒๕	เบิกเผย	๒	เบี่ยง	๓
เบี่ยน	๒	เบื่อน	๒	เบื้อย	๔
แปร	๑๑	แปรง	๑	แปรงพัน	๓
แปล	๒	แปลก	๑๒	แปลใจ	๑
แปลง	๔	แปลว่า	๓	แปลง	๕
เบิก	๑	โบลีโอ	๑	โปล๊ะ	๒
ไป	๔๒๖	ไปนัท	๕		

อักษร น.

นง	๔	นงก	๑	นงชักฟอก	๑
นงอู	๑	นงู	๑	นงั	๑
นม	๑๕	นยอง	๑	นล	๒๔
นลงาน	๑	นลเคี้ยว	๓	นลไม้	๒๑
นลรวม	๓	นล็ก	๒	นลาญ	๓
นลาผล	๒	นลาหาร	๑	นลิต	๒
นล็ก	๑	นลุง	๒	นลุก	๒
นลุน	๒	นลสม	๑๓	นลง	๒
นลง	๒	นลงใส	๑	นลอน	๒
นลอนปรน	๑	นลอม	๒	นล็ก	๒๓
นล็กาก	๑	นล็กอง	๑	นล็กทอดยอก	๑
นล็กนึ่ง	๒	นล็กใบเขียว	๑	นล็กสก	๓
นล็ก	๑	นลัน	๕	นลันแปร	๑
นลัว	๓	นลัวเมีย	๑	นลา	๔
นลาเหลา	๑	นลา	๒๐	นลาพิพ	๑
นลาฝ่าย	๓	นลาลิน	๒	นลาหม	๑
นลาออม	๑	นลา	๑	นลา	๒
นลาน	๒๓	นลาย	๑	นลาว	๑
นลาสุก	๑	นลิก	๓๔	นลิกพลา	๓

ดิน	๓	ฉิว	๒๐	ฉิวพรรณ	๑
ฉิวหนัง	๖	ฉี	๕	ฉีโชนก	๑
ฉีคืบ	๑	ฉีเลื้อ	๒	ฉิ่ง	๓
ฉิ่งฉิ่ง	๑	ฉีน	๒	ฉีนคิน	๑
ผู้	๓	ผู้	๖	ผู้มอง	๒
ผู้พัง	๕	ผู้	๑	ผู้	๑๕๕
ผู้	๒๑	ผู้พัน	๑	ผู้ชาย	๔
ผู้คองหา	๒	ผู้ทรงคุณวุฒิ	๒	ผู้	๓
ผู้ราย	๓	ผู้หญิง	๒	ผู้ใหญ่	๔
ผู้ใหญ่บ้าน	๕	ผู้	๑	ผู้	๔
เผน	๓	เผย	๓	เผล	๔
เผล	๑	เผา	๑๓	เผา	๔
เผาพัน	๑	เผาใหม่	๔	เผอญ	๒
เผือก	๓	เผ	๑	เผก	๑
แผน	๕	แผน	๓๐	แผนก	๑
แผนคิน	๑๖	แผนที่	๓	แผนผา	๑
แผนไม้	๑	แผนอิฐ	๒	แผน	๕
แผนง	๑	แผน	๑	โผ	๒
โผงผาง	๑	โผน	๓	โผล	๕
โผ	๒				

อักษร ผ.

ผน	๓๔	ผรั่งทอง	๑	ผอย	๒
ผัก	๒	ผัง	๔	ผั่ง	๑๔
ผั่งชล	๑	ผัน	๒	ผ้า	๔
ผา	๒๕	ผากลอง	๔	ผาเกลียว	๔
ผาก	๓	ผาชี	๒	ผาน	๒
ผาย	๑	ผาย	๑๔	ผ้าย	๓

ผี	๕	ผีมือ	๒	ผีเท้า	๑
ผีง	๓	ผีง	๓	ผีง	๓
ผี	๑	ผี	๓	ผี	๑
ผี	๕	ผี	๒๐	ผี	๑
ผี	๑	ผี	๓	ผี	๓

อักษร พ.

พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๓	พวงศ	๑	พวงศ	๓
พวงศ	๓๓	พวงศ	๑	พวงศ	๕
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๕๖	พวงศ	๕
พวงศ	๑	พวงศ	๕	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๖	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๑๑	พวงศ	๕
พวงศ	๓	พวงศ	๕	พวงศ	๕
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๓๖
พวงศ	๓๐	พวงศ	๒	พวงศ	๕
พวงศ	๑	พวงศ	๒	พวงศ	๒
พวงศ	๕	พวงศ	๑	พวงศ	๕
พวงศ	๒	พวงศ	๓	พวงศ	๕
พวงศ	๓	พวงศ	๑	พวงศ	๒
พวงศ	๑๐	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๒	พวงศ	๕
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๑
พวงศ	๑	พวงศ	๑	พวงศ	๒

พระนิคุงค์	๑	พระเบญจวาศ์	๒	พระน่านฟ้า	๑
พระพารา	๑	พระพุทฺธคุณ	๑	พระพุทฺธเจ้า	๕๐
พระพุทฺธรูป	๑	พระพุทฺธศาสนา	๑๗	พระเพลิง	๒
พระโพธิ์	๕	พระไพโร	๑	พระมหากษัตริย์	๒
พระมหาราชครู	๑	พระมหะสี	๓	พระमार	๑
พระแม่เจ้า	๑	พระยศ	๑	พระยา	๑๖
พระร่วง	๑	พระรัตนตรัย	๑	พระราชกฤษฎีกา	๑
พระราชทาน	๒	พระราชนิพนธ์	๓	พระราชพิธี	๑
พระราชนิพนธ์	๒	พระราชวัง	๒	พระราชาสน	๓
พระราชา	๑	พระโรง	๑	พระลูก	๔
พระวินัยกรรม	๒	พระเวท	๑	พระศพ	๓
พระศาสนา	๑๐	พระศาสนา	๑	พระสงฆ์	๔
พระสังข์	๓๖	พระสังฆคณ	๑	พระสาวก	๕
พระหลาน	๑	พระองค์	๒๗	พระอรหันต์	๓
พระอาชญา	๑	พระอินทร์	๔	พระโอรส	๑
พรัน	๖	พรา	๒	พราก	๑
พราง	๑	พราณ	๑	พราย	๖
พรายน้ำ	๑๔	พรายไม้	๒๑	พราว	๑
พรา	๑	พรา	๑	พริก	๕
พริบ	๒	พริ้ว	๑	พริบ	๑
พรงนี้	๒	พรุน	๒	พรุ	๗
พล	๓	พลเมือง	๗	พลศึกษา	๓
พลอย	๑๑	พลอย	๑	พลัง	๒
พลังงาน	๔	พลัค	๓	พลัคพราก	๑
พลัน	๑๒	พลับ	๑	พลับพลา	๑
พลับพลึง	๑	พลาง	๓๓	พลาน	๓
พลานามัย	๑	พลาม	๑	พลาสติก	๓

พลึก	๑	พลิว	๒	พวก	๑๑๐
พวง	๘	พวน	๑	พวยกา	๑
พสุธา	๑	พอ	๘๑	พอ	๒๔
พอ	๒	พอกา	๒	พอง	๖
พอใจ	๖	พอกี	๑๐	พอดสมควร	๒
พอเหมาะ	๑	พะวง	๘	พะเนิน	๒
พัก	๑๕	พักตร์	๕	พักนอน	๑๑
พัก	๘	พักฉึก	๑	พัก	๒
พักลม	๒	พัควี	๒	พัน	๒๐
พันธุ	๑๖	พันเอก	๑	พัน	๓
พา	๒๗	พากเพียร	๑	พาน	๖
พายเรือ	๖	พาย	๕	พารา	๑
พารามลี	๑	พารามี่เยี่ยม	๑	พาเรค	๒
พาด	๘	พาหนะ	๑	พาเหียร	๑
พิสาค	๓	พิง	๒	พิจารณา	๒๑
พิทักษ์	๓	พิธิ	๗	พินอบพิเทา	๑
พินิจ	๓	พินาก	๑	พิพากษา	๒
พิภพ	๑	พินพี	๕	พิมาน	๑
พิริพไร	๑	พิโรธ	๘	พิลึก	๑
พิศ	๗	พิศวาส	๑	พิเศษ	๘
พิษ	๖	พิษฐาน	๑	พิสมัย	๒
พิสจน์	๒	พี	๑๔	พีนอง	๒
พิง	๒	พิง	๕	พิบ	๑
พีช	๕๕	พีนน้ำ	๘	พิน	๓๘
พินฐาน	๑	พินดิน	๓	พินที	๕๕
พินเพ	๒	พ	๓	พุกาม	๑
พง	๑	พง	๒	พท	๘

พุทธบริษัท	๒	พุทธรักษา	๓	พุทธาณาพ	๒
พุทธโธ	๑	พุทธา	๑	พุก	๓๓
พุดจา	๒	เพ่ง	๕	เพชรฆาต	๑
เพชร	๓	เพ็ญ	๒	เพ็กทอด	๒
เพรา	๑	เพราละ	๑๘๒	เพราละฉนั้น	๒
เพราละวา	๑	เพรียง	๒	เพลง	๒๗
เพลิง	๑	เพลิง	๑	เพลิงเพลิง	๒
เพลิง	๔	เพลิง	๓	เพลิงยงศา	๑
เพอ	๑	เพอเจอ	๑	เพอพก	๑
เพาะ	๔	เพาะปลุก	๒	เพิง	๔
เพิ่ม	๑๓	เพิ่มขึ้น	๑	เพิ่มพูน	๒
เพียง	๕๔	เพียงใด	๑	เพียงพอ	๑
เพียงไร	๒	เพ็ชร	๔	เพือ	๕๕
เพื่อน	๑๕	แพ	๔	แพ	๕
แพง	๑	แพทย	๓	แพร	๕
แพรง	๑	แพรหลาย	๓	แพลง	๑
โพ	๑	โพธิ์	๑	ไพร	๕
ไพรศรี	๑	ไพรสณฑ์	๑	ไพร	๑๓
ไพรพล	๕	ไพรเลว	๑	ไพร	๔
ไพรเราะ	๓	ไพศาล	๑		
		อักษร พ.			
พอก	๑	พอง	๓	พอง	๑
พ่อง	๓	พอสพอส	๒	พิก	๕
พักทอง	๒	พัง	๔๖	พิน	๒๑
พินฉา	๒	พินฉือ	๑	พินเพื่อน	๑
พิด	๔	ฟ้า	๑๕	พาก	๑
พาด	๑	พาน	๑	พาย	๑

พิก	๑	พิลัม	๓	พิลิกส์	๒
พีน	๑๔	พีน	๕	พุงซาน	๑
พุงเฟื่อง	๒	พุก	๒๐	พุดบอด	๑๔
พู	๑	พุม	๓	เพน	๑
เฟื่อง	๑	เฟื่อง	๑	เฟือน	๑
แฟง	๑	แฟร์เพล	๑	ไฟ	๕๑
ไฟฟ้า	๓๑	ไฟลาง	๓		

อักษร ก.

ภคินี	๑	ภพไตร	๑	ภรรยา	๓
ภักดี	๑	ภักดี	๑	ภัย	๔
ภาค	๔	ภาคใต้	๒	ภาคอีสาน	๔
ภางนะ	๒๓	ภานูมาศ	๑	ภาพ	๕
ภากยนต์	๔	ภายนอก	๔	ภายใน	๒๕
ภายหน้า	๑๖	ภายหลัง	๑๓	ภาษา	๕
ภานี	๖	ภานีอากร	๙	ภิรมย์	๓
ภุชงค์	๑	ภุเชา	๑๓	ภุเชาไฟ	๕
ภุต	๔	ภุมิ	๓	ภุมิศาสตร์	๑
ภวนาท	๑	ภวไนย	๒	ภุษา	๒
ภะตรา	๓	ภะกัณฑ์	๒	ภะชนา	๒

อักษร น.

มกราคม	๑	มกุก	๑	มกุกพันเจกีย	๒
มงคล	๓	มดี่	๑	มดล	๑
มณฑา	๑	มณฑายาส	๓	มธุรส	๑
มนตร์	๑๑	มนตรา	๑	มนมัย	๔๑
มค	๓	มคิ	๔	มรณ	๓
มรณา	๑	มรกก	๒	มรรค	๓
มล้าง	๑	มวย	๑	มวย	๙

มวยมอก	๑	มว	๒	มทรศพ	๕
มหา	๔	มหาจินดา	๒	มหากไทย	๒
มหากเล็ก	๓	มหาเศรษฐี	๓	มหาสมุทร	๑๐
มิงสา	๑	มหิทธิ	๑	มเหสี	๔
มโหรี	๑	มอง	๓๕	มอญ	๑
มอญ	๕	มะเขือ	๔	มะเขือเทศ	๓
มะคันเขือม	๑	มะนาว	๔	มะปราง	๑
มะพร้าว	๔	มะม่วง	๓	มะรืน	๑
มะละกอ	๒	มัก	๒๒	มีวาน	๑
มังคุด	๒	มีมี	๒	มังสา	๑
มัจฉา	๒	มัก	๒	มัยส์	๑
มัธยม	๓	มัน	๑๑๔	มันเทศ	๒
มันฝรั่ง	๑	มันสมอง	๓	มัน	๑๐
มันคง	๔	มัน	๑๕	มา	๓๕
มาจาก	๒	มา	๓๑	มาน้ำ	๒
มาลาย	๑	มาชะ	๓	มาก	๒๕๑
มากกว่า	๕	มากมาย	๑๔	มาก	๕
มาตร	๑	มาตรฐาน	๔	มาตรา	๑๕
มาตราส่วน	๓	मार	๑๐	मारकर	๒
मारกา	๒๔	मारกาเลี้ยง	๑	मारया	๑
मारศรี	๑	มาลัย	๕	มาลา	๑
มิ	๒๓	มิฉะนั้น	๒	มิได้	๓
มิชชิก	๑	มิตร	๑๑	มิถิลรัม	๒
มิสลิเมตร	๒	มิสลิตร	๒	มิสเตอร์	๑
มี	๑๐๕๕	มีก	๔	มีง	๔
มีน	๑	มีก	๒๒	มีด	๒๑
มีด	๔	มี	๒	มี	๓

มุง	๑	มุง	๔	มุง	๑
มุงหมาย	๓	มุก	๑	มุนหมก	๑
มูม	๑๐	มูน	๓	มูนนาม	๑
มูล	๔	มูลพอย	๒	มูว	๑
เมฆ	๒	เมฆา	๑	เม็ค	๒
เม็คโลหิต	๑	เมตตา	๔	เมตร	๓๖
เมตริก	๑๑	เมน	๑	เมด	๑
เมล็ด	๓๕	เมา	๑	เอาจมัว	๑
เมิน	๒	เมีย	๑๖	เมียง	๑
เมื่อ	๓๑๐	เมื่อนั้น	๕	เมื่อไร	๑
เมือก	๒	เมือง	๑๑๕	เมืองกบิลพัสดุ์	๒
เมืองกุสินารา	๔	เมืองราชคฤห์	๒	เมื่อย	๑
แม่	๕๐	แม่	๓๖	แมกนีเซียม	๑
แมคา	๓	แมงมุม	๑	แมแต่	๒
แมน	๒	แมน	๕	แม่น้ำ	๓๕
แมมาย	๒	แมลง	๒๑	แมลงวัน	๙
แมลงสาบ	๑	แมลงหวี่	๑	แมเลียง	๒
แมว	๔	แมวป่า	๑	แมของสอน	๒
ไม้	๔๒	ไม้คอร์ก	๒	ไม้คาน	๑
ไม้แดง	๑	ไม้ศรี	๒	ไม้ตะแบก	๑
ไม้เต็ง	๑	ไม้เตา	๑	ไม้เท้า	๔
ไม้บรรทัด	๔	ไม้โปรแทรกเตอร์	๓	ไม้ไผ่	๕
ไม้ยาง	๑	ไม้รัง	๒	ไม้เรียว	๑
ไม้ล	๔	ไม้ลัก	๒	ไม้ชัก	๒
อักษร ย.					
ยก	๓๙	ยกย่อง	๑	ยกใหญ่	๑
ยง	๓	ยง	๓	ยงยอ	๓

บอย	๒	ยศ	๒	ยศกัณฑ์	๑
บโสดร	๒	ยอ	๓	ยอทอด	๑
บอง	๒	ยอของเบา	๒	ยอค	๑๐
ยอกไม้	๑	ยอหม	๒๓	ยอหม	๑๔
บอย	๑๓	ยอบ	๑	ยะลา	๒
ยัก	๔	ยักษ์	๑๖	ยักษา	๑
ยักซี่	๑	ยั้งยีน	๑	ยั้ง	๑๕๒
ยั้ง	๓	ยัคเปียด	๑	ยับ	๒
ยัว	๑	ยา	๒๔	ยาทม	๑
ยาก	๓๕	ยากจน	๓	ยากเย็น	๔
ยาง	๑๔	ยาง	๔	ยางลบ	๕
ยาม	๒๑	ยาม	๒	ยาย	๕
ยาย	๒	ยาว	๔๔	ย่า	๑
	๑๗	ยาคำ	๑	ยารุง	๑
อิง	๑	อิง	๕๓	อิงขึ้น	๕
อิน	๑๖	อินคี	๓	ยิม	๑๓
ยิมแท้	๑	ยิมแย้ม	๑	ยีก	๑๕
ยีก	๑๕	ยีน	๑๑	ยีน	๔
ยุ	๑	ยุ่ง	๕	ยุ่ง	๓
ยุค	๑	ยุทหนา	๑	ยุบ	๖
ยุบล	๑	ยุยง	๒	ยุโรป	๔
ยุคาลิปัส	๒	เย็น	๗๖	เย็นลง	๔
เยม	๒	เยอะ	๑	เย้า	
เยาว์	๑	เยาะเย้ย	๑	เียน	๑
เียนยอ	๑	เยียม	๔	เื่อ	๑
เื่อง	๑	เื่องย่าง	๑	แย	๑
แย	๑	แยก	๔	แยกย้าย	๒

แย่ง	๓	แยบคาย	๑	แย้ม	๒
โยกโย้	๑	โยคี	๓	โยง	๑
โยธา	๓	โยน	๕	โย	๔
โยคี	๑				
อักษร ร.					
รก	๔	รกเรื้อ	๒	รจนา	๒
รด	๑๕	รดจักรไฉน	๓	รดไฟ	๔
รดยนต์	๕	รด	๓	รณ	๑
รณ	๒	รบ	๕	รบกวน	๔
รม	๒	รบกวัน	๓	รบกฐิพ	๑
รวง	๒	รวงโรย	๑	รวค	๑
รวคเร็ว	๔	รวน	๒	รวบรวม	๕
รวม	๓๐	รวม	๑๓	รวมใจ	๑
รวมมือ	๔	รวย	๓	รส	๑๒
รสจัก	๕	รสผาด	๑	รือ	๒๓
รือ	๑	รอง	๑๔	รองเท่า	๑
รองรับ	๔	รอง	๒	ร่อง	๒๓
รองขอ	๑	รองเพลง	๑	ร่องเรียก	๑
รองหมรองไห	๔	รองไห	๑๓	รอก	๓
รอน	๑๑๓	รอบ	๒	รอบคอบ	๑
รอย	๑๑	รอย	๔	รอยละ	๒
รอยเอ็ด	๑	ระจับ	๕	ระคน	๒
ระฉัง	๑๑	ระกะ	๑	ระคม	๒
ระกัป	๒	ระทม	๑	ระทา	๑
ระภา	๑๕	ระบาท	๕	ระบาย	๔
ระปา	๑	ระบ	๓	ระเบง	๑
ระเปิด	๓	ระเปียม	๔	ระมัดระวัง	๑

ระยอ	๒	ระยะ	๒๐	ระยับ	๑
ระลอก	๑	ระลัก	๔	ระวัง	๑๕
ระส่ำระสาย	๑	ระหวาง	๒๕	ระเหย	๕
ระแหง	๑	ระอา	๑	รัก	๒๔
รักษา	๓๗	รัง	๔	รังเกียจ	๒
รังไข	๗	รังควาน	๑	รักษาด	๕
รัฐ	๑	รัฐบาล	๒๐	รัฐมนตรี	๕
รัฐสีมา	๑	รัก	๖	รันทก	๑
รับ	๑๑๐	รับประทาน	๓๕	รับฉึกขอบ	๒
รับรอง	๑	รับสั่ง	๔	รั้ว	๒
รั้ว	๑๐	รัศมี	๑	รา	๔
ราก	๔๗	รากแก้ว	๕	รากขนอน	๑
รากแขนง	๑	รากจิว	๑	รากฝอย	๑
รากวิสามัน	๓	รากสามัญ	๒	ราคา	๔
รากี	๒	ราง	๔	ร้าง	๒๐
ร้าง	๑	ร้างกาย	๑๐๐	ร้างวัด	๕
ร้างแห	๑	ราช	๑๒	ราชการ	๔๐
ราชกิจจานุเบกษา	๓	ราชกุมาร	๒	ราชทูต	๒
ราชบรรณาการ	๒	ราชบรรหาร	๑	ราชบุรี	๔
ราชพิธี	๑	ราชวัง	๑	ราชวัติ	๑
ราชสมบัติ	๑	ราชสีห์	๑	ราชอาญา	๑
ราชอาญา	๑	ราชอาญาจักร	๑	ราตรี	๑
ราน	๑	ราน	๑	รานคา	๑
ราบ	๕	ราบริน	๑	รามเกียรติ์	๑
ราย	๑๕	ราย	๒	ราย	๑๔
รายจ่าย	๓	รายได้	๑๗	รายรับ	๑

รายมนตรี		ราเวิง	๗	ราว	๑๓
ราว	๑๔	ราวี่	๑	ราวกับ	๑
ราวราน	๑	ราษฎร	๓๒	ราศี	๑
รำ	๔	รำ	๑๓	รำคาญ	๒
รำพัน	๑	รำรัก	๑	รำรวย	๒
รำรอง	๑	รำไร	๓	รำไห้	๑
ริน	๑	ริน	๒	รินนิน	๓
ริม	๑๕	ริมปีปาก	๒	ริ้วประคัม	๔
ริ้วรอย	๑	ริ้ว	๒	ริ้ว	๒
ริ้ว	๑๕	ริ้วรอน	๑	ริ้ว	๒
รินเวิง	๕	ริ้วรก	๑	รุก	๒
รุกชเทวคา	๑	รุก	๔	รุกขึ้น	๔
รุกเขา	๑	รุกวง	๑	รุกวัง	๑
รุกเวือง	๓	รุก	๒	รุน	๒
รุม	๓	รุม	๓๑	รุม	๑๓๔
รู้จัก	๑๒	รูป	๒๒	รูปพรรณ	๑
รูปภาพ	๓	รูปราง	๑๔	รว่า	๑
รู้สึก	๓๔	เร	๑	เรง	๑๓
เรงรัก	๑	เรณู	๔	เรน	๒
เรรวน	๑	เร้ว	๒๔	เรา	๓๘๐
เรา	๑	เรา	๓	เริ่ม	๒๔
เรียม	๑๓๔	เรียมกัน	๑	เรียมว่า	๔๔
เรียง	๗	เรียน	๔๐	เรียนรู่	๓
เรียม	๑๑	เรียมรอย	๑๑	เรียมเวียง	๑
เรียว	๒	เรียว	๕	เรียวแรง	๒
เรื่อ	๒๓	เรื่อกลไฟ	๒	เรื่อยนต์	๒
เรื่อกลสวน	๑	เรื่อง	๑๒๔	เรื่องราว	๑

เรือน	๑๕	เรือนจำ	๒	เรือนฐาน	๒
เรือ	๑๓	เรือ	๑๕	เรือ	๑๖
แรง	๓๐	แรง	๑	แรงงาน	๑
แรชาตุ	๓	แรก	๑	แรม	๑
โรค	๔๔	โรคกระเพาะอาหาร	๑	โรคคอพอก	๒
โรคตา	๑	โรคติดต่อ	๔	โรคนี้	๑
โรคปากนกกระดก	๑	โรคพยาธิ	๒	โรคภัย	๑
โรคระบาค	๑	โรคเรื้อน	๒	โรคลักปิดลักเปิด	๑
โรคดำได้	๑	โรคเหน็บชา	๑	โรง	๕
โรงฆ่าสัตว์	๓	โรงงาน	๔	โรงพยาบาล	๓
โรงเรียน	๑๕	รอย	๓	ไร	๑๕
ไร่	๔๑	ไร่	๒	ไรนา	๑
ไรฟัน	๑				

อักษร จ.

จ	๑	จุ	๒	จุกรอน	๑
จุกหนาว	๑	จุกทรา	๑	จุกนี้	๗
จุกข	๓				

อักษร ล.

ลง	๔๔	ลงกา	๒	ลงทุน	๒
ลงโทษ	๒	ลงมือ	๒	ลก	๔
ลกกลง	๑	ลก	๒	ลก	๒
ลม	๔	ลพบุรี	๒	ลม	๔๑
ลม	๒	ลม	๒	ลวก	๑
ลวง	๑	ลวง	๕	ลวงเกิน	๒
ลวงพน	๒	ลวน	๔	ลหโทษ	๓
ลอ	๕	ลอ	๕	ลอก	๓
ล่อง	๕๗	ล่อง	๔	ลอค	๑

ลอบ	๓	ลอม	๑๑	ลอมรวม	๗
ลอบ	๔๓	ละ	๕๑	ละกร	๑๔
ละมั่ง	๑	ละม้าย	๒	ละเมือก	๔
ละเมียด	๑	ละลาย	๑๖	ละเลย	๒
ละออง	๗	ละเอียก	๑๖	ลัก	๗
ลักณะ	๒๔	ลัก	๓	ลักขี	๒
ลัก	๔	ลัก	๔	ลักข	๓
ลา	๑๐	ลา	๓	ลาก	๗
ลา	๔	ลา	๑๔	ลัก	๑๔
ลาก	๒	ลากเคา	๑	ลาน	๔
ลาน	๓	ลาม	๔	ลาม	๓
ลาย	๔	ล่า	๑๑	ล่า	๑
ล่า	๓	ล่าทอง	๑๕	ล่ากับ	๕
ล่ากัน	๗๖	ล่าตัว	๒	ล่าขาว	๔
ล่าเนา	๑	ล่ามาก	๑๕	ล่าปาง	๒
ล่าพอง	๒	ล่าพัง	๔	ล่าพู	๒
ล่าเลิศ	๑	ล่าได้	๒	ลักไนค	๒
ลีเก	๒	ลิง	๑	ลิกร	๑๖
ลิน	๕	ลิป	๒	ลิ้ม	๑
ลิ่ว	๒	ลิ	๒	ลิบ	๑
ลีลา	๑	ลี	๒๖	ลิน	๓
ลิ้ม	๔	ลิอ	๕	ลือยศ	๑
ลิอเลื่อง	๑	ลู	๑	ลูก	๑๑
ลูกลาม	๑	ลูง	๓๐	ลูพิน	๒
ลูมหลง	๑	ลูย	๓	ลูก	๑๒๓
ลูกแก้ว	๑	ลูกเขย	๒	ลูกกลี	๑
ลูก	๑	ลูกชาย	๒	ลูกเทา	๑

ลูกบาศก์	๒๕	ลูกบาศก์เซนติเมตร	๒	ลูกบาศก์เมตร	๒
ลูกบาศก์ฟุต	๕	ลูกโป่ง	๓	ลูกไม้	๑
ลูกยา	๓	ลูกสาว	๒	ลูกบ	๒
เล็ก	๒๐	เล็กน้อย	๕	เลย	๔
เลี้ยง	๔	เล็ก	๓	เล่น	๑
เลน	๕๖	เล่น	๓	เล่ม	๔
เลย	๗๒	เลว	๒	เลห	๑
เลา	๒๕	เล็ก	๑๗	เลิศ	๓
เลีย	๑	เลี้ยง	๑	เลี้ยง	๕๐
เลี้ยงฉา	๑	เลี้ยง	๑	เลี้ยง	๔
เลี้ยงว	๔	เลี้ยง	๔๑	เลี้ยง	๒
เลี้ยง	๑๕	เลี้ยง	๑	เลี้ยง	๓
เลี้ยง	๒	เลี้ยง	๒	เลี้ยง	๔
เลี้ยง	๔	เลี้ยง	๑	เลี้ยง	๒
แล	๕๖	แล	๑	และ	๔๔๔
แลก	๒	แล้ง	๔	แล่น	๑๑
แล้ว	๔๓๕	โล	๒	โลกา	๓
โล่ง	๑	โลก	๒	โลกทัศน์	๑
โลน	๑	โลก	๒	โลบ	๓
โลหะ	๑๑	โลหิต	๑๑	โลหิตจาง	๑
โล	๒๑				

อักษร ก.

กา ๑

อักษร ข.

วก	๑	วง	๑๐	วงกลม	๔
วงล้อ	๓	วงเวียน	๔	วงแหวน	๑
วงศ์	๑	วน	๓	วนเวียน	๑

วรก	๑	วรก	๑	ว่อง	๑
ว่องไ	๕	วอก	๑	วอกวาย	๑
วอน	๒	วัก	๑	วักขึ้น	๑
วัง	๑๔	วัณกรรม	๕	วัณนา	๑
วันหนึ่ง	๓	วัน	๑๑๔	วันที่	๑๒
วันนี้	๕	วันนั้น	๒	วันเพ็ญ	๓
วันวิสาขบูชา	๒	วันอาสาฬหบูชา	๒	วัค	๕๕
วัคเบญจมาศพิตร	๒	วัคเวฬุวัน	๑	วัคฤ	๔๖
วัม	๑	วัย	๔	วั	๒๔
วา	๔	วา	๕๓๓	วาง	๔๓
วาง	๓๕	วางงาน	๒	วาจา	๒
วาค	๔	วาน	๔	วานขึ้น	๔
วานน้ำ	๑	วานลัท	๑	วานร	๑
วาม	๑	วาม	๕	วามวอก	๑
วาม	๑๔	วามะ	๒	ว่าไร	๑
วาสนา	๓	วัง	๒๑	วังวอน	๓
วังเวียน	๒	วิชา	๒๒	วิก	๑
วิคามิน	๕	วิคามินเค	๒	วิคามินสี	๒
วิคามินสี	๔	วิคามินสี	๓	วิคามินเอ	๒
วิสี	๑	วิทยา	๑	วิทยาศาสตร์	๒๕
วิทย	๔	วิสี	๕๑	วิธิการ	๑
วิน	๑	วินัย	๔	วินาที	๑
วินิจฉัย	๒	วินริค	๓	วิลาวัณย์	๑
วิวาท	๒	วิเศษ	๔	วิสัย	๓
วิสาขะ	๑	วิสามัญ	๓	วิเสท	๒
วิหาร	๑	วน	๔	วุฒเฟรม	๒
วนวาย	๓	วาม	๑	เวท	๑

เวทนา	๑	เว้น	๗	เวียน	๓
เวร	๑	เวลา	๑๕๔	เวหา	๒
แหวะ	๒	แหว่ง	๒	แวนขยาย	๑
แวนตา	๑	แวนแคว้น	๑	แหว	๒
แหว	๒	แหวรวาว	๒	โววาย	๑
โวหาร	๓	ไว	๔	ไว้	๒๒๒
ไวโอสลิน	๒	ไวโอสเล็ค	๑		

อักษร ก.

กพ	๒	ศรชัย	๑	ศรัทธา	๑
ศรี	๑๐	ศอ	๑	ศอก	๒
ศักดิ์	๔	ศักดิ์สิทธิ์	๔	ศัทรู	๕
ศัพท์	๑	ศาลา	๓	ศาสตรา	๗
ศาสนา	๗	ศิลา	๓	ศิลปะ	๖
ศิลปวิทยา	๑	ศิษย์	๒	ศีล	๒
ศิระะ	๓	ศีลธรรม	๕	ศึก	๕
ศึกษา	๒๕	ศุกร์	๑	ศุนย์	๒
ศูนย์กลาง	๒	เศรษธุรกิจ	๓	เศรษฐิ	๑๖
เศษ	๑๒	เศร้า	๒	เศร้าโศก	๑
เศียร	๒	โศก	๔	โศกา	๔
โศก	๓				

อักษร ส.

สภปรก	๒๕	สภอศ	๑	สภัก	๕
สภณา	๒	สภูล	๒	สง	๓๖
สงเสริม	๑๒	สงกา	๓	สงเคราะห์	๒
สงฆ์	๔	สงบ	๗	สงวน	๒
สงสัย	๒๐	สงสาร	๔๔	สงัก	๓
สง่า	๑	สภ	๔	สภชน	๒

สดุดี	๑	สดิ	๖	สตรี	๑
สดางค์	๒	สดิถ	๑	สถาน	๑๒
สถานะ	๕	สถานี่	๔	สถานที่	๑๒
สนใจ	๗	สนทนา	๑	สนเทห์	๑
สนธิยา	๑	สนม	๑	สนอง	๓
สนั่น	๓	สนับเพลา	๑	สนับสนุน	๑
สนาม	๒	สนาม	๑๒	สนามกีฬา	๑
สนามนั่งเล่น	๑	สนิห	๗	สนิทสนม	๑
สนุก	๑๑	สบ	๔	สบอารมณ์	๒
สบาย	๑๓	สบู่	๑	สบริง	๑๗
สภา	๒๒	สภาพ	๒	ส่ม	๒๓
สมควร	๗	สมจิต	๑	สมหมาย	๑
สมหวัง	๒	สัสม	๑๐	สัสมัก	๑
สมเก็จ	๕	สมมุติ	๓	สมบัติ	๑๑
สมบูรณ์	๗	สมปรารถนา	๑	สมประคี	๑
สมโภช	๓	สนอง	๕	สมักร	๒
สมักรสมาน	๑	สมัน	๑	สมัย	๒๑
สมรส	๒	สมาคม	๓	สมาชิก	๓๔
สมาธิ	๖	สมาน	๒	สม่ำเสมอ	๑
สนุก	๔	สมุทัย	๓	สมุหบัญชี	๒
สโนส	๒	สยดสยอง	๑	สยอง	๑
สยามรัฐ	๑	สรง	๑	สรร	๔
สรรพ	๓	สรรพ	๖	สรรเสริญ	๒
สรวล	๑	สร้อย	๕	สร้อยสน	๑
สระ	๑๑	สระบุรี	๓	สร้าง	๓๔
สร้างสรรค	๑	สร้างเสริม	๑	สราญ	๑
สรุป	๒	สลก	๑	สลบ	๒

สลอน	๒	สละ	๑	สลัก	๒
สลับ	๒	สวณ	๑๓	สวณกุล	๑
สวณสัตว์	๑	สวท	๑	สวณ	๒๐๕
สวณประกอบ	๘	สวม	๑๘	สวณ	๒
สวย	๑๑	สวยงาม	๑	สวรกร	๒
สวัสกี	๑	สวัสกี	๕	สว้าง	๑๔
สว้างไสว	๓	สวาสกี	๑	สว้าง	๑
สสาร	๒๓	สหัสณัน	๒	สหาย	๓
สสง	๕	สอศ	๔	สอน	๒๕
สอบ	๓	สอพล	๑	สอมเสียง	๒
สอม	๒	สะกิก	๑	สะกวก	๑๔
สะกุง	๑	สะกือ	๑	สะตะ	๒
สะพาน	๑	สะเพื่อน	๒	สะบัก	๓
สะพ้าง	๑	สะพาน	๒	สะสม	๕
สะสวย	๑	สะธาก	๕๓	สะอึก	๒
สะอื่น	๑	สะอื่นให้	๑	ลัก	๔๖
ลักการะ	๓	ลักคน	๑	ลักกรู	๒
ลักที่	๑	ลักนิค	๑	ลักวา	๑๔
ลักหนอย	๒	ลัก	๓๐	ลักกะสี	๒
ลักกา	๑	ลักเกท	๒๒	ลักข	๑๒
ลักขาร	๓	ลักกม	๒	ลักคายนา	๒
ลักคีต	๑	ลักเกราะห	๒	ลักขานภาพ	๑
ลักวาล	๑	ลักเวย	๑	ลักสรกร	๑
ลักสอน	๓	ลักจา	๒	ลักขาคี	๓
ลักญา	๒	ลักญาน	๑	ลักสวณ	๒
ลักย	๕	ลักว	๕๒	ลักวณ	๕
ลักมก	๒	ลักวปิก	๑	ลักวเลือกเย็น	๒

สัตว์เลื้อยคลาน	๑	สัน	๖	สัน	๓๕
สัน	๑๓	สันต์	๑	สันทัก	๒
สันนิษฐาน	๒	สันหลัง	๑๑	สับ	๑
สับปะรด	๒	สับสน	๒	สับสาย	๑
สันผัด	๔	สเกด	๑	สาเก	๒
สาขา	๒	สาคร	๑	สาโท	๑
สาธารณะ	๕	สาธารณูปโภค	๔	สาธารณภัย	๒
สาก	๑	สามัคคี	๑๖	สามัคคีชุมนุม	๑
สามัคยาจารย์	๑	สามัญ	๗	สามารถ	๕๔
สามัคคี	๑	สามี	๔	สาย	๒๕
สาย	๑	สายชล	๑	สายคา	๓
สายยาง	๓	สระ	๑	สระพาเฮโล	๑
สาร	๑๓	สารพัด	๓	สารพัน	๔
สาลวัน	๒	สาละวัน	๑	สาว	๑๔
สาวก	๒	สาวราย	๑	สาวรายทะเล	๑
สาหัส	๓	สาเหตุ	๔	สาแหรก	๑
สำ	๕	สำกัญ	๔๔	สำแดง	๓
สำนวน	๒	สำนึก	๕	สำนึกงาน	๔
สำเภา	๒	สำรวจ	๒	สำรวจ	๒
สำรวจ	๑	สำรับ	๒	สำราญ	๔
สำเริง	๕	สำลัก	๕	สำหรับ	๒๗
ลี	๒	สิง	๑	สิง	๑
สิ่งก่อสร้าง	๒	สิ่งปฏิภณ	๔	สิ่งใด	๔
สิงหราช	๑	สิงห์	๕	สิน	๕
สินค้า	๑๐	สินทรัพย์	๑	สินบน	๑
สิ้น	๓๕	สิ้นดี	๑	สินบพ	๑
ลี	๓๖	ลีขาว	๓	ลีเขียว	๔

สีชมพู	๒	สีคำ	๑	สีแกง	๒
สีเทา	๒	สีน้ำตาล	๒	สีฟ้า	๒
สีเหลือง	๓	สีออกแดง	๑	สีดา	๑
สีหราช	๑	สีเหลือง	๑๕	สีเหลืองจตุรัส	๑๓
สีเหลืองเงินผ้า	๒	สีเหลืองมุนดา	๒	สีก	๓
สีกรม	๔	สีบ	๑๓	สีพันธุ	๒
สีอ	๑	สีก	๑๑	สีกร	๑
สีข	๒๔	สีขบัญญัติ	๓	สีขภาพ	๑๔
สีขาภิบาล	๒๕	สีขนา	๑	สีขวิค	๔
สีค	๕๔	สีคทอง	๓	สีคพาย	๓
สีคแท	๑	สีค	๒	สีคใน	๑
สีภาณิก	๒	สีค	๑	สีรา	๕
สีราวิค	๒	สีริบะ	๒	สีริบฉาน	๑
สีริวงศ	๒	สีริปราคา	๔	สีริวง	๑
สีสาน	๔	สี	๓๑	สี	๑๓
สีง	๔๑	สีง	๓	สีงพัน	๑
สีงหาย	๒	สีกร	๔	สีบ	๑๓
สีลี	๒	สีก	๓	สีกสร	๑
สีคจ	๒๕	สีน	๒๕	สีนประสา	๒
สีนโลหิต	๓	สีน	๔	สีนหา	๑
สีนอ	๒	สีนา	๑๖	สีนี	๑๒
สีบย	๑	สีบยง	๒	สีพยคิก	๑
สีทอน	๔	สีภา	๑	สีมอ	๔๐
สีมียน	๒	สีมือน	๒	สีรจ	๒๐
สีริม	๔	สีลอกสณ	๑	สีวย	๒
สีแสรง	๑	สีา	๓	สีาะ	๑
สีย	๕๔	สียกอน	๒	สียง	๔๔

เลียง	๔	เลี้ยว	๒	เลียด	๒
เลี้ยกาย	๑	เลี้ยกลี	๑	เลี่ยม	๒
เลี่ยม	๑	เลี้ยสละ	๒	เลี้ยหาย	๔
เลื้อ	๓	เลื้อ	๕	เลื้อน้ำ	๔
เลื้อก	๑	เลื้อป่า	๑	เลื้อ	๑
เล้ง	๘๐	เล้งแคด	๕	เล้งสว่าง	๘
เล้งก	๔๓	เล้ง	๒๑	เล้งกล	๑
เล้ง	๑	เล้ง	๑	เล้ง	๒
เล้ง	๒	โลโครก	๓	โล	๑๓
โล	๕๓	โล	๑	โล	๑
โลไม้	๑	โลยาสน์	๑	โลเคียน	๔

อักษร ห.

ห	๑๔	หกลม	๒	หงอนไก่	๑
หงาย	๓	หงงหงิง	๑	หงบหงับ	๑
หงา	๑๕	หงาคา	๒	หึง	๒๐
ห	๕	หกดัว	๔	हन	๑๒
นวน	๑	นวน	๑๔	हन	๑
हन	๔	हन	๘	हनอยเถอะ	๑
หนา	๒๕	หนา	๓๘	หนาคา	๒
หน้า	๔๘	หนาแน	๑๕	หนาม	๑
นาย	๑	หนาว	๕	หนาวเหน็บ	๑
หน้าว	๑	หนาหนา	๒	หน้า	๔
หนัก	๓๖	หนักหนา	๑๑	หนิง	๑๐
หนิงตา	๑	หนิงสี	๕๓	หนี	๒๕
หนี	๑	หนน	๓	หนม	๘
หนม	๑	หน	๒๖	หม	๒
หม	๒	หม	๕๔	หมจก	๑

หมดไป	๑	หมดวราก	๑	หมด	๑
หมอ	๓	หมอ	๑	หมอขาว	๑
หมอง	๒	หมอกุ	๑	หมอบ	๓
หมักคอง	๕	หมักหมม	๑	หมื่น	๓
หมั่นได้	๑	หมา	๑	หมาก	๒
หมาย	๔	หมายความว่า	๒	หมายถึง	๗
หมิ่น	๑	หมี่	๑	หมิ่น	๕
หมุ่	๒	หมุน	๕	หมุนเวียน	๒
หมุ่	๔	หมุ่แทน	๑	หมุ่	๒
หมุ่บาน	๕	หยก	๒	หยก	๒
หยกน้ำ	๕	หยวกยืม	๒	หยอก	๑
หยอน	๕	หยัก	๒	หยั่ง	๑
หยัน	๑	หยาบ	๔	หยาบคาย	๑
หยาบหยาม	๒	หยิบ	๑๓	หยุด	๑๗
หรรษา	๓	หรีอ	๓๓๐	หฤทัย	๑
หลง	๔	หลงกล	๑	หลน	๑
หลน	๑	หลบ	๓	หลม	๑
หลวง	๕	หลอ	๑	หลอก	๓
หลอก	๑๑	หลอน	๑	หลอมเหลว	๑๑
หลัก	๒๕	หลักฐาน	๒	หลักธรรม	๗
หลักสูตร	๒	หลักแหลม	๑	หลัง	๓๐
หลัง	๔	หลังคา	๕	หลังจาก	๓
หลังยาว	๑	หลับ	๔	หลา	๑๕
หลาก	๕	หลาน	๑	หลาย	๑๑
หลีก	๒	หลีกเลี้ยง	๒	หลุก	๒
หลุกพน	๒	หวง	๔	หวน	๑
หวัง	๒	หวัง	๕	หวาง	๑

หาวค	๑	หาวคกฉว	๔	หาวคเสียว	๑
หวาน	๗	หวานจัก	๑	หวาน	๑
หวาย	๓	หอ	๘	หอ	๓
หอก	๔	หอคอย	๑	ห้อง	๒๗
ห้อง เรียน	๘	หอย	๑๔	หอย	๓
หอยสังข์	๔	หอน	๑	หอบ	๕
หอม	๖	หัก	๕	หัก	๖
หัก	๖	หัน	๑๑	หัว	๒๘
หักดา	๑	หัวใจ	๖	หัวคำ	๒
หัวเมือง	๑	หัวรอ	๕	หัวเราะ	๔
หัวเราะรา	๑	หัวหอม	๑	หัวหน้า	๖
หา	๑๔๕	หากิน	๑	หาไม้	๑
หาเรือ	๖	หาว่า	๑	หาก	๑๔
หาง	๑๕	หางหงส์	๑	หาง	๑๔
หาก	๓	หาน	๑	หาบ	๑๘
หาบเร	๖	หาม	๓	หาม	๑
หาม	๑๐	หาย	๓๓	หายใจ	๒๔
หาร	๖	หาว	๓	หาวหาญ	๖
หึ่งหอย	๓	หิน	๑๒๗	หินแกรนิต	๒๔
หินแปร	๖	หินอัคนี	๗	หิมะ	๓
หิว	๓	หิว	๔	หีบ	๖
หุง	๗	หุงต้ม	๖	หุน	๑
หุบเขา	๖	หุม	๔	หุ	๑๖
หุหิว	๑	เห	๑	เห็ด	๑
เหตุ	๒๐	เหตุการณ์	๖	เหตุใด	๖
เหตุผล	๕	เหตุไร	๑	เห็น	๓๐๔
เห็นแก่	๖	เห็นคเห็นอย	๖	เห็นบ	๒

เห็น	๒	เห็น	๑	เห็น	๑
เห็น	๒	เห็น	๒๐	เห็น	๑
เห็น	๑	เห็น	๒๑	เห็น	๔
เห็น	๒	เห็น	๒	เห็น	๒
เห็น	๑๒	เห็น	๑	เห็น	๒
เห็น	๑	เห็น	๒	เห็น	๕
เห็น	๑	เห็น	๓	เห็น	๑๒
เห็น	๑๔	เห็น	๑๑	เห็น	๑
เห็น	๑๓๔	เห็น	๓	เห็น	๒
เห็น	๓๔	เห็น	๕	เห็น	๓
เห็น	๑	เห็น	๑	เห็น	๕
เห็น	๓	เห็น	๓	เห็น	๔๔๕
เห็น	๕๕	เห็น	๓๒	เห็น	๓
เห็น	๒๕	เห็น	๑๐	เห็น	๑๒
เห็น	๓๔	เห็น	๓	เห็น	๒
เห็น	๒	เห็น	๕	เห็น	๑
อักษร อ.					
อก	๑๑	อก	๑	อก	๔๓
อก	๑๔	อก	๑๐	อก	๕
อก	๑	อก	๔	อก	๑
อก	๒	อก	๒	อก	๑
อก	๓	อก	๒	อก	๕
อก	๑	อก	๔	อก	๒
อก	๔	อก	๓	อก	๑
อก	๒	อก	๑๒	อก	๔
อก	๑	อก	๓	อก	๒
อก	๓	อก	๑	อก	๑

อย่า	๕๗	อยาก	๑๗	อย่าง	๑๕๖
อย่างก็	๑	อย่างยิ่ง	๕	อย่างหนึ่ง	๔
อย่างอื่น	๑	อย่างเกี่ยว	๔	อย่างไร	๓๖
อยู่	๔๕๕	อรอด	๑	อไร	๑
อรอย	๔	อราม	๑	อริ	๑
อริยสัจสี่	๗	อดหมาน	๒	อดักเอเลื่อ	๑
อวก	๑	อวน	๕	อวย	๒
อวยชัย	๒	อวัยวะ	๑๔	อหิวาตกโรค	๕
ออ	๒	ออ	๔	ออก	๑๓๔
ออกกำลังกาย	๒	ออกไข	๑	ออกจาก	๓
ออกไป	๓	ออน	๒๔	ออนใจ	๑
ออนเพ็ญ	๒	ออน	๑	ออนวอน	๔
ออนะ	๒	อม	๑	ออย	๕
อะไมา	๑	อะไร	๗๓	อักโข	๑
อักขร	๑	อัง	๑	อังคณ	๒๑
อังกาณเภา	๑	อังการ	๑	อัญญาสัย	๑
อัญญาสัย	๑	อัก	๑๒	อัครา	๒
อัน	๗๑	อันเกี่ยวกัน	๓	อันตราย	๑๖
อันธพาล	๒	อันว่า	๑	อับ	๔
อับจน	๒	อับรา	๑	อัมรีย	๓
อัมยศ	๑	อัทจรรย์	๔	อา	๑
อากร	๓	อาการ	๗	อากาศ	๔๕
อาคม	๓	อาง	๑๒	อ่างแก้ว	๒
อ่างน้ำ	๑	อ่าง	๔	อาจ	๑๒๐
อาจง	๑	อาจจะ	๕	อาจิณ	๑
อาจารย์	๑๒	อาชา	๒	อาชีพ	๒๑
อาญา	๔	อาณา	๒	อาณาเขต	๑

อาณาจักร	๒	อาทิตย์	๔	อาน	๑
อาน	๒๓	อาบ	๔	อาบนํ้า	๕
อาย	๔	อาย	๒๒	อายุ	๒๓
อร่าม	๑	อาร์กซ์	๑	อาราม	๓
อารี	๕	อารีอารอบ	๑	อาดัย	๓
อาวรณ์	๑	อาวธ	๓	อาศัย	๒๕
อาสน์	๑	อาสัณ	๓	อาสา	๓
อาสาพระ	๒	อาสาร	๒๒๒	อำนวย	๕
อำนาง	๑๓	อำพราง	๑	อำเภอ	๒๓
อำนาศัย	๓	อําลา	๒	อิจนา	๒
อิฐ	๓	อินัง	๒	อินเกีย	๑
อินทร์	๑	อินทรีย์	๑	อิม	๘
อิริยาบถ	๑	อิริเกียม	๒	อิสระ	๑
อิสาน	๒	อี	๕	อีก	๑๑๘
อีกอัก	๑	อิง	๘	อิงมี	๑
อิน	๘๐	อิอ	๒	อีอเออ	๑
อุจจระ	๔	อุณภูมิ	๑	อุกม	๑๐
อุกหนน	๕	อุกพิค	๑	อุคคก	๑
อุคสาห	๓	อุคสาหะ	๑	อุทร	๑
อุทิต	๓	อุทยาน	๑	อุณ	๒
อุบ	๑	อุบาทว์	๔	อุบาย	๘
อุปกรณ	๓	อุปถัมภ์	๒	อุปทุ	๑
อุปเทห	๑	อุปราคา	๑	อุม	๑๑
อุรา	๒	อุลตราไวโอเลต	๒	เอก	๕
เอกอุ	๑	เอ็ง	๑	เอง	๒๕
เอ็ก	๑	เอ็น	๓	เอ็นกู	๒
เอมโอย	๑	เอย	๑๑	เอย	๑

เอย	๒	เอย	๑๒	เออ	๕
เอะ	๑	เอะอะ	๑	เอา	๑๕๐
เอาเด็ก	๑	เอานะ	๒	เออ	๑
เออเพื่อ	๑	เออน	๑	เออ	๒
แอ้ม	๑	แอบ	๕	แอ๊ค	๑
โอ	๑	โอ	๒	โอกาศ	๑๔
โอว่า	๑	โอวค	๑	โอ่ง	๒
โองการ	๒	โองา	๑	โอบ	๒
โอรัง	๑	โอรา	๔	โอรส	๔
โอรสาธิต	๑	โอ	๒๐	โอนั้	๑๓
โอโอรัง	๔				

อักษร ฮ.

ฮันเกรทเวท	๑	ฮาย	๑	ฮาเฮ	๑
ฮิวมัส	๗	ฮักฮัก	๑	ฮือ	๑
ฮุย	๑	เฮกโตกรัม	๒	เฮกโตเมตร	๔
เฮกโตลิตร	๓	ไฮโคร เบน	๓		

.....

ภาคผนวก ง.

คู่มือครู

๑. เตรียมที่จะใช้แบบฝึกหัดแต่ละวันให้พร้อมก่อนที่จะนำมาให้นักเรียนทำ โดยศึกษาให้เข้าใจความมุ่งหมายของคำถามแต่ละข้อ และดูว่ามีคำถามตอนใดบ้างที่นักเรียนอ่านแล้วจะไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ตรงกับที่เราต้องการ :
เพื่อจะได้นำมาอธิบายหรือพูดให้นักเรียนเข้าใจตรงกันเสียก่อน
 ๒. เมื่อถึงเวลาทำ แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนชื่อให้เรียบร้อย
 ๓. แบบฝึกหัดที่มีคำยาก (ซึ่งจะมีบอกไว้ในแบบฝึกหัดนั้นๆ) ครูควรอธิบายคำยากนั้นให้นักเรียนฟังก่อน (มีคำอธิบายอยู่ในแบบฝึกหัดของนักเรียนแล้ว แต่ครูควรพูดให้นักเรียนฟังด้วย เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจยิ่งขึ้น และถ้านักเรียนมีอะไรสงสัยจะได้ถามเสียก่อนที่จะลงมือทำ)
 ๔. เมื่อนักเรียน ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว ครูให้นักเรียนลงมือทำ ให้ใช้เวลาทำ ๒๐ นาที นับตั้งแต่ที่นักเรียนเริ่มลงมือทำ
 ๕. เมื่อครบ ๒๐ นาที ครูเก็บแบบฝึกหัดคืนให้หมด
 ๖. เฉลยคำตอบในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟังทีละข้อ ถ้าข้อใดนักเรียนสงสัยควรอธิบายเหตุผลให้นักเรียนฟังด้วย
 ๗. ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนแต่ละคน แล้วรวบรวมข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนในด้านต่างๆไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดอย่างมีเหตุผล และการคิดเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง
 ๘. นำข้อบกพร่องต่างๆที่พบจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ มาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้ข้อบกพร่องนั้นๆเสีย
 ๙. รวบรวมแบบฝึกหัดทั้งหมดคืน รวมทั้งคู่มือครูด้วย เพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น
- หมายเหตุ ถ้าท่านพบข้อบกพร่อง หรือมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับแบบฝึกหัดเหล่านี้ กรุณามันทักไว้ในคู่มือนี้ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง เพราะผู้วิจัยจะได้นำมาปรับปรุงแบบฝึกหัดเหล่านี้ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการ ศึกษาต่อไป

จ. ตามกองเศษกระดาษที่เราไม่ใช้แล้ว

๒) แมลงวันรับเชื้อโรคมาจากไหน?

ก. ฝุ่นละอองในอากาศที่มันบินผ่านมา

ข. เศษอาหารที่เราเพิ่งกินเหลือ

ค. ผักและผลไม้ที่เน่า

ง. น้ำเน่า

จ. ถูกทุกข้อ

๓) เชื้อโรคต่างๆที่แมลงวันนำมาสู่เรานั้น ติดมากับส่วนไหนของแมลงวัน?

ก. ปาก

ข. อวัยวะ

ค. น้ำลาย

ง. ปีก

จ. ขน

๔) เชื้อโรคที่แมลงวันนำมานั้น จะเข้าสู่ร่างกายของเราทางไหน?

ก. ทางปาก

ข. ทางจมูก

ค. ทางผิวหนัง

ง. ทางตา

จ. ทางบาดแผล

๕) วิธีไหนเป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่จะทำให้แมลงวันหมดไป ไม่มารบกวนเรา?

ก. ทิ้งขยะมูลฝอยและเศษอาหารในถังที่มีฝาปิดมิดชิด

ข. คีแมลงวันให้ตายทุกครั้งที่เห็น

ค. ใช้น้ำส้มสายชู ฉีดไล่แมลงวัน

ง. ใช้น้ำยาฆ่าแมลงวันใส่ในอาหารให้แมลงวันกิน

จ. เลี้ยงแมลงมดไว้ให้ทำหยากไย่ดักแมลงวัน

๖) ทำไมเราจึงควรถ่ายอุจจาระ ลงในส้วมที่ถูกสุขลักษณะ?

ก. เพราะแมลงวันเข้าไปไม่ได้

ข. เพราะสะอาดดี

ค. เพราะมีฝาปิดมิดชิด

ง. เพราะจะได้ไม่เหม็น

จ. เพราะแมลงวันจะนำเชื้อโรคไปแพร่ไม่ได้

๓) ข้อใดคือส่วนที่ถูกสุขลักษณะ?

- ก. ส่วนที่ก่อควยปูนเป็นห้องแข็งแรง มิคชิต และมีคทิม
- ข. ส่วนที่สร้างควยไม้ และใช้เป็นห้องอาบน้ำควย
- ค. ส่วนมุงจาก มีที่ถ้ำและเก็บอุจจาระได้มิคชิต
- ง. ส่วนมุงสังกะสี มีที่ถ้ำชุกเป็นหลุมลงไป
- จ. ถูกทุกข้อ

๔) ตัวอ่อนของแมลงวันคืออะไร?

- ก. แมลงวันตัวเล็กๆ ข. ไข่ของแมลงวัน
- ค. หนอนสีขาวตัวเล็กๆ ง. ลูกน้ำ
- จ. ลูกออก

๕) คีคีที. ไข่กำจัดอะไรได้ผลดีที่สุด?

- ก. เชื้อโรคที่แมลงวันนำมา
- ข. แมลงวัน
- ค. ไข่ของแมลงวัน
- ง. ตัวอ่อนของแมลงวัน
- จ. ถูกทุกข้อ

๑๐) ที่ทิ้งขยะที่คีคีคืออะไร?

- ก. เชิง ข. ถังที่มีฝาปิด
- ค. หลุมที่ขุดลงไปลึกๆ ง. แม่น้ำ , ลำคลอง
- จ. บริเวณที่ทิ้งขยะได้อาทิตย์ แล้วจึงเผา

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๒.

ชื่อ _____

เรื่อง โรคฟันผุ

ฟันผุเกิดจากกรดซึ่งมีอำนาจในการละลายเคลือบฟัน ทำให้เกิดรูขึ้นบนตัวฟัน กรดนี้เกิดจากอาหารพวกแป้งและน้ำตาลที่เรากินเข้าไป เศษอาหารเหล่านี้จะไปติดอยู่ตามตัวฟัน ถ้าเราไม่แปรงฟันทันทีภายหลังกินอาหาร พวกแบคทีเรียที่อาศัยอยู่ในปากจะกินเศษอาหารเหล่านั้นโดยสร้างกรดขึ้น กรดนี้จะมี ความรุนแรง และมีอำนาจในการละลายเคลือบฟันได้มากที่สุด ในระยะเวลาประมาณ ๑๐ นาที หลังจากที่ยากินอาหารแล้ว และจะยังมีฤทธิ์ต่อไปได้นานถึงชั่วโมงครึ่ง

การแปรงฟันตอนตื่นนอนเช้า และก่อนเข้านอน ช่วยให้ปากและฟันสะอาด แต่ไม่สามารถจะป้องกันมิให้ฟันผุได้ เพราะเราทราบแล้วว่าฟันผุเกิดจากกรดที่มาทำลายเคลือบฟัน การป้องกันมิให้ฟันผุ ก็ต้องป้องกันการเกิดกรด หรือทำให้ฤทธิ์ของกรดหมดไปก่อนที่มันจะทำลายเคลือบฟัน การป้องกันประการแรกก็คือ ลดอาหารหวานจัด หรืออาหารที่ประกอบด้วยแป้งและน้ำตาลให้น้อยลง ในขณะที่เดียวกันก็เพิ่มอาหารประเภทผลไม้ และผักสดให้มากขึ้น ประการที่สอง เอาใจใส่รักษาความสะอาดของปากและฟันอยู่เสมอ การแปรงฟันทันทีภายหลังกินอาหาร จะลดจำนวนฟันผุลงได้มาก ถ้าหากไม่สามารถแปรงฟันภายหลังกินอาหารได้ ก็ควรใช้น้ำบ้วนปากแทน เพื่อชะล้างเศษอาหารที่ติดอยู่ตามฟันออก

คำยาก

กรด คือ สารเคมีชนิดหนึ่ง มีรสเปรี้ยว มีอำนาจกัด หรือละลายสิ่งต่างๆให้ทะลุได้

เคลือบฟัน คือ ส่วนที่เป็นผิวของฟัน

แบคทีเรีย เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่ง มีขนาดเล็กมาก มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

(๑) สิ่งที่เป็นตัวทำให้ฟันเป็นรู คืออะไร?

- ก. อาหารพวกแป้งและน้ำตาล
- ข. เศษอาหารที่ติดอยู่ตามซอกฟัน
- ค. แบคทีเรียในปาก
- ง. กรดที่แบคทีเรียสร้างขึ้น
- จ. ไม้ที่ใส่และเศษอาหาร

๒) อะไรเป็นสาเหตุแรกที่จะทำให้ฟันผุได้?

- ก. อาหารพวกแป้งและน้ำตาล
- ข. เศษอาหารที่ติดอยู่ตามซอกฟัน
- ค. แบคทีเรียในปาก
- ง. กรดที่แบคทีเรียสร้างขึ้น
- จ. ไม้ที่ใส่และเศษอาหาร

๓) แบคทีเรียที่มากินเศษอาหารที่ติดอยู่ที่ฟัน มาจากไหน?

- ก. อากาศ
- ข. น้ำลายของเรา
- ค. ในปากของเรา
- ง. อาหารที่เรากินเข้าไป
- จ. น้ำที่เราดื่มเข้าไป

๔) เราแปรงฟันตอนเช้าและก่อนนอนทำไม?

- ก. เพื่อไม่ให้ฟันผุ
- ข. เพื่อให้ปากสะอาด
- ค. เพื่อให้ปากหอม
- ง. เพื่อไม่ให้คนอื่นรังเกียจ
- จ. เพื่อให้ฟันแข็งแรง

๕) ถ้าเราเป็นโรคฟันผุมาก เราควรทำอย่างไร?

- ก. ไปหาหมอฟัน
- ข. หมั่นแปรงฟันให้มากขึ้น

ค. เลิกกินของหวาน ง. โยกพันธ์ที่ผู้ให้หลด

จ. ซื้อมาแก้ปวดฟันมาใส่

๖) อาหารต่อไปนี้ อะไรทำให้ฟันผุได้ง่ายที่สุด?

ก. ข้าวเหนียวเปียกข้าวโพด

ข. มะม่วงคอง

ค. พริกทองแกงบวด

ง. ฝรั่ง

จ. น้ำหวาน

๗) อาหารอะไรทำให้ฟันแข็งแรง?

ก. น้ำพริกปลาร้า

ข. แกงจืดผักกาดคอง

ค. ผักกาดคะน้า

ง. แกงควั่นกุ้ง

จ. ผักเปรี้ยวหวาน

๘) ถ้าฟันเรายุ่งทั้งปาก จะมีผลร้ายต่อเราอย่างไร?

ก. เราจะเคี้ยวอาหารให้ละเอียดไม่ได้

ข. จะทำให้ปากเหม็น ไม่มีใครอยากอยู่ใกล้ๆเรา

ค. จะรู้สึกปวดฟัน กินอะไรไม่ได้

ง. ฟันหลอ ยิ้มแล้วไม่สวย

จ. ไม่มีฟันเคี้ยวอาหาร

๙) ถ้าเราจะกินทอฟฟี่ นอกจากเราจะต้องแปรงฟันภายหลังกินแล้ว เวลา

กินเราควรจะทำอย่างไร ฟันจึงจะไม่ผุ?

ก. เคี้ยวให้หมดเร็วๆ ข. เอามือถือไว้แล้วดูดทีละน้อย

ค. อมไว้สักครู่แล้วเคี้ยว ง. อมไว้เฉยๆโดยไม่ให้อุณหภูมิ

จ. เคี้ยวอย่าให้ติดฟัน

๑๐) เพราะเหตุใด ทอฟฟี่จึงเป็นอาหารที่ทำให้ฟันผุได้ง่าย?

ก. เพราะทอฟฟี่เหนียว จึงติดฟันได้ง่าย

ข. เพราะทอฟฟี่ทำจากน้ำตาล

ค. เพราะในทอฟฟี่มีสารที่ทำให้ฟันผุได้

ง. เพราะในทอฟฟี่มีเชื้อแบคทีเรีย

จ. เพราะเรากินทอฟฟี่ได้ครั้งละมากๆ

ชื่อ _____

ไข่

ไข่เป็นอาหารที่มีคุณค่ามาก เพราะมีธาตุอาหารต่างๆ ที่จำเป็นแก่ร่างกายทั้งสิ้น ไข่จัดเป็นอาหารที่มีโปรตีนสูงมากประเภทหนึ่ง และโปรตีนเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไข่ขาวและไข่แดงแตกต่างกัน ไข่แดงมีโปรตีน ไขมัน และเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย เช่น เหล็ก แคลเซียม และวิตามินเอ วิตามินดี วิตามินบี ๑ พอสสมควร ไข่ขาวมีโปรตีนเท่าไข่แดง มีไขมันน้อยกว่าไข่แดง แต่มีวิตามินบี ๒ และกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไข่ดีเกือบเท่านั้น เพียงแต่ไข่มีแคลเซียมน้อยกว่านมเท่านั้น

การที่เราจะได้รับคุณค่าทางอาหารจากไข่เต็มที่หรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การเลือกซื้อ การเก็บ และการประกอบอาหารไข่ให้ถูกวิธี เพราะจะมีผลเกี่ยวกับการย่อย และการดูดซึมภายในร่างกาย

การเลือกซื้อไข่ ถ้าไข่สดจะมองเห็นเปลือกมีความนวลอยู่ เพราะมีเนื้อเยื่อของโปรตีนคลุมอยู่ เยื่อนี้จะป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ แต่เยื่อนี้ถูกทำลายง่าย และเมื่อถูกทำลายความชื้นภายในไข่จะระเหยออกมาได้ง่าย นอกจากนี้ เมื่อไข่ถูกอากาศเย็นจะเกิดการหดตัว ทำให้มีช่องว่างในไข่ เวลาซื้อไข่ลองยกขึ้นส่องกับแสงแดดดู ไข่ใหม่จะไม่ค่อยเห็นช่องว่างนี้ ส่วนสีของเปลือกไข่นั้นมิได้ใช้เป็นเครื่องวัดคุณภาพ หรือความสดของไข่ได้

การเก็บไข่ควรเก็บไว้ในที่เย็นๆ และไม่ควรวางไข่หรือแช่ตู้เย็นขึ้นๆ ก่อนเก็บ เพราะจะทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ง่าย

สำหรับการกินไข่ ควรกินไข่ที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไข่ดิบๆ เพราะไข่ดิบย่อยยาก และอาจมีเชื้อโรคปนอยู่

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑. ไข่มีธาตุอาหารอะไรสูง?

- ก. คาร์โบไฮเดรต ข. โปรตีน
- ค. ไขมัน ง. เกลือแร่
- จ. วิตามิน

๒. ไข่ใดถูกที่สุด?

- ก. ไข่แดงมีไขมันมากกว่าไข่ขาว
- ข. ไข่ขาวมีโปรตีนน้อยกว่าไข่แดง
- ค. ไข่แดงมีวิตามินบี ๒ มากกว่าไข่ขาว
- ง. ไข่ขาวมีแคลเซียมมากกว่าไข่แดง
- จ. ไข่ขาวมีวิตามินเอมากกว่าไข่แดง

๓. ไข่ใดถูก?

- ก. นมมีโปรตีนมากกว่าไข่
- ข. นมมีไขมันน้อยกว่าไข่
- ค. นมมีแคลเซียมมากกว่าไข่
- ง. นมมีวิตามินบี ๒ น้อยกว่าไข่
- จ. นมมีวิตามินเอมากกว่าไข่

๔. เวลาซื้อไข่ นักเรียนควรเลือกไข่อย่างไร?

- ก. เลือกฟองใหญ่ๆ ข. เลือกฟองที่มีเปลือกสีขาวหรือสีนวลๆ
- ค. เลือกฟองที่มีเปลือกสีฟ้า ง. เลือกฟองที่มีร่องว่างภายในน้อยที่สุด
- จ. เลือกฟองที่มีสีแดงเรื่อๆ

๕. ถ้ามีคนเอาไข่จำนวนมากมาให้ นักเรียน จะเก็บอย่างไร ไข่จึงจะไม่เสียง่าย?

- ก. ล้างให้สะอาดแล้วใส่ไว้ในกระติกน้ำแข็ง
- ข. ล้างให้สะอาดแล้วเก็บไว้ในตู้กับข้าว
- ค. เอาผ้าเปียกเช็ดไข่ให้สะอาดแล้วเก็บไว้ในหม้อ

ชื่อ _____

โรคเหน็บชา

โรคเหน็บชาเป็นโรคที่บั่นทอนสุขภาพ และความสามารถในการทำงาน โรคนี้มักเป็นกับคนที่กินอาหารที่ขาดวิตามินบี ๑ และต้องออกแรงทำงานหนัก เช่น ชาวนา ชาวสวน หญิงมีครรภ์ และแม่ลูกอ่อน เด็กที่กินนมมารดาซึ่งเป็นโรคเหน็บชามักเป็นโรคนี้ด้วย และอาจหายได้โดยง่าย

คนที่เป็นโรคเหน็บชา คือคนที่ร่างกายขาดธาตุอาหารที่เรียกว่าวิตามินบี ๑ วิตามินบี ๑ มีมากในข้าวซ้อมมือ หรือข้าวโรงสีขัดไม่ขาว และในอาหารประเภทเนื้อหมู เครื่องในสัตว์ ถั่วเมล็ดแห้ง งา ไข่ ผักใบเขียว ถั่วเขียว

อาการของผู้ที่เป็นโรคเหน็บชา ขั้นแรกจะมีอาการอ่อนเพลีย เบื่ออาหาร ต่อมาจะรู้สึกขาที่รอบๆปาก และปลายมือปลายเท้า มักจะรู้สึกปวดตึงที่น่อง อาการนี้จะค่อยเป็นค่อยไป ถ้าเป็นมากจะมีอาการบวม และเหนียวหอบ เนื่องจากหัวใจพิการ หากปล่อยไว้ไม่รักษาอาจตายได้

เราสามารถป้องกันมิให้เป็นโรคเหน็บชาได้โดย

๑. กินข้าวซ้อมมือ หรือข้าวโรงสีขัดไม่ขาว เพราะข้าวชนิดนี้มีวิตามินบี ๑ มาก

๒. ใช้น้ำแต่น้อยล้างหรือข้าวขาวเพียงครั้งเดียวก่อนหุง และควรหุงแบบไม่เติมน้ำหรือนึ่ง เพื่อมิให้วิตามินบี ๑ ในเมล็ดข้าวหลุดไป ถ้าเป็นข้าวเหนียว ควรใช้น้ำแช่ข้าวเหนียวแต่น้อยพอข้าวอ่อนตัว และไม่ควรแช่ให้นานเกินไป เพราะจะทำให้สูญเสียวิตามิน

๓. กินเนื้อหมู ไข่ งา ถั่วต่างๆ เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วลิสง และผักใบเขียว เพราะมีวิตามินบี ๑ มาก การประกอบอาหารควรต้มพอสุก เพื่อสงวนวิตามินบี ๑ ไว้

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) คนที่เป็นโรคเหน็บชาคือคนที่ไม่กินอะไร?

- ก. ข้าวโรงสีที่ขัดขาว ข. เนื้อหมู
ค. เนื้อวัว ง. เนื้อปลา
จ. พักทอง

๒) คนที่จะเป็นโรคเหน็บชาได้ง่าย คือ คนที่ขาดวิตามินบี ๑ และมีอาชีพอะไร?

- ก. รับจ้างแบกหาม ข. ครู
ค. ค้าขาย ง. ตำรวจ
จ. พยาบาล

๓) ข้อใดเป็นอาการของคนที่เป็นโรคเหน็บชา?

- ก. พุงไม่โต ข. นอนไม่หลับ
ค. กินอาหารไม่ได้ ง. มือจับอะไรแล้วไม่มีความรู้สึก
จ. นั่งพับเพียบนานๆแล้วเป็นเหน็บ

๔) อะไรมีวิตามินบี ๑ มาก?

- ก. ผักกาดขาว ข. กะหล่ำปลี
ค. พักทอง ง. ผักคะน้า
จ. แคนทาว

๕) เพราะเหตุใดเราจึงไม่ควรซาวข้าวหลายๆหน หรือเอาข้าวแช่น้ำไว้นานๆ?

- ก. เพราะข้าวจะบานมากไป
ข. เพราะเมื่อนำไปหุงแล้วจะแฉะ
ค. เพราะวิตามินในข้าวจะละลายไปกับน้ำ
ง. เพราะข้าวสะอาดอยู่แล้ว
จ. เพราะเมื่อนำไปหุงแล้วข้าวจะไม่มียาง

๖) เพราะเหตุใด เราจึงไม่ควรเคี้ยวผักให้เปื่อย?

- ก. เพราะจะไม่อร่อย
ข. เพราะจะทำให้ไม่น่ากิน

ชื่อ _____

เปลี่ยนปลูkcันไม้

มีเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อ เปลี่ยน ชอบปลูkcันไม้ดอก แม่ของเปลี่ยนมีสวนเล็กอยู่ข้างหลังเรือนสวนหนึ่ง เวลาเช้าเปลี่ยนมักจะออกไปรดน้ำต้นไม้ในสวนเสมอ เปลี่ยนอยากปลูkcันไม้เอง จึงบอกแม่ว่า " แม่จ๋า ฉันอยากได้ที่ปลูkcันไม้ของฉฉนเองสักแห่งหนึ่ง "

เช้าวันหนึ่ง แม่เอารากไม้อย่างใหม่มาให้เปลี่ยนปลูkcไว้ใกระถางต้นไม้บนเรือน แล้วสั่งว่า " จงเอน้ำรดที่กระถางนั้นทุกวัน รากไม้ใกระถางก็จะงอกขึ้นมา แล้วจะมีดอก "

เมื่อเปลี่ยนได้รากไม้แล้ว เปลี่ยนก็รีบออกไปหากระถาง เอาดินใส่ แล้วเอารากไม้นั้นลง แล้วเอากระถางต้นไม้ นั้นมาตั้งไว้บนเรือน เปลี่ยนหมั่นรดน้ำ พรวนคฉน ถางหญ้า คอยระวังอยู่หลายวัน รากไม้ก็งอกเป็นหน่อขึ้น เปลี่ยนก็ใจมาก และพูดว่า " ฉฉนอยากให้ต้นไม้โตขึ้นเร็วๆ จะได้ดูว่ามีดอกเป็นอย่างไร "

แม่ตอบว่า " ลูกเอ๋ย เจ้าต้องมีความเพียรรอคอยอยู่ในเวลาอันสมควร จึงจะได้เห็นดอก เพราะธรรมชาติต้นไม้โตขึ้นทีละเล็กละน้อย เหมือนเจ้าเรียนหนังสือเหมือนกัน ความรู้ก็ค่อยเจริญขึ้นเสมอ จนเจ้าโตขึ้นแล้ว ถ้ามีไค้หยุดการเรียน สักวันหนึ่งเจ้าก็จะได้รับความสุขอันเกิดจากการศึกษา "

ต่อมาวันหนึ่ง เปลี่ยนออกไปรดน้ำต้นไม้ เห็นต้นไม้ นั้นออกดอกก็ใจวิ่งไปบอกแม่ที่ใเรือน แม่จึงบอกว่า " ลูกเห็นว่าเป็นดอกไม้งาม แม้ก็จะให้เจ้าระวังรักษาไว้ทุกวัน เป็นของเจ้าเอง "

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ค้ก่อนตอบ

จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑. ที่บ้านของเปลี่ยนน่าจะปลูกต้นไม้อะไร?

ก. ฝรั่ง

ข. มะลิ

ค. มะม่วง

ง. ดอกบัว

จ. จำปี

๒. นักเรียนคิดว่า บ้านของเปลี่ยนน่าจะปลูกต้นไม้ไว้ทำอะไร?

ก. ปลูกไว้ดูเล่น

ข. ปลูกไว้ขาย

ค. ปลูกไว้บูชาพระ

ง. ปลูกไว้ประดับบ้านให้ดูสวยงาม

จ. ปลูกไว้ให้เปลี่ยนมีงานทำในยามว่าง

๓. เปลี่ยนเป็นคนอย่างไร?

ก. เป็นคนรักความสบาย

ข. เป็นคนไม่ชอบเรียนหนังสือ

ค. เป็นคนมีความมานะ

ง. เป็นคนไม่มีความอดทน

จ. เป็นคนประจบผู้ใหญ่เก่ง

๔. ทำไมเปลี่ยนจึงอยากมีที่ปลูกต้นไม้ของตนเอง?

ก. เพราะต้นไม้ที่เปลี่ยนไปรดน้ำในตอนเช้า เสมอนั้นไม่ใช่ของบ้านเปลี่ยน

ข. เพราะต้นไม้ที่เปลี่ยนไปรดน้ำนั้นไม่ใช่ต้นไม้ที่เปลี่ยนชอบ

ค. เพราะแม่ไม่ให้เปลี่ยนไปรดน้ำต้นไม้ที่มีอยู่นั้น

ง. เพราะเปลี่ยนอยากเห็นต้นไม้เจริญขึ้นมากด้วยน้ำมือของตนเอง

จ. เพราะเปลี่ยนจะได้เอาดอกไม้ไปให้เพื่อนๆ ได้

๕. ต้นไม้ของเปลี่ยนปลูกด้วยอะไร?

ก. เมล็ด

ข. กิ่ง

ค. หัว

ง. ราก

จ. หน่อ

๖. เพราะเหตุใด ต้นไม้ของเปลี่ยนจึงเจริญงอกงามดี?

ก. เพราะเปลี่ยนดูแลเอาใจใส่ดี

ข. เพราะเปลี่ยนอยากปลูกต้นไม้ที่ขึ้นมาก

ค. เพราะเปลี่ยนอยากให้ต้นไม้โตเร็วๆ

- ง. เพราะต้นไม้เป็นต้นไม้พันธุ์ดี
- จ. เพราะคนที่ใช้ปลูกต้นไม้เป็นดี
๙. ทำไมเปลี่ยนจึงอยากให้ต้นไม้ที่คนปลูกโตเร็วๆ?
- ก. เพราะอยากเห็นดอกของมัน
- ข. เพราะอยากเห็นผลของมัน
- ค. เพราะไม่แน่ใจว่ามันจะมีดอกหรือไม่
- ง. เพราะไม่แน่ใจว่ามันจะมีผลหรือไม่
- จ. เพราะอยากจะรู้ว่ามันเป็นต้นอะไร
๑๐. แม่สอนเปลี่ยนว่าอย่างไร?
- ก. ต้นไม้ย่อมจะค่อยๆโต เหมือนคน ซึ่งโตขึ้นวันละนิดละหน่อย
- ข. ต้นไม้ย่อมจะค่อยๆโต เหมือนกับการเรียนหนังสือ ต้องเรียนวันละเล็กละน้อย
- ค. ต้นไม้ย่อมจะค่อยๆโต เหมือนกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียนหนังสือ
- ง. ต้นไม้ย่อมจะต้องโตขึ้นเรื่อยๆ จะห้ามมันไม่ได้ เหมือนกับการเรียนหนังสือ จะหยุดเรียนเสียไม่ได้
- จ. ต้นไม้ให้ความสุขกับเรา เหมือนกับการเรียนหนังสือ
๑๑. เพราะเหตุใด แม่จึงไม่ยกต้นไม้ที่โตมาใหม่นั้นให้เปลี่ยนตั้งแต่แรก?
- ก. เพราะแม่กลัวว่าเปลี่ยนจะดูแลไม่ดี
- ข. เพราะแม่อยากจะได้ว่าเปลี่ยนปลูกต้นไม้เป็นหรือไม่
- ค. เพราะแม่กลัวว่าเปลี่ยนจะเอาต้นไม้ไปให้คนอื่นเสียก่อน
- ง. เพราะแม่ไม่แน่ใจว่าต้นไม้จะมีดอกหรือไม่
- จ. เพราะแม่ไม่แน่ใจว่าเปลี่ยนจะชอบหรือไม่
๑๒. เราจะได้รับประโยชน์ข้อใดมากที่สุด จากต้นไม้ที่เราปลูกไว้เป็นงานอดิเรก?
- ก. ได้รับความสดชื่นเพลิดเพลิน
- ข. มีรายได้มากขึ้น
- ค. น่านำมาขาย
- ง. นำมาบูชาพระได้

٥

ก. ผักสวนครัว ข. ไม้ออก
ค. ไม้ใบ ง. ไม้ผล

๑๒. อะไรเป็นผักสวนครัว?

ก. บัวสาย ข. พลุ
ค. ผักคะน้า ง. หมาก
จ. หั้วทิม

๑๓. อะไรเป็นไม้ดอก?

ก. ต้นกะหล่ำดอก ข. ต้นข่อย
ค. ต้นกามปู้ ง. คนแค
จ. คนเฟื่องฟ้า

ชื่อ _____

เป็นตัวเองดีกว่า

นานมาแล้วมีหนูตัวหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์มีแสงแรงกล้า สามารถส่องแสงที่ร้อนแรงไปทำลายสิ่งต่างๆได้ หนูจึงคิดว่าพระอาทิตย์มีฤทธิ์มาก ก็อยากเป็นพระอาทิตย์บ้าง จึงไปขอพรจากพระอิศวร พระอิศวรก็ประทานพรให้ ครั้นหนูได้เป็นพระอาทิตย์แล้ว ก็ส่องแสงแรงกล้าไปทำความเดือดร้อนให้แก่โลก จนเมฆต้องมาบดบังแสงไว้ พระอาทิตย์เอาชนะไม่ได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นเมฆ พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นเมฆ หนูก็ปล่อยฝนให้ตกใหญ่ จนลมมาพัดเอาเมฆและฝนปลิวไป เมฆหนูทานลมไม่ได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นลม พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นลม หนูก็แผ่ลงฤทธิ์พัดบ้านเรือนพังทลาย แต่ไม่สามารถพัดให้จอมปลวกพังลงได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นจอมปลวก พระอิศวรก็ประทานให้ พอเป็นจอมปลวกก็ถูกควายขวิดพังลง หนูจึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นควาย พระอิศวรก็ประทานให้ ครั้นได้เป็นควายก็ถูกหนูกัด ควายไล่ขวิดก็ขวิดไม่ถูก เพราะหนูตัวเล็กและว่องไวกว่า จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นหนูตามเดิม

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุด
 - ๑) เพราะเหตุไรหนูจึงอยากเป็นพระอาทิตย์
 - ก. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์อยู่สูงดี
 - ข. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์มีแสงสวยงาม
 - ค. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์ให้แสงสว่างแก่คนและสัตว์ได้
 - ง. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์มีอำนาจมาก
 - จ. เพราะคิดว่าพระอาทิตย์ไม่ต้องทำอะไร

- ๒) เพราะเหตุใดหนูจึงอยากกลับเป็นหนูตามเดิม?
- ก. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่เก่งที่สุด ไม่มีใครทำอันตรายได้
 - ข. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่มีชีวิตอิสระ ไม่ต้องถูกจับมาเลี้ยงไว้
 - ค. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่มนุษย์เกลียดและกลัว
 - ง. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่ฉลาด
 - จ. เพราะเห็นว่าหนูเป็นสัตว์ที่ว่องไวที่สุด
- ๓) นักเรียนคิดว่าหนูมีนิสัยอย่างไร?
- ก. ฉลาด
 - ข. เห็นแก่ตัว
 - ค. อยากทำประโยชน์ให้แก่มนุษย์ และสัตว์
 - ง. อยากมีอำนาจเหนือสิ่งต่างๆ
 - จ. พาลเกร
- ๔) นักเรียนคิดว่าพระอิศวรเป็นอย่างไร?
- ก. มีอำนาจมาก
 - ข. รักหนูมาก
 - ค. กลัวหนูมาก
 - ง. มีหน้าที่ให้สิ่งต่างๆแก่ผู้อื่นตามที่เขาขอ
 - จ. สนทนากับหนูมาก
- ๕) หนูจึงไป "ขอพร" จากพระอิศวร "ขอพร" แปลว่าอะไร?
- ก. ขอให้พระอิศวรอวยพรให้
 - ข. ขอให้พระอิศวรให้ในสิ่งที่ตนประสงค์
 - ค. ขอให้พระอิศวรช่วยให้ตนมีอายุยืน
 - ง. ขอให้พระอิศวรทำให้คนมีอำนาจมากที่สุด
 - จ. ขอให้พระอิศวรบันดาลให้นึกอะไรก็ได้สมปรารถนา
- ๖) พระอิศวรก็ประทานพรให้ "ประทานพร" แปลว่าอะไร?
- ก. ให้
 - ข. ยินดี
 - ค. บันดาล
 - ง. เห็นด้วย
 - จ. ยินยอม

- ๗) เพราะอะไร หนูจึงอยากเป็นนั่นเป็นนี่?
- ก. เพราะอยากให้ใครๆรัก ข. เพราะอยากให้ใครๆเห็นว่าตนดี
- ค. เพราะอยากให้ใครๆเคารพนับถือ
- ง. เพราะอยากให้ใครๆเกรงกลัว จ. เพราะอยากให้ใครๆเกลียดตน
- ๘) ถ้านักเรียนมีอำนาจมากๆ นักเรียนจะใช้อำนาจนั้นทำอะไรเพื่ออะไร?
- ก. ให้อื่นรู้ว่าเรามีอำนาจ เขาจะได้ไม่กล้ารังแกเรา
- ข. ช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้ยาก
- ค. สร้างความยิ่งใหญ่ให้กับตัวเอง และพวกพ้อง
- ง. ช่มชู้คนทั่วไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ
- จ. ให้อื่นยกย่องนับถือเราค้วยความเกรงกลัว
- ๙) นักเรียนคิดว่า การที่เราจะอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุขได้นั้น เราต้องมีอะไรเป็นสิ่งสำคัญ?
- ก. ความรู้ ข. อำนาจ
- ค. ความเชื่อเพื่อเชื่อแม่ ง. ความกล้าหาญ
- จ. ความระมัดระวังตัวไม่ไว้วางใจผู้อื่นจนเกินไป
- ๑๐) นิทานเรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร?
- ก. ในโลกนี้ย่อมมีสิ่งที่มีอำนาจมากที่สุดอยู่เพียงอย่างเดียว
- ข. สิ่งต่างๆในโลกย่อมมีข้อดีต่างๆกันไป
- ค. ตัวเราเองเก่งกว่าสิ่งใดๆทั้งหมดในโลก
- ง. คนเรามักไม่พอใจในความสามารถของตนเอง
- จ. หนูเป็นสัตว์ที่มีความทะเยอทะยานมาก
- ๑๑) นักเรียนคิดว่าพระอาทิตย์ ทำประโยชน์อะไรให้แก่เรามากที่สุด?
- ก. ให้ความร้อนและแสงสว่างแก่เรา ข. ช่วยให้เราเจริญเติบโต
- ค. ทำให้เราแข็งแรง ง. ช่วยให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆได้
- จ. ทำให้เราไปไหนมาไหนได้สะดวก

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ถ้านักเรียนสามารถเลือกเป็นสิ่งที่ต่างๆได้ นักเรียนจะเลือกเป็นอะไร?
เพราะเหตุใด?

๒) นักเรียนคิดว่า เป็นตัวนักเรียนเองนี้ดีแล้วหรือยัง? เพราะเหตุใด?

ทำไมเสือจึงมีลาย

ยังมีชายชราอนาโก
พยัคฆ์ของมองหมอบคอยขอยบกาย
ตาเข่าเหลียวหลังพบประสบเสือ
ทำอุบายหมายลวงพยัคฆ์
ไม่รู้หรือว่าจะเกิดกุลาหล
น้ำจะท่วมถึงฟ้าสุราลัย
กูรับรักคัททวยอุบายฉลาด
คงจะรอกชีวินสิ้นทั้งเรือน
ไอ้เลือกตัวต้นพร้นชีวิค
เจ้าจอมตาช่วยข้าอย่าให้ตาย
ตาโคเข่าผูกคอไอ้เสือโคร่ง
แล้วเขียนหลังเสือร้ายเป็นลายรี
ไอ้เสือร้ายลายพริ้วเป็นรอยหวาย
เขาเล่าความตามกันออกไล่ไป

ชื่อตาโคเข่าขี้ขลาดเที่ยวคัททวย
เขม่นหมายที่จะขบตาโคกิน
แกล้งหลอกลอนลานจิตคิดวิล
อุเหม่มีงไอ้ทมิฬจะทำไม
ทั้งฝูงคนสิงสัตว์จะคัททวย
ฝูงมัจฉาปลาใหญ่จะกินเดือน
จะแขวนญาตีวงศาบรรดาเพื่อน
ไอ้ชีเรือนมึงไม่รอกจะวอดวาย
กลานเข้าชีควอนไหวเหมือนใจหมาย
พอเอาหวายผูกคอลูกแขวนที่
ขึ้นแขวนโยงแข่งไว้มิให้หนี
พยัคฆ์คืบซาดกระโดดไป
ก็สืบสายเป็นตระกูลไม่สูญไค้
พี่จ้าวไค้เล่าให้เจ้าฟัง

(จากเรื่อง ลักษณะวงศ์ ของ สุนทรภู่)

คำศัพท์

พยัคฆ์, พยัคฆ์ แปลว่า เสือ
คัททวย ก็คือ คัททวย แปลว่า ตาย
เจ้าจอมตา แปลว่า ตา(พ่อของแม่)

นักเรียนจงตอบคำถามต่อไปนี้ แล้วกติกให้ดีก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) คาโคเป็นคนที่ฐานะขนาดไหน?

ก. ร่ำรวยเป็นเศรษฐี

ข. ยากจน

ค. พอมีพอกิน

ง. ค่อนข้างร่ำรวย

จ. ค่อนข้างยากจน

๒) คาโคเที่ยวตัดหวายเอาไปทำอะไร?

ก. เอาไปขาย

ข. เอาไปแขวนญาติพี่น้อง

ค. เอาไปแขวนเสือ

ง. เอาไปเขียนเสือ

จ. เอาไปหลอกเสือ

๓) คาโคเป็นคนอย่างไร?

ก. ฉลาด

ข. กล้าหาญ

ค. ชี้ชฉลาด

ง. เจ้าเล่ห์แสนกล

จ. ชอบหลอกดวงผู้อื่น

๔) คาโคมอกเสื่อว่าเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นนั้นคืออะไร?

ก. ปลายจะกินเดือน

ข. สัตว์ทั้งหลายจะต้องตายหมด

ค. ไฟจะไหม้โลก

ง. น้ำจะท่วมโลก

จ. พายุจะถล่มลงมา

๕) เสื่อมีนิสัยอย่างไร?

ก. มีความระวังตัวมาก

ข. เห็นแก่ตัว

ค. ละเอียดยิ่งนัก

ง. ฉลาด

จ. ขาดความรอบคอบ

๖) เสื่อขอให้คาโคทำอะไร?

ก. ช่วยแขวนตนเอาไว้ให้พ้นอันตราย

ข. ช่วยเอาหวายผูกคอตนให้ตายไปเสียก่อนที่จะอันตรายจะมาถึง

ค. ช่วยเขียนให้ตัวเป็นลาย จะได้หลบภัยได้ง่าย

ง. ช่วยพาตัวหนีไปให้พ้นอันตราย

จ. ช่วยให้เสื่อสืบตระกูลได้ต่อไป

๗) เรื่องนี้ใครเล่าให้ใครฟัง?

- ก. พ่อเล่าให้ลูกฟัง ข. แม่เล่าให้ลูกฟัง
ค. พี่เล่าให้น้องฟัง ง. ตาเล่าให้หลานฟัง
จ. คนแก่เล่าให้เด็กฟัง

๘) ข้อความนี้ใช้คำระดับชั้นใด?

- ก. โคลง ข. ฉันท์
ค. กาพย์ ง. กลอน
จ. ร่าย

๙) เรื่องนี้เป็นเรื่องประเภทใด?

- ก. เป็นเรื่องจริง ข. เป็นเรื่องโกหก
ค. เป็นเรื่องที่เล่าต่อกันมาไม่รู้ว่าเป็นจริงหรือโกหก
ง. เป็นเรื่องจริงมากกว่าเรื่องโกหก
จ. เป็นเรื่องครึ่งจริงครึ่งโกหก

๑๐) เพราะเหตุใดเสือจึงกระโดดหนีไป?

- ก. เพราะเสือกลัวตาโค
ข. เพราะเสือเจ็บ
ค. เพราะตาโคทำลายให้เรียบร้อยแล้ว
ง. เพราะเสือกลัวน้ำจะบ่ามาถึง
จ. เพราะเสือจะรีบไปบอกพวกพ้อง

๑๑) ถ้ามีคนมาบอกนักเรียนว่า "โลกจะแตก สิ่งมีชีวิตจะตายหมด" นักเรียนจะทำอย่างไร?

- ก. รีบไปบอกคนอื่นๆ ข. เก็บข้าวของเตรียมพร้อมที่จะอพยพ
ค. หนีไปอยู่ที่อื่น ง. อยู่เฉยๆ ทำทุกอย่างตามปกติ
จ. เลิกคบกับคนที่มาบอก เพราะเขาเป็นคนซึ่งโกหกคบไม่ได้

๑๒) เสือที่กล่าวถึงในเรื่องนี้คือเสืออะไร?

- ก. เสือดาว ข. เสือคำ
ค. เสือโคร่ง ง. เสือลาย จ. เสือปลา

๑๓) นักเรียนคิดว่า การที่เลื่อยอมให้ตาโคแขวนตนนั้น ถูกต้องหรือไม่?

เพราะเหตุใด?

ก. ถูกต้อง เพราะเป็นวิธีเดียวที่จะมีชีวิตรอดอยู่ได้

ข. ถูกต้อง เพราะเสือแขวนตัวเองไม่ได้ ต้องให้ผู้อื่นแขวนให้

ค. ถูกต้อง เพราะหว่ายที่จะใช้แขวนนั้น เป็นของตาโค

ง. ไม่ถูกต้อง เพราะตาโคโกหก

จ. ไม่ถูกต้อง เพราะไม่มีที่ใดในโลกที่สูงกว่าฟ้า

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ถ้าเกิดน้ำท่วมในตำบลที่นักเรียนอยู่ นักเรียนจะทำอย่างไร?

๒) นักเรียนคิดว่าคนที่อาศัยอยู่ใกล้ป่า หรืออยู่ในป่า จะประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง?

ชื่อ _____

" ? "

มีต่ายยาคู่หนึ่ง อยู่กินด้วยกันมานาน วันหนึ่งต่ายเรียกยายมาบอกว่า
"ยาย วันนี้ฉันจะไปป่าสักหน่อย ยายอยู่บ้าน อย่าไปนะ"

ยายบอกว่า "ข้าจะไป"

ต่ายก็พูดว่า "จะไปที่อย่าเอากะบุงกระร่าไปนะ"

ยายก็ว่า "ข้าจะเอาไป"

ต่ายก็พูดว่า "เอากะบุงไปละก็ อย่าเอาของหนักๆใส่ไปนะ"

ยายก็ว่า "ข้าจะใส่ไป"

ตกลงยายกับต่ายก็เดินทางไปในป่าด้วยกัน ยายแบกกะบุงไปด้วย
ในกระบุงก็มีของหนักใส่อยู่ พอเดินไปได้สักพักต่ายเห็นยายชักจะเหนื่อย ต่ายจึงพูด
ว่า "ยายเอากะบุงมาให้ฉันเถอะ ฉันจะช่วยแบกไป"
ยายก็พูดว่า "ข้าไม่ให้ ข้าจะแบกของข้าเอง"

ตานึกกระหึ่มไปตลอดทาง อย่างไรก็ตามเสียยายจะต้องรู้สึกตัวคราวนี้
ข้างทางที่เดินไปนั้นมีหลุมใหญ่อยู่หลุมหนึ่ง ปากหลุมมีเถาวัลย์บาง ใบไม้บ้าง
ปกคลุมเต็มไปหมด ถ้าไม่สังเกตก็จะไม่รู้ว่า เป็นหลุม แต่ต่ายรู้ก่อนแล้ว เมื่อ
ต่ายเดินไปจนจะถึงหลุมนั้น ต่ายก็บอกว่า "ยายเดินไปตามทางนะ อย่าเดิน
ย่ำลงไปบนที่มีเถาวัลย์ และใบไม้คลุมอยู่นั้นนะ" ยายก็ว่า " ข้าจะเดิน
ว่าแล้วยายก็ย่ำลงไปที่หลุมนั้น ยายจึงตกลงไป และกระบุงหนักที่ยายแบกมานั้น
ก็ทับลงไปบนตัวยาย ยายได้รับความเจ็บปวดมาก ร้องครวญครางอยู่ในหลุม
ตาคอดสงสารไม่ได้ นึกว่าบทเรียนนี้ยายคงกลับตัวได้ จึงลงไปช่วยนุชขึ้นมา
พอถึงปากหลุมยายก็สิ้นใจ

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้แล้ว คิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) ยายในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร?

ก. ก่อร้าย

ข. ชอบเอาชนะ

ค. ชอบขัดคอ

ง. โง่แล้วอวดฉลาด

จ. เชื่อนั่นในตนเอง

๒) ตากับยายในเรื่องนี้อาศัยอยู่ที่ใด?

ก. ในเมือง

ข. ในทุ่งนา

ค. ชายป่า

ง. ในหมู่บ้าน

จ. ในป่า

๓) การที่ตาเรียกยายมาบอกว่าจะไปป่านั้น ตาต้องการอะไร?

ก. ให้ยายตามไปป่า

ข. ให้ยายเอากระบุงตระกร้าไปด้วย

ค. ให้ยายเอาของหนักๆ ใส่กระบุงตระกร้าไปด้วย

ง. ให้ยายเดินลงไปในหลุม

จ. ส่งสอนยาย

๔) ตาในเรื่องนี้เป็นคนอย่างไร?

ก. ใจร้าย

ข. ฉลาด

ค. อารมณ์ดี

ง. หลอกลวง

จ. ชอบแกล้งยาย

๕) เหตุใดตาจึงหลอกยายให้ตกลงไปในหลุม?

ก. ต้องการฆ่ายาย

ข. ต้องการเอาชนะยาย

ค. ต้องการส่งสอนยาย

ง. เกียจคาย

จ. เบื่อยาย

๖) เรื่องนี้ควรชื่ออะไร?

ก. เรื่องของคนอวดดี

ข. คนโง่ยอมเป็นเหยื่อของคนฉลาด

ค. สี่เท้ายังรู้พลาด

ง. น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ

จ. ความฉลาดของตา

๗) ป่าที่ตากกับยายไปนี้มีลักษณะอย่างไร?

ก. โปรง

ข. ทับ

ค. มีคนเดินผ่านเสมอ

ง. มีคนเดินผ่านน้อยมาก

จ. ไม่มีคนเดินผ่านทางนี้เลย

๘. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ถ้าตาพูดว่า "ไปเที่ยวกันเถอะ" นักเรียนคิดว่ายายจะพูดว่าอย่างไร?

๒) ถ้ายายทราบว่าข้างหน้าคนมีหลุม เมื่อตาบอกว่าอย่าเดินไปนะ มีหลุมข้างหน้า นักเรียนคิดว่ายายจะเดินลงไปหรือไม่ เพราะเหตุใด?

๓) ถ้าตาว่ายายตกลงไปครั้งนี้ ยายจะตาย ตาจะบอกให้ยายเดินลงไปหรือไม่? เพราะเหตุใด?

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๕

ชื่อ _____

"?"

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ขณะที่ลิงกับปูซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันกำลังเดินไปยังที่แห่งหนึ่ง ลิงได้พบเมล็ดส้มโดยบังเอิญที่กลางถนน

"คูชิ นั่นอะไรตกอยู่บนถนน" ลิงร้องบอก และรีบเก็บเมล็ดส้มขึ้นมา ต่อมาอีกสักครู่ ปูได้เลื้อยไปเห็นก้อนข้าวตกอยู่ในกองหญ้าริมถนน

"คูชิ ฉันได้พบสิ่งของน่าอร่อยเหมือนกัน" ปูพูดพลางเก็บขึ้นมา "ฉันจะเอากลับบ้านให้ลูกๆกิน"

ลิงมองเมล็ดส้มในมือ และมองก้อนข้าวของปู พลังคิดว่า ก้อนข้าวที่น่าอร่อยมาก แต่เมล็ดส้มคงไม่อร่อยแน่ จึงพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า "ปูเจ้าก้อนข้าวจะหมดไปทันทีที่ที่แกกินนะ แต่เมล็ดส้มของฉันสามารถนำไปปลูก และออกเป็นต้นให้ผลต่อไป นับว่ามีค่ากว่า ฉันจะแลกเปลี่ยนเมล็ดส้มกับก้อนข้าวของแกเอาไหมล่ะ" พูจบลิงก็แย่งก้อนข้าวไปจากปู แล้วก็กินหมดไปในพริบตา

ฝ่ายปูเชื่อลิงก็เดินกลับบ้าน มันปลูกเมล็ดส้มลงที่หลังบ้านแล้วเฝ้ารดน้ำพรวนคิน ต้นส้มก็โตขึ้นๆ จนในที่สุดก็ออกผลเต็มไปหมด ปูจึงเรียกลูกๆออกมาแล้วพูดว่า "ออกมาดูซิลูก มันมีผลเต็มไปทั้งต้นแล้ว"

ในขณะนั้นลิงก็เดินมาพอดี พอเห็นก็อยากกิน จึงพูดว่า "ปูเจ้า ฉันเพิ่งคิดได้ว่า แกไม่สามารถปีนต้นไม้ได้ ฉันจะปีนไปเก็บให้เอาไหม" ปูไม่คิดว่าเป็นอุบายของลิง จึงพูดว่า "ขอใจจะ แกใจก็เสมอ โปรดช่วยเก็บส้มให้หน่อยเถิด" ลิงจึงกระโดดแล้วขึ้นไปบนต้นไม้ทันที เมื่อขึ้นไปถึงก็เริ่มเก็บส้มสีเหลืองกินอย่างอร่อย ลูกแล้วลูกเล่า ส่วนปูก็ได้แต่บอกให้ลิงส่งลงมา ลิงก็เก็บลูกสีเขียวที่เปรี้ยวโยนลงมา ไม่นานปูก็เริ่มโกรธ ส่งเสียงร้องขึ้น ลิงก็ยิ่งขำขำส้มสีเขียวพรั่งพรูลงมา จนปูล้มลง ลิงรีบเก็บส้มสีเหลืองเต็มกำมือ แล้วลงจากต้นไม้วิ่งหนีไป

ลูกบุญช่วยกันพาแม่เข้าบ้านและพากันร้องไห้ พอมีสิ่งตัวหนึ่งบินผ่านมา และถามว่ามีเรื่องอะไรกัน ลูกบุญจึงเล่าให้ฟัง ผึ้งกระพือปีกด้วยความโกรธ แล้วพูดว่า "ลิงเจ้าเล่ห์นัก พวกสัตว์มากมายถูกมันทำเช่นนี้มานานแล้ว วันนี้เราจะไม่ยกโทษให้มันอีก" ว่าแล้วผึ้งก็บินไปที่รังบอกกับเพื่อนทั้งหมด ผึ้งทั้งรังพากันบินตามหาลิงจนพบ จึงพากันรุมต่อยอย่างรวดเร็ว ลิงไม่ทันรู้ตัวก็ตกจากต้นไม้ ผึ้งก็ตามลงมาต่อยอย่างไม่ลืมหูลืมตา พลังก็พูดว่า "เจ้าเล่ห์นัก วันนี้ฉันจะลงโทษเจ้าให้ถึงตายที่เดียว"

ลิงถูกผึ้งรุมต่อยจนบวมพุทไปทั้งหน้า เจ็บปวดจนแทบจะทนไม่ได้ ก็ร้องไห้สะอึกสะอื้น แล้วพูดขึ้นว่า "ยกโทษให้ฉันเถอะ ฉันสัญญาว่าจะไม่ทำอีก"

ผึ้งได้ยินดังนั้นก็เลิกต่อย และพาลิงมาขอโทษแม่ปู ตั้งแต่นั้นมาลิงก็กลับตัวได้จริงๆ

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ดีกว่าก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) ใครพบเมล็ดส้มก่อน

ก. ผึ้ง	ข. ลิง
ค. ปู	ง. ลูกบุญ
จ. ลิงกับปู	

๒) ลิงมองดูเมล็ดส้มและก้อนข้าวพาลงคิดอะไร

ก. อยากกินเมล็ดส้ม	ข. อยากกินก้อนข้าว
ค. อยากปลูกเมล็ดส้ม	ง. อยากให้ปูปลูกเมล็ดส้ม
จ. เมล็ดส้มมีประโยชน์กว่าก้อนข้าว	

๓) ลิงมีนิสัยอย่างไร

ก. ฉลาดแกมโกง	ข. เจ้าปัญญา
ค. เอาเปรียบผู้อื่น	ง. เห็นแก่ตัว
จ. พุคจาอ่อนหวาน	

๔) ปูมีนิสัยอย่างไร

ก. อ่อนโยน	ข. อ่อนแอ
ค. โง่แล้วอวดฉลาด	ง. ซื่อสัตย์
จ. ใจดี	

๕) ผึ้งมีนิสัยอย่างไร

ก. รักปูและเพื่อนๆ	ข. เกสียคดโกงมาก
ค. รักความยุติธรรม	ง. ชอบทำร้ายผู้อื่น
จ. มีอำนาจมาก	

๒. ให้นักเรียนใส่หมายเลข ๑-๖ ลงหน้าข้อความตามลำดับเรื่องที่อ่าน

- ค้นสมงกองงาม
- ก้อนข้าวตกอยู่ในกองหญ้า
- ผึ้งลงโทษลิง
- ลิงกับปูโกรธกัน
- ลิงไม่โกงใครอีก
- ลิงอยากกินก้อนข้าว

๓. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ๑) ถ้านักเรียนพบเพื่อนที่มีนิสัยเช่นลิงในเรื่องนี้ นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้เพื่อนกลับตัวเป็นคนดีได้ โดยไม่ต้องมีการทำร้ายกัน

๒) นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

๓) ถ้าให้นักเรียนเลือกเป็นปู ลิง และผึ้ง นักเรียนจะเลือกเป็นใคร เพราะเหตุใด

การพักผ่อนประสาท

อวัยวะประสาทเป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชาร่างกาย ถ้าหากประสาทไม่ปกติก็จะมีผลพลอยให้ร่างกายไม่มีความสุข การบำรุงรักษาวัยะประสาทให้มีความสุข เกี่ยวข้องกับการบำรุงร่างกายให้มีความสุข คือให้ร่างกายได้รับอาหารที่ อากาศดี น้ำบริสุทธิ์และแสงแดด ออกกำลังกายพอเหมาะ และพักผ่อนให้พอเพียง วิธีพักผ่อนประสาทที่ดีที่สุดคือการนอนหลับ

เนื่องจากประสาทบังคับบัญชากล้ามเนื้อ การพักผ่อนร่างกายก็จำเป็นว่า เป็นการพักผ่อนประสาทไปในตัว และเราต้องเรียนรู้วิธีพักผ่อนจิตใจ โดยทำให้ จิตใจแจ่มใส รื่นเริง ภายหลังการใช้ความคิด หรือภายหลังการเล่าเรียน หรือเมื่อได้ใช้ความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งเหน็ดเหนื่อยแล้ว ควรหยุดคิด หันไปสนใจ ในสิ่งอื่น หรือหันไปเล่นออกกำลังกาย เป็นต้น

บุคคลที่มีธุระกิจมาก จิตใจร้อนระวักพะวนอยู่เสมอ เวลากินก็ ไม่ได้กินโดยสบายใจ และไม่มีเวลาที่จะพักผ่อนพอเพียง มักจะเป็นโรคเกี่ยวกับ อวัยวะประสาท หรืออวัยวะประสาทผิดปกติบ่อยมาก เป็นผลให้ร่างกายพลอยไม่ สุขไปด้วย เพราะฉะนั้นทุกคนควรจะพักผ่อนในเมื่อกายหรือใจต้องการพักผ่อน

การพักผ่อนเป็นสิ่งจำเป็นไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ถ้าเราเล่นเหนื่อยแล้ว จงนอนพักผ่อน ถ้าหากได้ทำงานออกแรงเหนื่อยแล้ว ก็อย่าไปเล่นออกแรงให้ เหนื่อยต่อไปอีก จงพักเพราะร่างกายต้องการ ถ้าหากต้องเล่าเรียนใช้ความคิด มาก เมื่อรู้สึกเหนื่อยจะคิดเขียนต่อไปอีกไม่ได้ ก็จงหยุดพัก ลุกขึ้นเปิดประตู หน้าต่าง สูดอากาศบริสุทธิ์ หายใจยาวๆ และเปลี่ยนเรื่องที่คุณคิดอ่านนั้นเสีย

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) เราพัฒนาร่างกายทำไม?

- ก. เพื่อให้ร่างกายมีแรงต่อไป ข. เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์
ค. เพื่อพัฒนาประสาท ง. เพื่อให้จิตใจสงบใส
จ. เพื่อให้เป็นคนเฉลียวฉลาด

๒) ระยะเวลาที่จะเป็นโรคเกี่ยวกับประสาทได้ง่าย?

- ก. เบิกเทอมใหม่ๆ ข. ทำการบ้านไม่ทัน
ค. ใกล้สอบไล่ ง. ทำความผิด
จ. ขณะกำลังเล่น

๓) เมื่อรู้สึกเหนื่อยควรทำอย่างไร?

- ก. นอนหลับ ข. หายใจอยู่กับเพื่อน
ค. เปลี่ยนไปเล่น ง. หายใจยาวๆ
จ. เปิดประตูหน้าต่าง

๔) ข้อใดไม่เป็นการพัฒนาจิตใจ?

- ก. ออกกำลังกาย ข. ทำงานที่ชอบ
ค. ทำการบ้าน ง. นอนหลับตลอดวัน
จ. ไปเที่ยวเล่น

๕) สิ่งใดเป็นการพัฒนาที่ดีที่สุด?

- ก. รับประทานอาหารมากๆ ข. หายใจลึกๆ
ค. ดื่มน้ำมากๆ ง. ออกกำลังกายมากๆ
จ. นอนหลับ

๖) คนเป็นโรคเกี่ยวกับประสาทเพราะเหตุใด?

- ก. ออกกำลังกายมากเกินไป ข. นอนน้อยไป
ค. กินอาหารมากเกินไป ง. ทำการบ้านไม่ได้อยู่เสมอ
จ. อยู่ในที่อากาศไม่ดีอยู่เสมอ

๗) คนประเภทใดที่จะมีโอกา เป็นโรคเกี่ยวกับประสาทได้ง่าย?

- ก. คนที่ยากจน ข. คนที่ทำงานหนักอยู่เสมอ
ค. คนพิการทางร่างกาย ง. คนที่ร่างกายอ่อนแอ ซึ่งโรค
จ. คนที่มีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ

๘) ถ้านักเรียนทำการบ้านวิชาเลขคณิตแล้ว นักเรียนจะทำการบ้านวิชาอะไรต่อไป?

- ก. ภาษาอังกฤษ ข. วิทยาศาสตร์
ค. หลักภาษา ง. วรรณคดี
จ. การฝีมือ

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ถ้านักเรียนเป็นคนคิดมาก ในเวลาที่อยู่คนเดียว หรือเวลาที่อยู่ว่างๆ นักเรียนจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร ที่จะช่วยให้นักเรียนไม่เป็นโรคประสาท?

๒) นักเรียนมักจะพักผ่อนร่างกาย หรือจิตใจ ด้วยวิธีใดบ้าง จงบอกมาสัก ๕ วิธี

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

ชื่อ _____

ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และฟ้าผ่า

ขณะที่เกิดพายุฝนตกก้อนเมฆมีประจุไฟฟ้ามาก เมื่อก้อนเมฆสองก้อนลอยอยู่ใกล้กัน ประจุไฟฟ้าสามารถกระโดดจากเมฆก้อนหนึ่งไปสู่เมฆอีกก้อนหนึ่งได้ ไฟฟ้าที่กระโดดผ่านอากาศไปนี้ทำให้อากาศร้อนจัดและลุกไหม้ เห็นเป็นทางสว่างแวบวาบ ซึ่งเราเรียกว่าฟ้าแลบ เมื่อเกิดฟ้าแลบอากาศที่ร้อนจัดและลุกไหม้จะขยายตัว และหดตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดคลื่นเสียงวิ่งไปตามอากาศมาเข้าหูเรา เสียงนั้นคือเสียงฟ้าร้อง ซึ่งเราได้ยินภายหลังฟ้าแลบ

ฟ้าผ่าเกิดขึ้นเพราะไฟฟ้ากระโดดจากก้อนเมฆลงสู่ดิน ไฟฟ้าเหล่านั้นเมื่อผ่านสิ่งที่กีดขวาง และวัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้าคือพอสสมควร เช่น ต้นไม้สูง หรือเสาสูงที่เปียกน้ำ น้ำในท้องนา ในแม่น้ำ โลหะที่เป็นส่วนประกอบของรั้ว หรือจักรยานแล้ว ไฟฟ้าจากก้อนเมฆจะวิ่งไปยังวัตถุนั้นๆก่อน ซึ่งจะทำให้เกิดความร้อนขึ้นมากมาย จนทำให้สิ่งเหล่านั้นหักพัง แตกกร้าว หรือบางที่ก็ถึงกับเกิดลุกไหม้ขึ้นได้ทันที

ดังนั้นเมื่อเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง นักเรียนไม่ควรอยู่ใกล้สถานที่ที่อาจเกิดฟ้าผ่าขึ้นได้ เช่น ต้นไม้สูงที่อยู่โคกเดี่ยวกลางแจ้ง หรือสิ่งก่อสร้างสูงๆและอยู่โคกเดี่ยว เพราะจะทำให้เกิดอันตรายแก่นักเรียนได้มากมาย อาจถึงต้องเสียชีวิตก็ได้

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) คนที่ถูกฟ้าผ่าถูกกระแสไฟฟ้าจากไหน?

ก. ฝนที่ตกลงมา

ข. ก้อนเมฆ

ค. สายไฟที่ขาดห้อยอยู่

ง. วัตถุที่จอกหรือยื่นขึ้นไปจากดิน

จ. วัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้า

๒) เพราะเหตุใดเวลาฝนตก เราจึงไม่ควรอยู่กลางแจ้ง?

ก. จะทำให้เราเปียกฝน

ข. ทำให้เราไม่สบาย

ค. ตัวเราเป็นสื่อไฟฟ้า

ง. พ่อแม่ห้าม

จ. จะทำให้เราเป็นอันตรายจากฟ้าผ่า

๓) สื่อไฟฟ้า หมายความว่าอย่างไร?

ก. สิ่งที่ไม่ยอมให้กระแสไฟฟ้าผ่าน

ข. สิ่งที่กระแสไฟฟ้ามารวมอัดแน่นอยู่

ค. สิ่งที่เชื่อมโยงกระแสไฟฟ้าจากวัตถุไปยังเมฆ

ง. สิ่งที่ยกหรือยื่นขึ้นไปจากพื้นดิน

จ. สิ่งที่กระแสไฟฟ้าใช้เป็นทางผ่าน

๔) สิ่งที่เป็นสื่อไฟฟ้าที่ดี ได้แก่อะไรต่อไปนี้?

ก. รัมกระดาษ

ข. หิน

ค. พื้นดิน

ง. เหล็ก

จ. คน

๕) ฟ้าผ่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร?

ก. ฝนตกอย่างหนักตลอดวัน

ข. กระแสไฟฟ้ากระทบกับวัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้า

ค. วัตถุบนพื้นดินมีกระแสไฟฟ้าอัดอยู่แน่น

ง. ฟ้าแลบและร้องอย่างน่ากลัว

จ. อากาศเบื้องบนมีความกดดันมาก

๖) ถ้านักเรียนนำของใส่ถาดทองเหลืองไปถวายพระ พอออกจากประตูวัดก็เกิดฝนตก นักเรียนควรทำอย่างไร?

- ก. วีนไปหลบใต้ต้นไม้ ข. ค่อยเดินไปเรื่อยๆ
ค. ใช้ถาดทองเหลืองบังศีรษะ ง. เข้าไปหลบในศาลา
จ. ถอดเสื้อคลุมศีรษะ แล้ววีนโดยเร็ว

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) แสงที่เราเห็นเมื่อเกิดฟ้าแลบ คืออะไร?

๒) เสียงที่เราได้ยินเมื่อเกิดฟ้าร้อง คือเสียงของอะไร?

๓) นักเรียนคิดว่าถ้าเกิดฟ้าแลบแล้ว จะต้องเกิดฟ้าร้องทุกครั้งหรือไม่ เพราะเหตุใด?

๔) เพราะเหตุใดคนหรือสิ่งที่ถูกฟ้าผ่า จึงมีลักษณะดำเกรียม?

ชื่อ _____

ปฏิภาณกับความรู้

นานมาแล้วมีพี่น้อง ๔ คน เป็นลูกเจ้าเมือง ตั้งใจอยากจะไปเรียนวิชาจากพระฤาษี ทั้งสี่พี่น้องคิดกันแล้ว ต่างก็เตรียมเสบียงอาหารพร้อมกันแล้วก็ออกเดินทาง ไปพบพระฤาษีสอนเวทย์มนตร์อันวิเศษให้ทุกประการ จนจบบริบูรณ์ เมื่อถึงเวลากลับบ้าน พี่น้องทั้ง ๔ ก็ลาพระฤาษีพอมายังกลางทาง พี่คนโตก็ไปเจอเอากระดูกงูใหญ่ ไม่ทราบว่าเป็นกระดูกอะไร ก็ช่วยกันเอามาต่อ ก็ได้เป็นรูปโครงกระดูกเสีย คนที่สองอยากจะลองวิชาวิเศษก็เป่าคาถาใส่ให้โครงกระดูกเสียตัวนั้น เลื้อยก็มีเนื้อมีหนังขึ้นมา คนที่สามเป่าให้มีชีวิต ส่วนน้องคนที่สี่ แม้จะมีเวทย์มนตร์วิเศษ แต่ก็ไม่ได้คิดจะลองวิชาอย่างพี่ๆ ได้แต่บอกพี่ๆ ว่า " ข้าก่อนนะพี่ นี่มันเป็นเลื้อยขึ้นมาแล้ว ถ้าพวกพี่พากันเป่าคาถาใส่เลื้อย จนมันมีชีวิตขึ้นมา มันก็จะกัดกินพวกเราเสียหมดทุกคน เราก็จะไม่ได้กลับบ้าน" ฝ่ายพี่ทั้งสามคนก็ว่า " ไฉนน้องสุดท้องเอ๋ย แกกลั้วว่าพี่ๆ แกจะดีกว่าแกละซิ" ไม่ว่าน้องชายจะบอกเท่าไร พี่ทั้งสามก็ไม่ยอมฟัง น้องคนเล็กเห็นว่าถ้าขึ้นอยู่คงไม่ ได้เรื่อง จึงรีบหนีขึ้นต้นไม้ พี่ชายทั้งสามก็เป่าคาถาวิเศษใส่เลื้อยตัวนั้นจนได้ พอเลื้อยมีชีวิตขึ้นมา ก็รู้สึกหิวขึ้นมาทันที เพราะไม่ได้กินอะไรมาหลายปีแล้ว จึงกินพี่น้องทั้งสามคนเสีย

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) นักเรียนคิดว่าฤาษีคล้ายกับใครมากที่สุด?

- ก. พระพุทธรูป
ข. เจ้าเมือง
ค. พระ
ง. คนป่า
จ. ชาวบ้าน

๒) สิ่งสำคัญที่พี่น้องทั้งสี่ ต้องเตรียมเอาไปเวลาเดินทางคืออะไร?

- ก. ของกิน ข. เสื้อผ้า
ค. เงิน ง. ยา
จ. อวัยวะ

๓) นักเรียนคิดว่าเมืองของพี่น้องทั้งสี่ กับที่อยู่ของฤาษีเป็นอย่างไรกัน?

- ก. อยู่ใกล้กัน ข. เดินไปมาด้วยกันได้สะดวก
ค. ไกลกัน ง. ผิดกัน
จ. มีถนนเชื่อมถึงกัน

๔) พระภาชีสอนวิชาอะไรให้แก่พี่น้องทั้งสี่?

- ก. การต่อสู้กับศัตรู ข. การล่องหนหายตัว
ค. การชุบชีวิต ง. การใช้เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ
จ. การช่วยเหลือสัตว์ที่ได้รับอันตราย

๕) กองกระดูกเสือ มีชีวิตขึ้นมาโดยยวเวทย์มนตร์ของใคร?

- ก. พี่ชายคนเดียว ข. พี่ชายคนโตกับคนที่สอง
ค. พี่ชายสามคน ง. น้องคนที่สี่
จ. พี่น้องทั้งสี่คน

๒) ในจำนวนพี่น้องทั้งสี่คน นักเรียนคิดว่าใครฉลาดที่สุด?

- ก. คนที่ ๑ ข. คนที่ ๒
ค. คนที่ ๓ ง. คนที่ ๔
จ. นลาถทุกคน

๓) อะไรเป็นสาเหตุให้ทั้งสามคนตาย?

- ก. ความโง่เขลา ข. ความรักตนเอง
ค. ความอิจฉา ง. ความไม่รอบคอบ
จ. ความอวดดี

๔) คำพูดที่ว่า "ไอ้คนสุกทองเอ๋ย แกกลัวพี่ๆ แกจะดีกว่าละสิ" แสดงว่า พี่คิดว่าน้องเป็นอย่างไร?

- ก. โง่กว่าตน ข. รักตน
ค. อิจฉาตน ง. ไม่รอบคอบ
จ. อวดดี

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ทำไมน้องคนสุกทองจึงไม่ช่วยพี่ชบเสื่อ?

๒) ในเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าใครเก่งที่สุด? เพราะอะไร?

๓) ถ้านักเรียนไปในป่า แล้วไปเจอหมีเข้า นักเรียนจะทำอย่างไร?

๔) เรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร?

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๓

ชื่อ _____

พระอิศวร

เทพเจ้าของพราหมณ์นั้นมีหลายองค์ คือ พระพรหม พระอิศวร และ พระนารายณ์

พระอิศวรทรงถือกำเนิดมาเอง มิได้มีผู้ใดสร้าง เมื่อพระอิศวรเกิดมาแล้วก็ได้สร้างเทพเจ้าองค์อื่นๆขึ้นมา เพื่อทำการสร้างโลกและรักษาโลก พระอิศวรมีกายสีขาว มีตา ๓ ดวง ดวงที่ ๓ อยู่ที่หน้าผาก และเหนือตาที่๓ นั้นมีรูปพระจันทร์ค้อย งามนูนเป็นรูปขลุ่ย มีงูเป็นสังวาลย์ และมีลูกประคำแขวนคอทำควายกระโหลกศีรษะของมนุษย์ โดยมีสีกา มีที่อยู่บนเขา - ไกรลาส

การที่คอพระอิศวรมีสีกานั้น มีเรื่องเล่ากันว่า ครั้งหนึ่งพวกเทวดาได้ทำการชุมนุมปรึกษากันหนึ่ง ถาฮิจึงสาปให้เทวดาทั้งหลายเสื่อมกำลังลง และให้ประสบกับความพ่ายแพ้ในการทำสงคราม ตั้งแต่บัดนั้นมาพวกเหล่าทวยเทพทำสงครามกับพวกอสูรคราวใดก็มีแต่ความพ่ายแพ้ ล้มตายคราวละมากๆ พวกอสูรก็ยิ่งกำเริบหาญขึ้น พระอินทร์จึงนำความไปกราบทูลให้พระอิศวรทราบ พระอิศวรจึงให้ทำการกวนน้ำอมฤตขึ้น เมื่อเทวดาได้กินน้ำอมฤตแล้วจะไม่ตาย และมีกำลังเหมือนเก่า พระอินทร์ก็ไปชวนพวกอสูรมาช่วยกันกวนน้ำอมฤต

ในการกวนน้ำอมฤตนั้น ก่อนที่จะได้น้ำอมฤตมา มีสิ่งต่างๆผุดขึ้นมาหลายอย่างคือ วัวชื่อสุรกี สุรา คันปาริชาติ นางอัปสร ดวงจันทร์ น้ำพิณ และนางเทพธิดา

สิ่งต่างๆผุดขึ้นมาอย่างที่ ๖ ซึ่งเป็นน้ำพิณนั้น พวกเทวดาและอสูรไม่กล้าเข้าใกล้ เพราะกลัว ขณะนั้นมีสัตว์หลายอย่าง เช่น งู พวกมันเข้าไปกินน้ำนั้น

๒

พวกงูและสัตว์เหล่านั้นจึงมีพิษตั้งแต่บัดนั้นมา พระอิศวรเกรงว่าน้ำพิษจะทำลาย
โลกมนุษย์เสีย จึงลงมาไล่งู แล้วสูบกินน้ำพิษนั้นจนหมด เพราะเหตุที่คืบ
น้ำพิษเข้าไปมากนี้เอง คอของพระองค์จึงไหม้จนกลายเป็นสีคำ

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้คืบก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) นักเรียนคิดว่าใคร เป็นใหญ่ที่สุดในบรรดาเทพเจ้าทั้งหลาย?

ก. พระพรหม

ข. พระอิศวร

ค. พระนารายณ์

ง. อินทร์

จ. พระอาทิตย์

๒) พระอิศวรมีผิวกายสีอะไร?

ก. ขาว

ข. ดำ

ค. เขียว

ง. แดง

จ. เหลือง

๓) ที่ใดเป็นที่อยู่ของพระอิศวร?

ก. ดาวดึงส์

ข. เขาพระสุเมรุ

ค. เขาไกรลาส

ง. เขาหิมาลัย

จ. วิมานนิมพลี

๔) เพราะเหตุใด คอของพระอิศวรจึงมีสีคำ?

ก. เป็นมาแต่กำเนิด

ข. ถูกงูที่คล่องคอไว้รัด

ค. ถูกฤษีสาป

ง. คืบน้ำอมฤตมากเกินไป

จ. คืบน้ำพิษเข้าไปมาก

๕) เพราะเหตุใดพระอิศวรจึงให้ทำการกวนน้ำอมฤต?

ก. ต้องการจะแก้คำสาปของฤาษี

ข. พระอินทร์แนะนำให้ทำ

ค. เทวดาสมคายกันมาก

ง. ต้องการกำราบพวกอสูร

จ. ต้องการช่วยเหลือพวกเทวดา

๖) การที่พระอินทร์ไปชวนพวกอสูรมาช่วยกวนน้ำอมฤตนั้น แสดงว่า....

ก. การกวนน้ำอมฤตต้องใช้กำลังคนมาก

ข. พระอินทร์มีใจเข้าข้างพวกอสูร

ค. เทวดากวนน้ำอมฤตไม่เป็น

ง. พวกอสูรใจดีมีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น

จ. พวกอสูรมีมากกว่าพวกเทวดา

๗) สิ่งที่เกิดขึ้นจากการกวนน้ำอมฤตมีกี่อย่าง?

ก. ๕ อย่าง

ข. ๖ อย่าง

ค. ๗ อย่าง

ง. ๘ อย่าง

จ. ๙ อย่าง

๘) สัตว์ที่กินน้ำพิษเข้าไปนั้น นอกจากงูแล้ว นักเรียนคิดว่าน่าจะมีอะไรอีก?

ก. มค

ข. คางคก

ค. ตะขาบ

ด. กิ้งกือ

จ. ยุง

๙) เพราะเหตุใดพระอิศวรจึงแย่งสัตว์ต่างๆกินน้ำพิษจนหมด?

ก. กลัวสัตว์เหล่านั้นจะตาย

ข. กลัวสัตว์เหล่านั้นจะมีอำนาจมากกว่าตน

ค. กลัวสัตว์เหล่านั้นจะหมดไปจากโลก

ง. กลัวสัตว์เหล่านั้นจะทำให้สิ่งมีชีวิตในโลกตายหมด

จ. กลัวสัตว์เหล่านั้นจะมากัดพวกเทวดาตาย

๑๐) เพราะเหตุใด สัตว์ที่เข้าไปกินน้ำพิษจึงไม่เป็นอะไร?

ก. เพราะเป็นน้ำพิษที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ ยังไม่มีพิษรุนแรง

ข. เพราะสัตว์เหล่านั้นกินน้ำพิษเข้าไปไม่มาก

ค. เพราะพระอิศวรลงมาไล่สัตว์เหล่านั้นก่อนที่มันจะกลืนน้ำพิษเข้าไป

ง. เพราะพระอิศวรแย่งกินส่วนที่มีพิษรุนแรงไว้

จ. เพราะพระอิศวรบังคับให้สัตว์เหล่านั้นคายน้ำพิษออกมา

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) เพราะเหตุใด พระอิศวรจึงไม่ยอมให้โลกมนุษย์ถูกทำลาย?

๒) พระอิศวรมีนิสัยอย่างไร?

๓) นักเรียนคิดว่า สัตว์ที่เข้าไปกินน้ำพิษในคราวนั้น น่าจะมีตัวอะไรบ้าง?

๔) ถ้านักเรียน หรือคนในบ้านกินยาพิษเข้าไป นักเรียนควรจะทำอย่างไร?

ชื่อ _____

พระอินทร์

ตามทางพุทธศาสนา เล่าถึงพระอินทร์ว่า เดิมเป็นมนุษย์ ชื่อ มขมาณพ ได้ทำบุญร่วมกับสหายคู่ใจ ๓๒ คน ครั้นตายไปจึงได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ความจริงสวรรค์ชั้นนี้มีพระอินทร์อยู่แล้ว พระอินทร์พวกก่อนนั้นชอบกินน้ำโสม(เหล้า) พอได้ทราบว่ามีพระอินทร์ใหม่มาเกิด ก็เตรียมน้ำโสมไว้เลี้ยงรับรอง แต่พวกพระอินทร์ใหม่รู้เท่าจึงนึกแะกันไม่ดื่ม ปลดปล่อยพวกพระอินทร์เก่าดื่มฝ่ายเดียว พอเห็นว่าเมาเมาแล้ว ก็ช่วยกันจับเหวี่ยงจากสวรรค์จนหมด แต่พวกพระอินทร์เก่ายังมีบุญอยู่ จึงเกิดอสุรพิภพให้อยู่ใหม่ที่เชิงเขาพระสุเมรุ พวกนี้จึงกลายเป็นอสุร มีท้าวไพจิตราสुर เป็นหัวหน้า พวกพระอินทร์ใหม่ก็ได้ครอบครองดาวดึงส์แทน

พระอินทร์ใหม่นี้เมื่อเป็นมขมาณพ มีภรรยาถึง ๔ คน ชื่อ สุธรรมมา-
สุจิตรา, สุนันทา, และสุชาดา นางสุธรรมมา, สุจิตรา, และสุนันทา ได้ทำบุญ
ร่วมกันจึงได้ไปเกิดร่วมกัน ส่วนนางสุชาดาไม่สนใจทำ ครั้นตายไปก็ไปเกิด
เป็นนกยาง พอพระอินทร์ทราบก็ไปแนะนำให้นางถือศีล นางนกยางก็ไม่กิน-
ปลาที่มีชีวิต จึงชอบอมตาย ค่ายอ่านาจนบุญนางก็ได้ไปเกิดเป็นลูกช่างปั้นหม้อ
ในเมืองพาราณสี พระอินทร์ก็ไปแนะนำให้รักษาศีลอีก ครั้นนางสิ้นชีพ ก็ไป
เกิดเป็นธิดาของท้าวไพจิตราสुर คู่ริเก่าของพระอินทร์ พอนางเป็นสาว
ท้าวไพจิตราสुरก็ทำพิธีสุมพร คือให้ลูกสาวเลือกคู่เอง พระอินทร์ก็แปลงกาย
เป็นอสุรแก่ ไปยืนอยู่ท้ายๆ อสุรหนุ่มๆ ธิดาท้าวไพจิตราสुरก็ได้เลือกพระอินทร์
พระอินทร์จึงอุ้มนางไปขึ้นรถที่คอยอยู่แล้วหนีขึ้นไปบนดาวดึงส์ พวกอสุรยกทัพ-
ตามไปแต่สู้ไม่ได้จึงต้องถอยกลับมา

สำหรับผู้ที่จะได้ไปเกิดเป็นพระอินทร์นั้น ทางพุทธศาสนากล่าวว่าจะต้องปฏิบัติสิ่งต่อไปนี้อย่างสมบูรณ์ คือ ๑.เลี้ยงดูพ่อแม่ ๒.ยำเกรงผู้ใหญ่ ๓.พูดจาอ่อนหวาน ๔.ไม่พูดส่อเสียด ๕.ไม่ตระหนี่ ๖.มีสัจย์ ๗.จักความโกรธได้

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) บุคคลต่อไปนี้ ใครที่เมื่อตายแล้วจะได้ไปเกิดเป็นพระอินทร์?

ก. เทวดาที่ทำความดี	ข. พระสงฆ์ทำความดี
ค. มนุษย์ทำความดี	ง. ฤาษีที่บำเพ็ญตบะแรงกล้า
จ. อสูรทำความดี	

๒) ตามความเชื่อทางพุทธศาสนา พระอินทร์มีกี่องค์?

ก. ๑ องค์	ข. ๒ องค์
ค. ๓ องค์	ง. ๔ องค์
จ. กี่องค์ก็ได้	

๓) ที่อยู่ของพระอินทร์อยู่ที่ไหน?

ก. เขาไกรลาส	ข. เขาพระสุเมรุ
ค. ดาวดึงส์	ง. เขาหิมาลัย
จ. วิมานฉิมพลี	

๔) พวกอสูร คือบุคคลพวกใดต่อไปนี้?

ก. เทวดาที่ทำความดี	ข. พระอินทร์ที่เพิ่งไปอยู่ใหม่
ค. พระอินทร์เก่าที่ถูกแย่งที่ไป	
ง. เทวดาที่ชอบกินเหล้าเป็นประจำ	
จ. พระอินทร์ที่ชอบกินเหล้าเป็นประจำ	

๕) ที่อยู่ของพวกอสูรอยู่ที่ไหน?

- ก. เชียงเขาไกรลาส ข. เชียงเขาพระสุเมรุ
ค. ไต่ดาวดึงส์ ง. เชียงเขาหิมालัย
จ. ไต่วิมานฉิมพลี

๖) ใครที่ไปเกิดเป็นลูกท้าวไพจิตราสูร?

- ก. นางสุธรรมมา ข. นางสุจิตรา
ค. นางสุนันทา ง. นางสุชาดา
จ. นางสีดา

๗) ถ้าชาติหน้าเราอยากได้ไปเกิดร่วมกับคนที่เรารัก ชาตินี้เราจะต้องทำอย่างไร?

- ก. ทำบุญร่วมกับเขา ข. อธิษฐานขอให้ได้เกิดร่วมกับเขา
ค. ทำความดีอยู่เสมอ ง. รักษาศีลอยู่เสมอ
จ. ไม่กินสัตว์ที่มีชีวิต

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) เพราะเหตุใด ท้าวไพจิตราสูรจึงเป็นคู่ริของพระอินทร์?

๒) เพราะเหตุใดคิณิคาของท้าวไพจิตราสูร จึงเลือกพระอินทร์ซึ่งแปลงเป็นอสูรแก่เป็นคู่ ?

๓) คนที่มีนิสัยอย่างไร จึงจะได้ไปเกิดเป็นพระอินทร์?

๔) จากที่นักเรียนอ่านพบในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย นักเรียนคิดว่า พระอินทร์มีหน้าที่อย่างไร?

๕) นักเรียนคิดว่า พระอินทร์มีจริงๆหรือไม่ เพราะเหตุใด?

ชื่อ _____

พระพรหม

ในทางศาสนาพราหมณ์นั้น พระพรหมเป็นเทพเจ้าที่สำคัญองค์หนึ่ง กำเนิดและความสำคัญของพระพรหมในศาสนาพราหมณ์แต่ละนิกายแตกต่างกันไป บางนิกายกล่าวว่าพระพรหมเป็นเทพเจ้าที่ถือกำเนิดขึ้นเอง แต่บางนิกายกล่าวว่าพระพรหมถือกำเนิดจากพระอิศวร และบางนิกายก็กล่าวว่าพระพรหมถือกำเนิดมาจากพระนารายณ์ แต่ไม่ว่าพระพรหมจะมีกำเนิดมาอย่างไรก็ตาม หน้าที่ของพระพรหมทุกนิกายก็เหมือนกัน คือ สร้างโลกและสิ่งมีชีวิตต่างๆขึ้น

ส่วนพระพรหมในพุทธศาสนานั้นมีหลายองค์และแบ่งเป็นชั้นๆ มีที่อยู่ - โดยเฉพาะ เรียกว่าพรหมโลก ทั้งถือว่าพรหมเหล่านี้มิใช่ผู้สร้างโลก เพราะความเชื่อทางศาสนาพุทธนั้นเชื่อว่า โลกนี้ไม่มีใครสร้างแต่เกิดขึ้นเอง พระพรหมในพุทธศาสนาจึงมีหน้าที่เพียงให้กำเนิดมนุษย์เท่านั้น โดยมีเรื่องเล่าว่า เมื่อโลกนี้ถูกไฟประลัยกัลป์เผาผลาญหมด แต่แผ่นดินยังคงเหลืออยู่ ครั้นไฟดับแล้วมีกลิ่นหอม กลิ่นหอมนี้ระเหิดขึ้นไปถึงพรหมโลก บรรดาพรหมทั้งหลายซึ่งอยู่ในพรหมโลกซึ่งไฟไหม้ไม่ถึง พอได้กลิ่นหอมก็นึกอยากกิน จึงพากันลงมากินกินนั้น พอกินแล้วก็หมดฤทธิ์ สิ้นรัศมี เหาะเหินเหินอากาศไม่ได้ เลยกลายเป็นมนุษย์ อยู่ด้วยกันบนโลกนี้จนเกิดลูกหลานสืบต่อกันมาจนทุกวันนี้

พรหมในพุทธศาสนาแบ่งเป็นสองพวก คือพรหมที่มีรูปร่างเป็นตัวตน กับพรหมที่ไม่มีรูปร่างเป็นตัวตน มีแต่จิต ผู้ที่จะไปเกิดเป็นพรหมได้จะต้องเป็นผู้ที่สำเร็จทางฌาน คือการทำสมาธิ หรือทำใจให้สงบแน่วแน่ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดๆ

คำยาก

ไฟประลัยกัลป์ คือ ไฟล้างโลกเมื่อสิ้นกัป เป็นไฟที่เกิดจากตาที่ ๓ ของ
พระอิศวร

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) พระพรหมในศาสนาพราหมณ์มีกี่องค์?

ก. ๑ องค์	ข. ๒ องค์
ค. ๓ องค์	ง. ๔ องค์
จ. กี่องค์ก็ได้	

๒) พระพรหมในพุทธศาสนามีกี่องค์?

ก. ๑ องค์	ข. ๒ องค์
ค. ๓ องค์	ง. ๔ องค์
จ. กี่องค์ก็ได้	

๓) หน้าที่ของพระพรหมในศาสนาพราหมณ์คืออะไร?

ก. สร้างสิ่งต่างๆ ขึ้น	ข. ให้กำเนิดมนุษย์
ค. รักษาสิ่งต่างๆ ในโลก	ง. ให้กำเนิดเทพเจ้าองค์อื่นๆ
จ. กำหนดวิถีความเป็นไปของสิ่งต่างๆ	

๔) ในพุทธศาสนาเชื่อว่าโลกเราเกิดมาจากไหน?

ก. แยกมาจากพรหมโลก	ข. พระพรหมสร้างขึ้น
ค. มีอยู่ก่อนแล้ว	ง. เกิดจากไฟประลัยกัลป์
จ. เกิดจากไอน้ำที่ระเหยขึ้นมา	

๕) พระพรหมในพุทธศาสนา เกิดจากอะไร?

ก. เกิดขึ้นเอง	ข. จากพระอิศวร
ค. จากพระนารายณ์	ง. จากมนุษย์ที่สำเร็จทางฉาน
จ. จากพระพรหมในศาสนาพราหมณ์	

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) พระพรหมในศาสนาพราหมณ์ กับศาสนาพุทธมีกำเนิดเหมือนหรือต่างกัน-
อย่างไร?

๒) พระพรหมในศาสนาพราหมณ์ กับศาสนาพุทธมีหน้าที่เหมือนหรือต่างกัน-
อย่างไร?

๓) ความเชื่อที่ว่า พระพรหมเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของมนุษย์นั้น เป็น
ความเชื่อทางพุทธศาสนาใช่หรือไม่? เพราะเหตุใด?

๔) การที่นักเรียนเกิดมาและมีชีวิตอยู่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ นักเรียนคิดว่าใคร
หรืออะไรเป็นผู้กำหนดให้? ความคิดของนักเรียนนี้เป็นความเชื่อทางศาสนาใด?

๕) ชีวิตของคนเราจะรุ่งเรืองหรือตกต่ำนั้น นักเรียนคิดว่าขึ้นอยู่กับอะไร?

ชื่อ _____

พระยม

ตามความเชื่อในศาสนาพราหมณ์นั้น เชื่อว่าพระยมเป็นมนุษย์คนแรกที่ยิ่งแก่ความตาย และได้เดินทางจากโลกมนุษย์ไปสู่โลกอันเป็นที่อยู่ของคนตายก่อนคนอื่นๆ

พระยมมีกายขาวใสอย่างแก้ว ตาลุกวาว เครื่องนุ่งห่มเป็นสีเลือดมือซ้ายถือห้วงสำหรับคล้องดวงวิญญาณของคนตาย มือขวาถือไม้เท้า ที่หัวของไม้เท้ามีหัวกระโหลกมนุษย์ติดอยู่ มีควายเป็นพาหนะ

การนำบ่วงไปคล้องดวงวิญญาณของผู้ที่ยิ่งแก่ความตายนี้ ปกติพระยมมักจะไม่มีใครไปเอง แต่ให้พวกยมทูตไป พระยมจะไปเป็นครั้งคราวเท่านั้น ผู้ยิ่งแก่ความตายที่พระยมจะนำบ่วงมาคล้องดวงวิญญาณด้วยตนเองนั้นต้องเป็นคนที่มีศีลธรรม

นอกจากนี้พระยมยังมีหน้าที่ตัดสินว่าดวงวิญญาณใดจะได้ไปสวรรค์หรือนรกอีกด้วย ฉะนั้นคนที่ตายไปทุกคนดวงวิญญาณจะต้องไปหาพระยมก่อน แล้วพระยมจะสอบสวนผู้ตายเกี่ยวกับการทำความดีความชั่วของผู้ตาย โดยมีเทวดา ๔ องค์ ยืนถือบัญชีอยู่ที่นั่นด้วย ผู้ใดทำบุญไว้ เทวดานั้นก็เขียนชื่อผู้นั้นลงในแผ่นทอง แล้วทูนไว้เหนือหัวไปยังพระยม พระยมก็จับใส่ห้วแล้ววางไว้บนแท่นทอง แล้วชี้ให้ขึ้นสวรรค์ไป ผู้ใดทำบาป เทวดานั้นก็ตราลงในบัญชีหนึ่งหมา ถ้าหากว่าดวงวิญญาณใดโหดกว่ามิได้ทำบาป เทวดานั้นก็จะเอาบัญชีหนึ่งหมามาอ่านให้ฟังเป็นการยืนยัน แล้วพระยมก็จะสั่งให้ยมบาลเอาตัวไปลงโทษที่นรก ถ้าทำบุญมากกว่าบาป ก็ให้ไปสวรรค์ก่อน เชื่อกันว่าคนนั้นแล้วก็ต้องไปลงนรกเพื่อใช้บาป ถ้าทำบาปมากกว่าบุญก็ต้องลงนรกใช้กรรมก่อนแล้วจึงจะได้ขึ้นสวรรค์ ถ้าทำบุญและบาปเท่าๆกันก็จะเกิดเป็นยมบาล ได้รับสุข ๑๕ วัน และได้รับทุกข์ในนรก ๑๕ วัน

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) ตามความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์ พระยมมีความสำคัญอย่างไร?

ก. เป็นมนุษย์คนแรก ข. เป็นเทพเจ้าองค์แรก

ค. เป็นเจ้าแห่งวิญญาณของคนตาย

ง. เป็นเจ้าแห่งความตาย จ. เป็นเจ้าแห่งความน่ากลัว

๒) วิญญาณของคนที่ตายแล้วจะถูกนำไปในลักษณะใด?

ก. จูงเอาไป ข. อุ้มเอาไป

ค. เดินตามไป ง. รอยตามไป

จ. นั่งไปบนพาหนะที่มารับ

๓) พวกยมทูตมีหน้าที่อย่างไร?

ก. เป็นผู้นำวิญญาณไปสวรรค์

ข. เป็นผู้มารับดวงวิญญาณของผู้ตายไป

ค. เป็นผู้ลงโทษดวงวิญญาณของผู้ที่ตกนรก

ง. เป็นผู้จับบันทึกการทำความดีความชั่วของมนุษย์

จ. เป็นผู้บอกว่าวิญญาณใดได้ไปสวรรค์ หรือนรก

๔) พระยมมีหน้าที่อย่างไร?

ก. เป็นผู้นำวิญญาณไปสวรรค์

ข. เป็นผู้มารับดวงวิญญาณของผู้ตายไป

ค. เป็นผู้ลงโทษดวงวิญญาณของผู้ที่ตกนรก

ง. เป็นผู้จับบันทึกการทำความดีความชั่วของมนุษย์

จ. เป็นผู้บอกว่าวิญญาณใดได้ไปสวรรค์หรือนรก

๕) ยมบาลมีหน้าที่อย่างไร?

- ก. เป็นผู้นำวิญญาณไปสวรรค์
- ข. เป็นผู้มารับดวงวิญญาณของผู้ตายไป
- ค. เป็นผู้ลงโทษดวงวิญญาณของผู้ที่ตกนรก
- ง. เป็นผู้จับบันทึกการทำความดีความชั่วของมนุษย์
- จ. เป็นผู้บอกว่าวิญญาณใดได้ไปสวรรค์หรือนรก

๖) เมื่อดวงวิญญาณของคนตายออกจากร่างแล้ว จะถูกพาไปไหนก่อน?

- ก. ไปหายมบาล
- ข. ไปหายมทูต
- ค. ไปหาพระยม
- ง. ไปหาเทวดา ๔ องค์
- จ. ไปหาใครก่อนก็ได้

๗) ยมบาลมีกี่องค์?

- ก. ๑ องค์
- ข. ๒ องค์
- ค. ๓ องค์
- ง. ๔ องค์
- จ. กี่องค์ก็ได้

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) พระยมเป็นผู้ทำให้มนุษย์ต้องตายใช่หรือไม่? เพราะเหตุใด?

๒) การที่ดวงวิญญาณของคนตายจะได้ไปสวรรค์หรือนรานั้นขึ้นอยู่กับอะไร?

๓) ถ้าเราทำบาปเอาไว้ แต่เราไม่อยากไปตกรนรก เราจะทำความดีให้
หลายๆ เพื่อลบล้างความชั่วได้หรือไม่ เพราะเหตุใด?

๔) ถ้านักเรียนอยากไปสวรรค์เมื่อตายแล้ว นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้าง
ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ บอกมาสัก ๑๐ อย่าง

๕) ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่นี้ นักเรียนพอจะคาดเดาได้ไหมว่า นักเรียนควรจะได้
ไปสวรรค์ หรือ นรก? เพราะเหตุใด?

ชื่อ _____

นักล่าสัตว์

มีชายสองคนเดินทางไปพักอยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านที่เขาตั้งใจว่าจะมาพักผ่อนโดยการล่าสัตว์ เมื่อเวลาอันมีเสือดัวหนึ่งแอบมาขโมยสัตว์เลี้ยงของชาวบ้าน เช่น วัว ควาย และเป็ดไก่ ไปกินอยู่เสมอ จนชาวบ้านหวาดกลัว ไม่กล้าออกไปไหนเวลาค่ำคืน เมื่อชาวบ้านเหล่านั้นรู้ว่าชายสองคนที่เดินทางมาอยู่ที่นี่จะมาล่าสัตว์ เขาก็ดีใจมาก และขอให้ชายทั้งสองช่วยล่าเสือดัวนั้นให้เขา ในคืนนั้นเสือกก็เข้ามาขโมยควายของชาวบ้านไปอีก นายทั้งสองคนจึงตกลงใจว่า การล่าสัตว์ครั้งนี้เขาจะล่าเสือก

วันรุ่งขึ้นเขาก็เริ่มออกเดินทางเข้าไปในป่า ทั้งสองถือปืนยาวไปคนละกระบอก เขาเดินเข้าไปในป่าได้ไม่นานก็พบรอยเท้าเสือกเป็นทางยาว เขาก็ดีใจมาก และพากันเดินไปตามทางที่มีรอยเท้าเสือกนั้น

ส่วนเสือกนั้นหลังจากที่มันเข้าไปขโมยควายของชาวบ้านแล้ว มันก็ลากเอาเข้าไปกินในป่า เมื่อกินอิ่มแล้วมันก็นอนเล่นอยู่แถวนั้นเอง ทันใดนั้นมันก็เหลือบมาเห็นชายสองคนนั้นกำลังเดินก้มๆเงยๆตรงมายังมัน มันลุกขึ้นนั่งและหันมามองดูชายสองคนนั้นอย่างสนใจ

ชายทั้งสองต่างก็เดินโดยมิได้มองทางข้างหน้าว่าจะมีอะไรอยู่บ้าง เพราะเขามัวแต่ก้มลงมองดูรอยเท้าเสือกราวกับกลัวว่ารอยเท้านั้นจะหายไปไหนในพริบตา ถ้าหากเขาไม่จงมอมันเอาไว้มันดี เขาเดินใกล้เสือกเข้าไป... ใกล้เข้าไป... โดยไม่รู้ตัวเลยว่าเขากำลังจะได้พบเสือดัวที่เขาตั้งใจจะมาล่าในอีกไม่ช้านี้ ส่วนเสือกนั้นก็จ้องมองดูชายทั้งสองอยู่อย่างเจียนๆ เมื่อชายทั้งสองเข้าไปจนเกือบจะถึงตัวมัน มันก็เปล่งเสียงคำรามขึ้นดังสนั่น

ชายทั้งสองสะกึ่งสุดตัว กระโดดขึ้นพร้อมกันจนตัวลอย โยนปืนทิ้ง หันหลังกลับ และวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ลึกก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) นักเรียนคิดว่าชายสองคนนี้น่าจะมีอาชีพอะไร?

ก. ล่าสัตว์ป่าไปขาย ข. หาของป่าไปขาย

ค. รับจ้างล่าสัตว์ ง. นักธุรกิจ

จ. เลี้ยงสัตว์ขาย

๒) นักเรียนคิดว่าชาวบ้านในเรื่องนี้มีอาชีพอะไร?

ก. ล่าสัตว์ไปขาย ข. หาของป่าไปขาย

ค. เลี้ยงสัตว์ขาย ค. ทำนา

จ. ทำไร่

๓) เพราะเหตุใด ชายทั้งสองคนจึงตกลงกันว่าจะไปล่าเสือ?

ก. เพราะเขาอยากล่าเสือมานานแล้ว

ข. เพราะเขาซัดคำอ้อนวอนของชาวบ้านไม่ได้

ค. เพราะเขาอยากช่วยชาวบ้าน

ง. เพราะเขาคูร่อยเท้าเสือเป็น

จ. เพราะเขาต้องการพักผ่อน

๔) ชายทั้งสองเป็นคนอย่างไร?

ก. อวดเก่ง

ข. อวดดี

ค. ขวัญอ่อนตกใจง่าย

ง. ขี้ขลาด

จ. ประมาท

๕) เพราะเหตุใดชายทั้งสองจึงล่าเสือไม่สำเร็จ?

- ก. เพราะเขาไม่เห็นเสือ ข. เพราะปืนของเขาตกหาย
- ค. เพราะเขาคงใจมากเกินไป
- ง. เพราะเขาไม่ได้ตั้งใจจะล่าเสือมาก่อน
- จ. เพราะเขาไม่มีความรู้ในการล่าสัตว์

๖) เสือในเรื่องนี้เป็นอย่างไร?

- ก. คุร่าย ข. ฉลาด
- ค. ซื่อสัตย์ ง. ข้างสงสัย
- จ. ไม่กลัวคน

๗) ถ้านักเรียนจะล่าสัตว์ป่า นักเรียนจะต้องทำอย่างไรจึงจะตามมันไปถูก?

- ก. ตามนายพราน ข. ไปหาที่อยู่ของมัน
- ค. หารอยเท้าของมัน ง. ตามกลิ่นของมัน
- จ. เอาเหยื่อล่อมัน

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) นักเรียนคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด?

๒) ผู้เขียนเรื่องนี้ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร? นักเรียนทราบได้จากตอนไหนของเรื่อง?

๓) นักเรียนคิดว่าการอ่านเรื่องแบบนี้มีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด?

๔) ถ้านักเรียนอยากเป็นนักล่าสัตว์ นักเรียนคิดว่านักเรียนจะต้องมี -
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง?

๕) นักเรียนคิดว่าเราควรฆ่าสัตว์ป่าที่ถูกล่าเสียให้หมดหรือไม่ เพราะ -
เหตุใด?

ชื่อ _____

การปลูกพืชสวนครัว

พืชสวนครัว คือพืชล้มลุกที่ปลูกไว้ใช้ปรุงอาหารในบ้าน สถานที่ที่ใช้ปลูกพืชสวนครัวควรอยู่ใกล้บ้าน แต่ไม่ใช่ที่น้ำท่วม กว้างขวางพอสมควร ใกล้บ้าน และต้องอยู่กลางแจ้ง

การเตรียมดินสำหรับปลูกพืชสวนครัวนั้นง่ายมาก ถ้าพื้นที่หลังบ้าน หรือบริเวณรอบๆบ้านที่เราจะใช้ปลูกพืชสวนครัวเป็นดินเหนียว เราก็สามารถทำให้เป็นดินร่วนได้โดยผสมกับปุ๋ยที่ได้จากขี้วัว ขี้ควาย หรือปุ๋ยคอกสัตว์ ปุ๋ยขี้วัว ขี้ควาย ใบไม้ผุ กากขยะที่ผุแล้ว ขี้เถ้าแกลบ แกลบ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นดินทรายก็ผสมดินเหนียว และปุ๋ยคอกลงไป

บริเวณที่ปลูกพืชสวนครัวควรจัดแบ่งเป็นแปลงๆ ให้แต่ละแปลงมีขนาดเท่ากัน และมีทางเดินระหว่างแปลง ก่อนที่จะนำเมล็ดพืชหรือต้นอ่อนที่เพาะไว้ไปปลูก ต้องขุดดินในแปลงให้ลึกกว่าประมาณ ๑ ศอกหรือมากกว่าเสียก่อน โดยระวังอย่าขุดดินขณะที่ดินเปียก พยายามทำดินให้ร่วนและเรียบ และให้ดินอยู่สูงกว่าทางเดินประมาณ ๑ คืบ ก่อนที่จะลงมือปลูก

การปลูก สำหรับเมล็ดพืชที่ใหญ่และเพาะง่ายนั้นเราสามารถปลูกลงในแปลงที่จะปลูกได้เลย แต่สำหรับเมล็ดพืชที่เล็กรอบบางและเพาะยาก ต้องเพาะในกะบะเพาะเสียก่อน เพราะเราจะดูแลรักษามันได้ง่าย เมื่อต้นอ่อนเจริญเติบโตและแข็งแรงแล้ว คือเมื่อใบจริงงอกขึ้นมา ๒ คู่ หรือเมื่อต้นสูงประมาณ ๘ - ๑๒ เซนติเมตร ก็ย้ายออกปลูกในที่ที่เราจะใช้ปลูกได้ ต้นอ่อนที่จะย้ายไปปลูกนี้ควรขุดเอาไป ไม่ควรถอนเป็นอันขาด

การใช้ปุ๋ย ปุ๋ยที่จะใช้กับพืชสวนครัวมีหลายชนิด ได้แก่ หนึ่งสัตว์ เช่นวัว ควาย เลือดแห้ง มูลสัตว์เช่น วัว ควาย หมู เป็ด ไก่ ฯลฯ ไม่ควรใช้อุจจาระหรือปัสสาวะของคน เพราะสกปรกและเกิดโรคได้ง่าย นอกจากนี้ก็มีกากถั่วเหลืองตำละเอียด เศษกุ้งแห้ง ซึ่งถ้าเป็นต้น เราจะใช้ปุ๋ยเจือปนกับน้ำรดผัก หรือจะใช้หว่านลงในแปลงผัก ก่อนปลูกหรือหลังปลูกก็ได้ สำหรับพืชที่ยังไม่งามควรใช้ปุ๋ยน้ำ คือเอามูลสัตว์ ๑ ส่วน แฉ่งในน้ำ ๒ ส่วน ทิ้งค้างไว้ ๑ วัน แล้วเอาน้ำนั้นมารดพืช โดยแยกดินตรงใกล้รากพืช แล้วหยอดปุ๋ยลงไปและคราดดิน กลบเสีย ส่วนพืชที่งามดีแล้ว ก็ใช้ปุ๋ยหว่าน หว่านลงไปในแปลงพืช

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) เราควรปลูกพืชสวนครัวไว้ที่ไหน?

- ก. ใต้กะบะไว้ในบ้าน ข. ใต้หลังคาบ้าน
ค. ที่ว่างหลังบ้าน ง. ในท้องนาเมื่อว่างจากการทำนา
จ.ริมแม่น้ำที่อยู่ไกลจากบ้านพอสมควร

๒) ดินที่ใช้ปลูกพืชสวนครัวควรเป็นดินอย่างไร?

- ก. ดินเหนียว ข. ดินร่วน
ค. ดินปนทราย ง. ดินทราย
จ. ดินอะไรก็ได้

๓) เราจะต้องเตรียมที่ที่จะปลูกพืชสวนครัวไว้อย่างไร?

- ก. พรวนดินไว้ ข. ขุดดินไว้เป็นหลุมๆ
ค. อัดดินให้แน่น ง. รดน้ำให้ดินชุ่มชื้นอยู่เสมอ
จ. เอาปุ๋ยโรยไว้ให้มากๆ

๔) เพราะเหตุใด เราจึงต้องเพาะเมล็ดพืชที่เล็กและบอบบางในกะบะเพาะเสียก่อน?

- ก. เพราะมันงอกยาก ข. เพราะมันอาจจะจมหายไปในดิน
 - ค. เพราะถ้าปลูกเลยที่เดียวมันจะเจริญเติบโตช้ามาก
 - ง. เพราะมันเป็นอาหารของสัตว์บางชนิด
 - จ. เพราะเราจะได้เลือกเอาแต่ต้นที่แข็งแรงไปปลูก
- ๕) เพราะเหตุใดเราจึงควรใช้ปุ๋ยที่ได้จากมูลของสัตว์มากกว่าของคน?
- ก. เพราะมูลสัตว์มีธาตุอาหารมากกว่า
 - ข. เพราะมูลสัตว์เหม็นน้อยกว่า
 - ค. เพราะมูลสัตว์สะอาดกว่า
 - ง. เพราะมูลสัตว์หาได้ง่ายกว่า
 - จ. เพราะมูลสัตว์เก็บได้ง่ายกว่า

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) เพราะเหตุใดเวลาย้ายต้นอ่อนที่เพาะไว้ ไปปลูก จึงต้องขุดเอาไปไม่ควรถอน?

๒) เพราะเหตุใด เราจึงควรใช้ปุ๋ยน้ำรดพืชที่ยังไม่งาม?

๓) ถ้านักเรียนจะปลูกพืชสวนครัว นักเรียนจะปลูกต้นอะไรบ้าง บอกมาสัก ๕ ชนิด และนักเรียนจะปลูกไว้ที่ไหน?

๔) ถ้านักเรียนปลูกพืชสวนครัวไว้ นักเรียนจะหาปุ๋ยมาใส่ได้จากที่ไหนบ้าง?

๕) ถ้าพืชสวนครัวของนักเรียนงอกงามเต็มที่แล้ว และมีจำนวนมาก นักเรียนจะเอามันไปทำอะไรบ้าง ?

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๔

ชื่อ _____

สิ่งตอบแทน

วันนั้น หลังจากศักดาไปถอนเงิน ๑๐๐๐๐ บาท จากธนาคารแล้ว เขาก็ขับรถกลับบ้าน บ้านของศักดาอยู่ห่างจากตัวเมืองออกไปราว ๒๐ กิโลเมตร เมื่อศักดาขับรถออกจากตัวเมืองมาได้ ๒ - ๓ กิโลเมตร ก็เห็นชายคนหนึ่งยืนโบกมืออยู่ข้างทางเพื่อขอโดยสารไปด้วย ศักดาจึงแวะรับชายผู้นั้นไปกับเขา ขณะที่นั่งมาด้วยกันในรถ ชายคนนั้นบอกศักดาว่า เขาหนีมาจากคุกและจะหนีไปหาที่ๆปลอดภัยอยู่ เมื่อศักดาได้ยินดังนั้น เขารู้สึกตกใจมาก พอที่เขามองเห็นรถตำรวจคันหนึ่งจอดอยู่ข้างทาง เขาจึงเร่งเครื่องและขับอย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เมื่อตำรวจเห็นเช่นนั้นจึงขับรถตามเขามา หลังจากรถตำรวจตามไปได้ประมาณ ๒ กิโลเมตร ตำรวจก็สั่งให้ศักดาหยุดรถ ศักดาอยากจะบอกตำรวจเกี่ยวกับผู้ร้ายที่หนีมา แต่คนร้ายใช้ปืนจี้อยู่ข้างหลังเขา ศักดาจึงต้องเงยและฟังตำรวจพูดกับเขาถึงอันตรายของการขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ และตำรวจได้จี้ชื่อและที่อยู่ของศักดาลงไว้ในสมุดบันทึกของเขาพร้อมทั้งพูดว่า " คุณต้องไปเสียค่าปรับที่ศาล "

หลังจากนั้นตำรวจก็แยกไป คนร้ายยังคงนั่งไปกับศักดา พอมาถึงหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่ง คนร้ายก็บอกให้ศักดาหยุดรถ ขณะที่คนร้ายลงจากรถเขาพูดว่า " ขอขอบคุณมากที่ช่วยให้ผมหนีมาได้ คุณกรุณาผมมาก ผมอยากจะช่วยคุณเป็นการตอบแทนบ้าง " ว่าแล้วคนร้ายก็ส่งสมุดบันทึกของตำรวจคนนั้นซึ่งจี้ชื่อและที่อยู่ของศักดาไว้ ให้แก่ศักดา เพราะคนร้ายขโมยสมุดบันทึกนั้นมาขณะที่ตำรวจคุยอยู่กับศักดา

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) ศักดาเป็นคนอย่างไร?

ก. ชี้อารมณ์

ข. ใจร้อน

ค. เชื่อเพื่อเชื่อแต่

ง. เมตตากรุณา

จ. ชี้อิสสร

๒) เพราะเหตุใด เมื่อศักดาเห็นรถตำรวจเขาจึงขับรถเร็วขึ้น?

ก. เพราะเขาต้องการให้ตำรวจจับคนร้ายไป

ข. เพราะเขากลัวตำรวจจะเห็นคนร้ายที่นั่งมากับเขา

ค. เพราะเขาต้องการเอาใจคนร้าย เพื่อคนร้ายจะได้ไม่ฆ่าเขา

ง. เพราะเขาต้องการให้ตำรวจเขียนใบสั่งให้เขา

จ. เพราะเขาอยากให้ตำรวจตามเขาไป คนร้ายจะได้ไม่ทำอันตรายเขา

๓) เพราะเหตุใดเมื่อตำรวจเห็นศักดาขับรถผ่านไปโดยเร็ว เขาจึงขับรถตามไป?

ก. เพราะเขารู้จักกับศักดา

ข. เพราะเขาเห็นคนร้าย

ค. เพราะเขาเข้าใจความต้องการของศักดา

ง. เพราะเขากลัว ศักดาจะได้รับอันตรายจากการขับรถเร็ว

จ. เพราะจะปรับศักดาฐานขับรถเร็ว

๔) คนร้ายมีนิสัยอย่างไร?

ก. ตลก

ข. ชอบแกล้งตำรวจ

ค. มีความกตัญญู

ง. มีเมตตากรุณา

จ. ใจอ่อนชื้อสงสาร

๕) ตำรวจเป็นคนมีนิสัยอย่างไร?

ก. คอยหาเรื่องจับผิดคนอยู่เสมอ

ข. ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด

ค. เป็นห่วงในความปลอดภัยของประชาชน

ง. ขี้ระแวงสงสัย

จ. ชอบดักเตือนและสั่งสอนคน

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) เพราะเหตุใดคนร้ายจึงบอกให้ศักคารู้ว่าเขานั้นมาจากคุก?

๒) เพราะเหตุใดคนร้ายจึงไม่พำร้ายศักคา?

๓) นักเรียนเห็นด้วยกับการที่ศักคาขับรถเร็วเมื่อผ่านรถตำรวจหรือไม่?
เพราะเหตุใด?

๔) นักเรียนคิดว่าศัสดาจะรู้สึกอย่างไร เมื่อตำรวจแยกจากไป เพราะเหตุใดจึงรู้สึกเช่นนั้น?

๕) ถ้านักเรียนเป็นศัสดา ตอนที่คนร้ายส่งสมุดบันทึกของตำรวจให้ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร?

ชื่อ _____

ป่าหิมพานต์

ป่าหิมพานต์ เป็นชื่อป่าแห่งหนึ่งที่คนโบราณได้ใช้จินตนาการวาดภาพไว้อย่างสวยงาม มีต้นไม้ที่เต็มไปด้วยดอกกลดงามระรื่น และสัตว์ที่มีรูปร่างแปลกประหลาดนานาชนิด บางชนิดก็ร้ายน่ากลัว บางชนิดก็สวยงามน่ารัก

ภายในป่าหิมพานต์มีภูเขาหิมพานต์ซึ่งสูงใหญ่มาก ที่เชิงเขาหิมพานต์มีต้นหว่าใหญ่ ซึ่งมีผลใหญ่และรสหวานคั่งน้ำผึ้ง ทั้งยังสวยงามและมีกลิ่นหอมอีกด้วย ต้นหว่านี้อยู่ที่ริมแม่น้ำ เมื่อเมล็ดในของลูกหว่าตกลงไปในน้ำ ก็จะกลายเป็นทองคำสุกปลั่ง

นอกจากภูเขาหิมพานต์แล้วก็ยังมีส่วนใหญ่ ๓ ส่วน ในบรรดาสระทั้ง ๓ นี้ มีอยู่สระหนึ่งที่เราได้ยินจนคุ้นหู สระนั้นก็คือสระอโนคาค สระอโนคาคนี้มีภูเขาล้อมรอบอยู่ถึง ๕ ชั้น คือ ภูเขาทอง ภูเขาแก้วอันเป็นที่อยู่ของพญางาชทองและบริวาร ภูเขานิลซึ่งมีลีลาวดี ภูเขาแก้วที่มีแสงเรืองรอง และมีกลิ่นหอมของต้นไม้พันธุ์ และภูเขาไกรลาส ซึ่งเป็นที่อยู่ของพระอิศวร

ที่สระอโนคาคนี้มีท่าอยู่ ๔ ท่า ท่าหนึ่งสำหรับเทพบุตร ท่าหนึ่งสำหรับเทพธิดา ท่าหนึ่งสำหรับพระปัจเจก พุทธเจ้า และท่าหนึ่งสำหรับฤาษีและวิยาธร แต่ละท่ามีบันไดทองประดับด้วยแก้วต่างๆ และมีกระดานหินแก้วรองข้างใต้ ส่วนน้ำในสระนั้นก็ใสเย็นมองแลเห็นปลาว่ายไปมา

ในป่าหิมพานต์นี้มีสัตว์ที่มีรูปร่างต่างจากสัตว์ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ เช่น ราชสีห์ คชสีห์ นรสิงห์ กิณรและกินรี เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีฤาษีและวิยาธราอาศัยอยู่ ส่วนต้นไม้ที่มีที่ประหลาดมากก็คือ ต้นนารีผล หรือมกกลีผล ซึ่งเป็น

ต้นไม้ที่ออกลูกเป็นผู่หญิงที่สวยงาม ห้อยเป็นระย้าอยู่ตามกิ่ง ใครมีอิทธิฤทธิ์ก็
เหาะมาปลิดเอาไป ที่ไม่มีฤทธิ์ก็ใช้ไม้สอยเอา

เรื่องเกี่ยวกับภูเขามิพานคั้น ปัจจุบันท่านผู้รู้ได้พากันสันนิษฐานว่า
คือภูเขามาลีนันเอง ภูเขามาลีนันเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในโลก ยอดที่สูง
ที่สุดก็คือ ยอดเขาเอเวอร์เรส

คำยาก

จินตนาการ แปลว่า ความคิด

พระปัจเจกพุทธเจ้า เป็นพระพุทธเจ้าพวกหนึ่งที่ตรัสรู้เฉพาะตัว ไม่-
สั่งสอนผู้อื่น

วิทยากร เป็นเทพบุตรพวกหนึ่ง มีฐานะต่ำกว่าเทวดา มีหน้าที่เล่น -
ดนตรีบนสวรรค์

นักเรียนจงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) ที่อยู่ของเทพเจ้าองค์ใด ที่อยู่ในป่าหิมพานคั้น?

ก. พระอินทร์

ข. พระอิศวร

ค. พระนารายณ์

ง. พระพรหม

จ. ทุกองค์

๒) เป็นที่เชื่อกันว่าภูเขามิพานคั้น ก็คือภูเขาอะไรนั่นเอง?

ก. ภูเขาเอเวอร์เรส

ข. ภูเขาพระสุเมรุ

ค. ภูเขามาลีนัน

ง. ภูเขาไกรลาส

จ. ภูเขาทอง

๓) นักเรียนคิดว่า ท่าที่สระโนคาตมีไว้ให้บุคคล ๔ ประเภทนั้นมาทำอะไร?

- ก. ลงไปตักน้ำกิน
- ข. อาบ
- ค. ซักเสื้อผ้า
- ง. นั่งเล่น
- จ. หุงหาอาหาร

๔) เพราะเหตุใด คนโบราณจึงรู้ว่าในป่าหิมพานต์มีสิ่งนั้นสิ่งนี้อยู่?

- ก. เพราะเคยเห็น
- ข. เพราะผู้ใหญ่ว่าให้ฟัง
- ค. เพราะคิดเอาเอง
- ง. เพราะมีคำรามอกไว้
- จ. เพราะพระพุทธรูปเจ้าทรงเล่าให้ฟัง

๕) ในป่าหิมพานต์มีของมีค่ามากมาย ทำไมจึงไม่มีใครอยากได้ของมีค่าเหล่านั้น?

- ก. เพราะทุกคนร่ำรวยอยู่แล้ว
- ข. เพราะทุกคนเนรมิตได้เอง
- ค. เพราะทุกคนไม่รู้จักรักของมัน
- ง. เพราะทุกคนไม่กล้าเอาไป
- จ. เพราะทุกคนไม่จำเป็นต้องใช้มัน

๒. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) ในป่าหิมพานต์มีอะไรบ้างจงเล่าให้ฟังอย่างย่อๆ

๒) นักเรียนคิดว่าป่าหิมพานต์ มีจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด?

๓) นักเรียนคิดว่ามีสภาพ หรือบรรยากาศเป็นอย่างไร? เพราะเหตุใด?

๔) ถ้านักเรียนสามารถสร้างป่าขึ้นมาได้เอง นักเรียนจะให้ป่าที่สร้างขึ้นนั้นมีสภาพอย่างไร และจะให้มีอะไรอยู่ในป่าบ้าง?

๕) นักเรียนคิดว่าต้นไม้และสัตว์ป่า เป็นสิ่งมีค่าควรแก่การบำรุงรักษาไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด?

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๒

ชื่อ _____

ใครตาบอด?

คนตาบอดมักใช้สุนัขแสนรู้เป็นสัตว์นำทางไปยังที่ต่างๆ ครั้งหนึ่ง
คนขอทานคนหนึ่ง ใช้สุนัขตัวเล็กๆ เป็นผู้นำทางไปตามถนน เพื่อรับทานจากผู้มี
เมตตาจิตสงสารเขา ที่ตัวเขามีกระดาดแผ่นหนึ่งมีข้อความว่า " โปรดช่วย-
คนจนด้วยเถิด " ผู้กตัญญู จากเครื่องแต่งกายอันหอมช่อ และชาควีนจนไม่มี
ชิ้นใดของเขา ทำให้เขาเป็นผู้ที่น่าจะได้รับความเห็นใจยิ่งขึ้น คนที่ได้เห็น
เขาก็สงสารเขาไม่ได้ เขามักจะไปนั่งขอทานอยู่ข้างสถานีรถไฟแห่งหนึ่ง

วันหนึ่งเวลาเช้าตรู่ ก่อนที่ถนนจะมีคนออกมาเดินกันพลุกพล่าน
ตำรวจคนหนึ่งก็เห็นขอทานคนนั้นกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ ตำรวจผู้นั้นมีความ
สงสัยและประหลาดใจระคนกัน จึงตรงไปยังขอทานคนนั้น และทวนถามขอทาน
ผู้นั้นว่า " แกเป็นคนโง่ หาเงินโดยทางทุจริต แกอ่านหนังสือพิมพ์นี้ได้ -
อย่างไร? แกบอกว่าแกตาบอดไม่ใช่หรือ? " ขอทานผู้นั้นตอบว่า " มิได้
ผมไม่เคยบอกให้ท่านเลยที่ผมตาบอด ผมเคยบอกว่าผมจน จนจริงๆ สุนัข-
ของผมต่างหากที่ตาบอด "

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) คนขอทานเป็นคนอย่างไร?

ก. ฉลาด

ข. หลอกลวง

ค. เอาเปรียบผู้อื่น

ง. เจ้ามารยา

จ. ชี้โง่

- ๒) คนทั่วไปให้ทานแก่คนขอทานเพราะอะไร?
- ก. เพราะสงสารคนขอทาน
 - ข. เพราะสงสารสุนัขตาบอด
 - ค. เพราะอยากช่วยคนจน
 - ง. เพราะถูกขอทานหลอกว่ายากจน
 - จ. เพราะถูกขอทานหลอกว่าตาบอด
- ๓) คนขอทานมักจะไปขอทานจากคนพวกไหน?
- ก. คนเดินทาง
 - ข. คนไปจ่ายอาหาร
 - ค. ตำรวจ
 - ง. คนขายหนังสือพิมพ์
 - จ. คนขายอาหาร
- ๔) เพราะเหตุใด ตำรวจจึงคิดว่าขอทานเป็นคนทุจริต?
- ก. เพราะถูกขอทานหลอก
 - ข. เพราะเข้าใจผิดไปเอง
 - ค. เพราะถูกสุนัขแสนรู้ของขอทานหลอก
 - ง. เพราะคิดว่าขอทานขโมยหนังสือพิมพ์มาอ่าน
 - จ. เพราะตำรวจไม่ชอบขอทานคนนั้น
- ๕) เพราะเหตุใด ตำรวจจึงคิดว่าขอทานตาบอด?
- ก. เพราะขอทานคนนั้นใช้สุนัขนำทาง
 - ข. เพราะขอทานคนนั้นเขียนบอกไว้
 - ค. เพราะเขาคิดเอาเอง
 - ง. เพราะเขาไม่เคยเห็นขอทานคนนั้นอ่านหนังสือพิมพ์
 - จ. เพราะขอทานคนนั้นนั่งขอทานอยู่ที่เดียวไม่เดินไปไหน
- ๖) ขอทานได้ความคิดที่จะทำให้คนสงสารเขามาจากไหน?
- ก. จากขอทานคนอื่น
 - ข. จากหนังสือพิมพ์
 - ค. จากคนตาบอด
 - ง. คิดขึ้นเอง
 - จ. จากสุนัขของเขา

๗) เพราะเหตุใดคนขอทานจึงกล้าบอกตำรวจว่าเขาไม่ได้ตามออก?

ก. เพราะเขาอยากอ่านหนังสือพิมพ์

ข. เพราะเขาถูกตำรวจจับได้

ค. เพราะเขาไม่ได้โกหกใครว่าตามออก

ง. เพราะเขาไม่อยากให้ตำรวจเข้าใจเขาผิดๆ

จ. เพราะเขากลัวตำรวจ

๘. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร? ตอนใดของเรื่องที่ทำให้
นักเรียนรู้สึกเช่นนั้น?

๒) นักเรียนคิดว่า เมื่อตำรวจได้ยินคำตอบของขอทานแล้ว ตำรวจจะรู้สึก
อย่างไร? เพราะเหตุใด?

๓) เรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร?

ชื่อ _____

น้ำที่มีราคาแพง

มีเศรษฐีคนหนึ่ง เขาเลี้ยงสุนัขตัวเล็กๆไว้ตัวหนึ่ง สุนัขของเขาชื่อเจ้า
สำลี เขาเอาอาหารให้มันกินครั้งละหลายๆเสมอ แต่ไม่เคยพามันไปเดินเล่น
เพื่อให้มันได้ออกกำลังกายเลย เจ้าสำลีจึงอ้วนมากขึ้นๆ

วันหนึ่งเจ้าสำลีไม่สบาย มันไม่ยอมกินอะไรเลย เศรษฐีก็กลัวว่ามัน
จะตาย จึงพามันไปหาหมอ หมอบอกอาการของเจ้าสำลีให้หมอฟัง และ
ขอให้หมอช่วยทำให้เจ้าสำลีกินอาหารได้

หมอบอกว่า " ผมจะพยายาม ท่านไม่ต้องเป็นห่วง ให้สุนัขอยู่กับ
ผมสัก ๒-๓ วันก็แล้วกัน "

เศรษฐีจึงให้เจ้าสำลีอยู่กับหมอ ส่วนเศรษฐีก็กลับบ้าน

หลังจากเศรษฐีกลับไปแล้ว หมอก็บอกให้ผู้ชายช่วยนำเจ้าสำลีไปขังไว้ใน
ห้องๆหนึ่ง หมอส่งผู้ชายว่า "ไม่ให้เอาอะไรให้เจ้าสำลีกิน นอกจากน้ำเพียงเล็กน้อย
ตลอด ๓ วัน

เมื่อครบ ๓ วันเศรษฐีก็มาหาหมอ และถามถึงเจ้าสำลี หมอบอกว่า
" ผมคิดว่า สุนัขของท่านคงจะกินอาหารได้ดีแล้ว " แล้วหมอก็สั่งให้ผู้ชายช่วยเอา
เจ้าสำลีออกมา พร้อมทั้งเอาข้าวเปล่ามาด้วย ๑ จาน เมื่อหมอเอาข้าว
เปล่าจานนั้นให้เจ้าสำลี เจ้าสำลีก็กินจนเกลี้ยง เศรษฐีประหลาดใจมากเพราะ
เจ้าสำลีไม่เคยยอมกินข้าวเปล่ามาก่อน เศรษฐีขอบคุณหมอ และถามราคาค่า-
รักษาเจ้าสำลี หมอบอกว่า " ๑๐๐ บาท ครับ " เศรษฐีก็จ่ายเงินให้หมอ ก่อนที่
เศรษฐีจะกลับ หมอก็บอกว่า " ถ้าสุนัขของท่านป่วยอีกละก็ พามันมารักษาที่นี่นะครับ "

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

๑) นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดเจ้าสำลีจึงไม่ยอมกินข้าวเปล่ามาก่อน?

ก. เพราะเศรษฐกิจไม่เคยให้มันกิน

ข. เพราะไม่อร่อย

ค. เพราะมันมีอาหารอื่นที่ดีกว่า

ง. เพราะมันไม่ใช่สุนัขไทย

จ. เพราะมันรู้ว่าเศรษฐกิจรักมัน

๒) หมอมีนิสัยอย่างไร?

ก. เห็นแก่ตัว

ข. เอาเปรียบผู้อื่น

ค. ซื่อโกง

ง. หลอกลวง

จ. เห็นแก่เงิน

๓) เพราะเหตุใดเมื่อหมอให้เจ้าสำลีกินข้าวเปล่า เจ้าสำลีจึงกิน?

ก. เพราะมันอยากเอาใจเศรษฐกิจ

ข. เพราะมันอยากกิน

ค. เพราะมันไม่เคยกินอาหารชนิดนี้มาก่อน

ง. เพราะมันอยากกลับบ้าน

จ. เพราะมันหิว

๔) เศรษฐีมีความรู้สึกอย่างไรต่อเจ้าสำลี?

ก. รักเจ้าสำลีมาก

ข. อยากให้เจ้าสำลีรัก

ค. อยากให้เจ้าสำลีอ้วน

ง. กลัวเจ้าสำลีตาย

จ. หวังดีต่อเจ้าสำลีมาก

๕) เศรษฐีเป็นคนอย่างไร?

- ก. อวดมั่งมี ข. พุ่มเพื่อย
ค. ไม่รู้จักค่าของเงิน ง. ใช้เงินไปในทางที่ผิด
จ. ไม่มีความรอบคอบในการใช้เงิน

๖) ทำไมเศรษฐีจึงให้เจ้าสาส์กินอาหารที่ละมากๆ?

- ก. เพราะเจ้าสาส์กินจุ ข. เพราะอยากให้เจ้าสาส์อ้วน
ค. เพราะอยากให้เจ้าสาส์แข็งแรง
ง. เพราะกลัวเจ้าสาส์จะตาย
จ. เพราะกลัวเจ้าสาส์จะกินไม่อิ่ม

๗) หมอคิดการรักษาแพงเพราะเหตุใด?

- ก. เพราะรู้ว่าเศรษฐีใจดี ข. เพราะรู้ว่าเศรษฐีไม่รู้อะไรเลย
ค. เพราะเจ้าสาส์ไม่สบายมาก
ง. เพราะเศรษฐีรักเจ้าสาส์มาก
จ. เพราะรู้ว่าเศรษฐีกลัวเจ้าสาส์ตาย

๘. จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑) เพราะเหตุใดเจ้าสาส์จึงอ้วนมากขึ้นทุกที?

๒) เพราะเหตุใดเจ้าสาส์จึงไม่สบาย?

๓) ถ้านักเรียนอยากให้อุณหภูมิของนักเรียนแข็งแรง นักเรียนควรจะทำอย่างไร?

๔) ถ้าอุณหภูมิของนักเรียนไม่สบาย นักเรียนควรจะทำอย่างไร?

๕) ถ้านักเรียนชอบกินอาหารที่ละมากๆ แต่นักเรียนไม่อยากอ้วน นักเรียนควรทำอย่างไร?

ชื่อ _____

การต่อสู้ระหว่างรถกับช้าง

วันหนึ่งพ่อพาวิชัยไปเที่ยวป่าสงวนแห่งหนึ่ง พ่อจอดรถไว้ข้างทาง ขณะที่พ่อและวิชัยกำลังจะลงจากรถ ก็ได้ยินเสียงช้างร้องอยู่ไม่ไกลนัก วิชัย เหลียวมองไปรอบๆ ทันใดนั้นวิชัยก็เห็นช้างเชือกใหญ่ ๓ เชือกกำลังเดินมาตามทางที่รถจอดอยู่นั้น และอยู่ห่างจากรถเพียง ๒-๓ เมตรเท่านั้น

"ช้าง, ช้าง" วิชัยตะโกนขึ้น "ช้างหลังเราแน่ะ" พ่อรีบติดเครื่องยนต์ แต่ช้าเกินไปเสียแล้ว ช้างเชือกที่ ๑ ซึ่งเป็นเชือกที่ใหญ่ที่สุดเดินมาถึงรถและเดินผ่านเลยไป ตัวอันอ้วนใหญ่ของมันดูไปกับช้างรถ ช้าง ๒ เชือกหลังที่เดินตามมาติดๆ เดินคู่กันมา แต่ทางตรงที่รถจอดอยู่นั้นไม่กว้างพอที่ช้าง ๒ เชือกจะเดินผ่านไปพร้อมกันได้ ช้างเชือกที่อยู่ด้านที่ติดกับรถ เดินกระแทกรถเสียงดังสนั่น มันจึงรีบวิ่งหนีไป แต่ช้างเชือกใหญ่ที่เดินนำหน้าไปก่อนหน้านี้ หันกลับมาและเดินตรงมาที่รถอย่างช้าๆ มันหยุดยืนอยู่ห่างจากรถประมาณ ๑ เมตร ตาของมันจ้องมองมาอย่างเอาเรื่อง มันยื่นงวงอันยาวของมันตรงมาที่รถ และแตะลงที่หน้าหม้อรถซึ่งยังร้อนอยู่ ครั้งแรกมันสะบัดหัวไปข้างหลังและส่งเสียงร้อง จากนั้นมันก็ใช้เท้าหน้าของมันแตะหน้ารถจนรถสั่นไปทั้งคัน พ่อซึ่งขณะนั้นรู้สึกว่าจะคงตายแน่ ลองกดแตรรถดู เสียงของแตรรถทำให้ช้างหยุดมองด้วยความประหลาดใจ เมื่อพ่อเห็นดังนั้นก็กดแตรให้ดังขึ้นอีก ช้างจึงหันหลังกลับและเดินวากไป

๑. จงเขียนเครื่องหมายกากบาททับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกที่สุด

๑) นักเรียนคิดว่าวิชารู้สึกอย่างไร เมื่อเห็นช้าง?

- ก. ตีใจ ข. ตกใจ
ค. โจทนาย ง. คั่นเค้น
จ. กลัว

๒) ทำไมพ่อจึงติดเครื่องรถ เมื่อรู้ว่ามันข้างเกินมา ?

- ก. เพื่อหนีช่าง ข. เพื่อให้ช่างกลัว
ค. เพื่อให้ช่างตกใจ ง. เพื่อล่อให้ช่างประหลาดใจ
จ. เพื่อจะตามช่างไป

๓) เพราะเหตุใดช่างเชือกที่๑ จึงเดินผ่านไปเฉยๆ?

- ก. เพราะมันเห็นว่ารถไม่ทำอันตรายมัน
ข. เพราะมันเคยเห็นรถของพ่ออยู่เสมอ
ค. เพราะมันเคยเห็นพ่อและวิชัยมาที่บ้านนี้เสมอ
ง. เพราะมันกำลังวิ่งแข่งกับเพื่อนของมันอยู่
จ. เพราะมันตกใจเสียงรถที่มันเดินไปชนเขา

๔) เพราะเหตุใดช่างเชือกที่ตามมาข้างหลัง จึงวิ่งหนี?

- ก. เพราะมันเห็นว่ารถไม่ทำอันตรายมัน
ข. เพราะมันเคยเห็นรถของพ่ออยู่เสมอๆ
ค. เพราะมันเคยเห็นพ่อและวิชัยมาที่ป่านี้เสมอ
ง. เพราะมันกำลังวิ่งแข่งกับเพื่อนของมันอยู่
จ. เพราะมันตกใจเสียงรถที่มันเดินไปชนเขา

- ๕) เพราะเหตุใดช่างเชือกแรกจึงเดินกลับมาที่รถอีก?
- ก. เพราะมันตกใจที่เห็นเพื่อนของมันวิ่งหนีไป
 ข. เพราะมันสงสัยว่าทำไมเพื่อนมันจึงวิ่งหนีไป
 ค. เพราะมันคิดว่ารถทำร้ายเพื่อนของมัน
 ง. เพราะมันคิดว่ารถจะทำร้ายมัน
 จ. เพราะมันคิดว่ารถเป็นศัตรูของมัน
- ๖) นักเรียนคิดว่าช่างเชือกที่ ๑ เดินกลับมาช่วยรถด้วยความรู้สึกอย่างไร?
- ก. โกรธ
 ข. เกือบ
 ค. กลัว
 ง. สงสัย
 จ. อาฆาต
- ๗) นักเรียนคิดว่าขณะที่ช่างเอาเท้าเตะรถนั้นพ่อมีความรู้สึกอย่างไร?
- ก. โกรธ
 ข. ตกใจ
 ค. คื่นคั่น
 ง. กลัว
 จ. หมกหวัง
- ๘) พ่อมีนิสัยอย่างไร?
- ก. มีสติมั่นคง
 ข. ฉลาด
 ค. กล้าหาญ
 ง. มีไหวพริบดี
 จ. เป็นนักต่อสู้
๒. จง ตอบคำถามต่อไปนี้
- ๑) นักเรียนคิดว่าช่างเชือกแรกมีนิสัยอย่างไร?

๒) นักเรียนคิดว่าผู้เขียนเรื่องนี้ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร? ตอนใดของเรื่องที่ทำให้นักเรียนรู้สึกอย่างนั้น?

๓) นักเรียนคิดว่าเรื่องนี้จะ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงได้หรือไม่? เพราะเหตุใด

๔) นักเรียนจงเล่าเรื่องนี้อย่างย่อที่สุด โดยเขียนลงในที่ว่างที่เว้นไว้ให้

๕) นักเรียนคิดว่า ข้างจะทำอาการอย่างไรบ้าง เวลามันโกรธมากๆ?

ชื่อ _____

เชื่อหรือไม่?

ข้าพเจ้าเป็นชาวอังกฤษ ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นหนุ่มอยู่ ข้าพเจ้าได้ไปเที่ยวทางตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดีย และได้มีโอกาสเข้าป่าล่าสัตว์วันหนึ่งข้าพเจ้าออกล่าสัตว์เพลินไป กว่าจะรู้ตัวก็พลบค่ำแล้ว ข้าพเจ้าจึงรีบเดินทางกลับที่พัก ทางที่ข้าพเจ้าเดินมานั้นเป็นทางแคบๆ ทางขวามือของข้าพเจ้าเป็นแม่น้ำ ส่วนทางซ้ายมือเป็นป่าทึบ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรีบเดินอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็เห็นดวงตาสีเขียว ๒ ดวงอยู่ในระหว่างพุ่มไม้กำลังจ้องมองมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหยุดมองดูใหญ่โตน่าเป็นตาของอะไร แต่แล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องสะดุ้งสุดตัว เพราะดวงตาคู่นั้นเป็นดวงตาของเสือซึ่งเตรียมพร้อมที่จะกระโดดไล่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรดี? จะกระโดดลงไปในแม่น้ำหรือ? ข้าพเจ้ามองลงไปในแม่น้ำทางขวามือ คุณพระช่วย จระเข้มากมายกำลังอ้าปากคอยข้าพเจ้าอยู่

ข้าพเจ้ากลัวมากจนเข่าอ่อน ต้องทรุดลงนั่ง หนีไปไหนไม่ไหว ข้าพเจ้าได้แค่หลับตาและสวดมนต์ ทันใดนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงกิ่งไม้ไหวคล้ายกับเสือกระโจนออกมา ข้าพเจ้ารีบล้มตัวขึ้น คุณทราบไหมว่าเกิดอะไรขึ้น? เสือกระโดดข้ามศีรษะข้าพเจ้าไป และตกลงไปในน้ำซึ่งมีจระเข้ - กำลังอ้าปากคอยอยู่นั้น

๒) นักเรียนคิดว่า ป่าที่ข้าพเจ้าไปล่าสัตว์นั้นมีลักษณะอย่างไร?

๓) นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วเกิดความรู้สึกอย่างไรบ้าง? ตอนใดของเรื่องที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเช่นนั้น?

๔) นักเรียนเชื่อเรื่องที่ "ข้าพเจ้า" เล่าให้ฟังหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๕) ถ้านักเรียนได้พบกับสิ่งที่น่ากลัว หรือมีความทุกข์ ซึ่งไม่มีใครช่วยนักเรียนได้ นักเรียนจะทำอย่างไร?

ชื่อ _____

ม้าน้ำ

เช้าวันหนึ่งอากาศแจ่มใส จุ่มออกไปเดินเล่นที่ชายหาดเพื่อดูว่าจะมีสัตว์ทะเลแปลกๆถูกน้ำทะเลซัดขึ้นมาติดอยู่แถวชายหาดบ้างหรือไม่ เพราะเมื่อคืนมีพายุจุก เธอเดินเรื่อยไปจนถึงแอ่งน้ำที่เงียบสงบแห่งหนึ่ง เธอจึงหยุดยืนจ้องมองลงไปใต้น้ำเพื่อจะพบสิ่งที่น่าสนใจบ้าง และแล้วเธอก็ได้เห็นม้าน้ำ ๒ - ๓ ตัวอยู่ในนั้น เธอดีใจมาก รีบวิ่งกลับมาชวนจอนและแดงซึ่งไม่เคยเห็นม้าน้ำมาก่อนไปดู

ม้าน้ำเป็นสัตว์ทะเลจำพวกปลา แต่เป็นปลาที่มีรูปร่างแปลกประหลาด ผิดจากปลาทั่วไป มันมีลำตัวยาวประมาณ ๓ - ๔ นิ้วฟุต มีหน้วยาว หัวคล้ายหัวม้า มีกระดูกเป็นสันแข็งทั่วตัว มีหางยาวสำหรับพินหรือเกี่ยวกับกิ่งก้านของต้นไม้สำหรับเกาะที่เกาะ ที่ด้านหลังมีครีบคล้ายปลา ม้าน้ำใช้ครีบนี้น้ำว่ายนำเวลาว่ายน้ำตัวของมันลอยคั้งในแนวคั้ง แทนที่จะลอยตัวตามแนวนอนเหมือนปลาทั่วไป

ขณะที่จุ่ม จอน และแดง กำลังมองดูม้าน้ำเพลินอยู่นั้น ตาของเขาก็ต้องเบิกกว้างขึ้นด้วยความประหลาดใจ เพราะม้าน้ำตัวหนึ่งว่ายน้ำไปถึงกลางแอ่งน้ำนั้น และกตท้องของมันกับกอนหิน ทันใดนั้นลูกม้าน้ำตัวเล็กๆสิบตัวก็พุ่งกันออกมาจากกระเปาะที่หน้าท้องของม้าน้ำตัวนั้น

ม้าน้ำออกลูกเป็นไขก่อน เมื่อจะออกไขม้าน้ำตัวเมียจะไขทิ้งไว้ในกระเปาะหน้าท้องของม้าน้ำตัวผู้ แล้วปล่อยให้ม้าน้ำตัวผู้ดูแลไขไปตามลำพัง จนไขฟักเป็นลูกม้าน้ำตัวน้อยๆที่มีรูปร่างเหมือนพ่อแม่ไม่มีครีบ ลูกม้าน้ำจะอยู่ในกระเปาะพ่อต่อไป มันจะว่ายน้ำออกไปหากินเฉพาะบางเวลา แต่เมื่อตกใจหรือมีภัยมันก็จะ

จะกรูกันกลับมาเข้าอยู่ในกระเป๋าท่ออีก พอมีน้ำเลี้ยงลูกจนโตรู้จักป้องกัน
ตัวเองแล้ว จึงปล่อยให้ไปหากินตามลำพัง

มีน้ำเป็นปลาที่มีชีวิตและรูปร่างแปลก แม้ว่าเราจะใช้มีน้ำเป็นอาหาร
ไม่ได้ แต่ก็มีคนนำมีน้ำมาขายทำยาได้

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. มีน้ำมีลักษณะต่างจากปลาทั่วไปอย่างไร?

๒. เพราะเหตุใดเขาจึงจัดให้มีน้ำเป็นสัตว์จำพวกปลา?

๓. ลูกมีน้ำมีชีวิตและความเป็นอยู่เหมือนหรือต่างจากลูกปลาอื่นๆ อย่างไร?

๔. นักเรียนคิดว่าในประเทศไทยนี้มีมีน้ำอยู่ทุกจังหวัดหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๕. จงบอกชื่อจังหวัดที่มีม้าน้ำอาศัยอยู่มาก ๕ จังหวัด

๖. นักเรียนจะจับม้าน้ำมาเลี้ยงไว้ที่บ้านนักเรียนได้หรือไม่? เพราะเหตุใด?

๗. ถ้านักเรียนอยากเลี้ยงม้าน้ำ นักเรียนจะต้องทำอะไรจึงจะเลี้ยงมันได้?

๘. ม้าน้ำเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์หรือโทษอย่างไร?

ชื่อ _____

แมงกะพรุน

แมงกะพรุนเป็นสัตว์ทะเลชนิดหนึ่ง มีลักษณะคล้ายวุ้นสีขาวลอย - กระจ่เพื่อลอยในทะเล แมงกะพรุนเป็นสัตว์ทะเลที่มีรูปร่างงดงามมากอย่างหนึ่ง ลำตัวส่วนบนเป็นวงกลมโค้งลงคล้ายร่ม ทางด้านล่างตรงกลางเป็นปาก ลึก เข้าไปในปากเป็นกระเพาะ รอบๆปากมีหนวดเป็นเส้นยาวสีขาวสั้ห้อยลงมา เป็นกลุ่ม

แมงกะพรุนกินหนอน ลูกปลา หรือลูกกุ้งตัวเล็กๆเป็นอาหาร ขณะที่ มันลอยไปในน้ำ ถ้ามีกุ้งหรือปลาตัวเล็กๆเข้ามาใกล้ แมงกะพรุนจะใช้หนวด ตะแตะ หนวดนั้นมีต่อมพิษทำให้เหยื่อหมดกำลัง ตัวแข็งแรงว่ายหนีไปไม่ได้ ต้อง กลายเป็นอาหารของแมงกะพรุนไปในที่สุด

แมงกะพรุนออกลูกเป็นไข่ จากไข่จะกลายเป็นตัวอ่อนที่มีขนาดเล็ก มาก และมีรูปร่างไม่เหมือนแมงกะพรุนเลยแม้แต่น้อย ตัวอ่อนของแมงกะพรุนจะ ล่องลอยอยู่ในน้ำทะเลพักหนึ่ง ก็จมลงสู่ก้นทะเล เกาะติดกับหิน แล้วเปลี่ยน- รูปไปกลายเป็นสัตว์ทะเลที่มีรูปร่างคล้ายพืช เมื่อตัวอ่อนเจริญเต็มที่จึงจะเปลี่ยน รูปใหม่อีกครั้ง กลายเป็นแมงกะพรุนลอยไปในน้ำทะเล

ในตัวแมงกะพรุนมีน้ำอยู่มากถึง ๙๐ ส่วน ถ้ามันขึ้นมาอยู่บนบกตาก- แดดนานๆ ตัวมันจะละลาย

แมงกะพรุนนี้คนกินได้ เขาเอาไปคองไว้แล้วเอามายำกินกรุบๆดี แต่แมงกะพรุนบางชนิดก็มีพิษมาก ที่เรียกว่า แมงกะพรุนไฟ ถ้าใครถูกเข้า จะต้องรักษาแฉ่ล็กัันนานทีเดียว

จงอ่านคำถามต่อไปนี้แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. แมงกะพรุนเคลื่อนตัวไปยังที่ต่างๆ ด้วยวิธีใด?

๒. แมงกะพรุนมีวิธีจับเหยื่อของมันอย่างไร?

๓. นับตั้งแต่เกิดจากแม่ แมงกะพรุนมีการเปลี่ยนแปลงที่ระยะ จึงมีรูปร่างเป็น
แมงกะพรุนโดยสมบูรณ์ (นับระยะที่เปลี่ยนเป็นแมงกะพรุนด้วย) ระยะเหล่านั้น
ได้แก่อะไรบ้าง?

๔. คุณสมบัติของแมงกะพรุนเมื่ออยู่บนบกและถูกแคะคนานๆ แตกต่างจากสัตว์น้ำ
อื่นๆ อย่างไร เพราะเหตุใด?

๕. แมงกะพรุนเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

๖. ที่จังหวัดพิษณุโลก มีแมงกะพรุนอาศัยอยู่หรือไม่ เพราะเหตุใด

๗. นักเรียนจะพบแมงกะพรุนได้ง่าย ในบริเวณภาคไหนของประเทศไทย?

๘. นักเรียนคิดว่าแมงกะพรุนต่อสู้กับศัตรูของมันด้วยวิธีใด? เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น?

๙. จงวาดรูปแมงกะพรุนมาตามที่นักเรียนเข้าใจ จากการอ่านเรื่องข้างต้น

ชื่อ _____

ความเป็นอยู่ของมนุษย์สมัยโบราณ

มนุษย์ในสมัยแรกๆนั้นอาศัยอยู่ตามป่าตามถ้ำ หาเลี้ยงชีวิตด้วยการล่าสัตว์ เมื่อมนุษย์เหล่านั้นเจริญขึ้น ก็ย้ายออกจากถ้ำมาตั้งบ้านเรือนอยู่ในที่ราบ และเริ่มรู้จักการเพาะปลูก, เลี้ยงสัตว์ไว้เป็นอาหารและใช้งาน

เมื่อมนุษย์มาตั้งบ้านเรือนอยู่ในที่ราบ เขาก็เริ่มใช้ชีวิตอย่างชาวนาข้าวไร้ ปลูกข้าวและผักหลายชนิดเป็นอาหาร นานๆครั้งก็จะออกไปล่าสัตว์บ้าง เครื่องมือเครื่องใช้ของมนุษย์สมัยนี้ทำด้วยหินเป็นส่วนใหญ่ เขาทำได้สวยงามและใช้ประโยชน์ได้ดีกว่าสมัยก่อนๆ เขามีขวานสำหรับฟัน, ดาบไม้, สับ และค้อนเพื่อสัตว์ มีลูกศรไว้เป็นอาวุธและล่าสัตว์ได้ มีเสียมไว้ขุดดินยกร่องทำสวน มีเคียวเกี่ยวข้าว และมีสิ่งสำหรับทำงานอย่างช่างไม้ เราเรียกมนุษย์สมัยนี้ว่า มนุษย์สมัยหิน

สัตว์ที่ล่ามาได้นอกจากเขาจะใช้เนื้อเป็นอาหารแล้ว เขายังใช้หนังเป็นเครื่องนุ่งห่ม ใช้กระดูกทำเข็มเย็บผ้า เบ็ดตกปลา และฉมวกสำหรับแทงปลา ตลอดจนทำเป็นลูกปัดไว้ร้อยเป็นสร้อยคออีกด้วย

เขารู้จักเอาไม้ป่ามาสร้างบ้าน คอกสัตว์ ทำคันธนู และคันกระสุน ส่วนหัวลูกศรนั้นเขาทำด้วยไม้เหลาปลายให้แหลมก็มี หรือทำด้วยหินก็มี ส่วนที่ใช้ยิงกับคันกระสุนนั้นทำด้วยหินเหนียวปั้นเป็นลูกกลมๆ เหมือนที่เราใช้ยิงกับหนังสติ๊ก

นอกจากนั้นเขายังรู้จักทำหม้อแบบต่างๆ รวมทั้งซ่อนคักข้าว คักแกง ค้วยดินเผาอีกด้วย

จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นักเรียนคิดว่าถ้าเป็นที่อยู่ที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ในสมัยแรกๆหรือไม่?
เพราะเหตุใด?

๒. สมัยที่มนุษย์ยังใช้ถ้ำเป็นที่อยู่นั้น มนุษย์รู้จักใช้พืชเป็นอาหารแล้วหรือยัง?
นักเรียนทราบได้อย่างไร?

๓. นักเรียนคิดว่ามีเหตุผลใดบ้างที่มนุษย์ต้องย้ายที่อยู่จากถ้ำ มาอยู่ในที่ราบ
และทำการเพาะปลูก? บอกมาสัก ๔ ข้อ

๔. เมื่อมนุษย์เริ่มใช้ชีวิตอย่างชาวไร่ ชาวนา มนุษย์เอาสัตว์ที่ไหนมาเลี้ยงไว้
ใช้งาน. และเป็นอาหาร?

๕. เพราะเหตุใด เขาจึงเรียกมนุษย์สมัยที่ออกมาอยู่ในที่ราบนี้ว่ามนุษย์หิน?

๖. เครื่องมือสำหรับหาอาหารของมนุษย์สมัยก่อนมีอะไรบ้าง?

๗. เครื่องใช้ในการกินอาหารของมนุษย์สมัยก่อนมีอะไรบ้าง?

๘. เครื่องประดับของมนุษย์สมัยก่อนมีอะไรบ้าง?

๙. นักเรียนคิดว่ามนุษย์โบราณฉลาดหรือโง่? เพราะเหตุใด?

๑๐. นักเรียนคิดว่าหินมีประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างไรบ้าง? จงตอบมาให้มากที่สุด

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๒๘

ชื่อ _____

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นพระราชโอรสของ
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประสูติเมื่อพ.ศ. ๒๓๙๖ มีพระนาม
เดิมว่า เจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ เสด็จขึ้นครองราชเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ นับเป็น
รัชกาลที่ ๕ แห่งราชวงศ์จักรี

ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงมีพระชนม์ชีพ
อยู่นั้น พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ
อย่างใหญ่หลวง กล่าวคือ

ในรัชกาลของพระองค์ ประเทศมหาอำนาจทางทวีปยุโรป ได้แก่
อังกฤษ และฝรั่งเศส กำลังแสวงหาเมืองขึ้น บรรดาประเทศเพื่อนบ้าน
ของเราต่างก็ตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งทั้งสิ้น ประเทศไทยถูกคุกคามหลายครั้ง
แต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงรักษาเอกราชของชาติมาได้โดย
ตลอด เพราะพระองค์ทรงยอมเสียดินแดนที่เป็นเมืองขึ้นของไทยมาตั้งแต่สมัย
รัชกาลที่ ๑ ไปที่ละส่วนสองส่วนเพื่อแลกกับเอกราชของชาติไทย ประเทศ
ไทยจึงเป็นประเทศเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไม่ตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่ง

นอกจากนั้นพระองค์ยังได้ทรงปรับปรุงประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า
ทัดเทียมอารยประเทศ เช่น โปรดให้มีการรถไฟ การไปรษณีย์ การไฟฟ้า
และการประปาขึ้นเป็นครั้งแรก พระองค์ทรงโปรดให้เลิกทาส เพื่อให้ราษฎร
ทุกคนเป็นไทแก่ตัว ไม่ต้องตกเป็นทาสของใคร ทรงปรับปรุงการปกครองโดย
ทรงตั้งกระทรวงต่างๆขึ้น และทรงแบ่งการปกครองหัวเมืองเป็น ตำบล
อำเภอ และจังหวัด อย่างที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้

เนื่องจากพระราชกรณียกิจของพระองค์ดังกล่าวมาแล้ว สร้างความ
เจริญให้แก่ประเทศไทยอย่างมากมาย พระองค์จึงทรงเป็นที่เคารพรักของ -
ชาวไทยทั้งมวล ชาวไทยจึงถวายพระนามของพระองค์ว่า "พระปิยมหาราช"
แปลว่า มหาราชอันเป็นที่รัก พระองค์ทรงครองราชอยู่นานถึง ๔๒ ปี จึง
สวรรคตเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยคิดให้ถี่ถ้วน แล้วจึงตอบ

๑. ประเทศไทยรอดพ้นจากการเป็นเมืองขึ้นของประเทศมหาอำนาจทางตะวันตก
ได้อย่างไร?

๒. เพราะเหตุใด พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงต้องทรง
ปรับปรุงประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ?

๓. การเลิกทาสนั้นมีผลต่อความเจริญของประเทศหรือไม่? อย่างไร?

๔. ถ้าประเทศไทยตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่ง ประเทศไทยเราจะมีสภาพเป็นอย่างไร?

๕. จากคำตอบของนักเรียนในข้อ ๔ สภาพดังกล่าวนั้นจะมีผลเสียต่อความเป็นประเทศชาติของเราอย่างไร?

๖. เพราะเหตุใด โรงเรียนและหน่วยงานต่างๆจึงนำพวงมาลาไปถวายบังคมพระบรมรูปของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ในวันคล้ายวันสวรรคตของพระองค์?

๗. เพราะเหตุใดเราจึงต้องรักประเทศชาติของเรา?

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงเป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระมหาธรรมราชา และพระวิสุทธิกษัตริย์ พระองค์ประสูติที่เมืองพิษณุโลกเมื่อ พ.ศ. ๒๐๕๕ และได้ประทับอยู่ที่เมืองพิษณุโลกจนพระชนมายุได้ ๕ พรรษา จึงถูกพระเจ้าบุเรงนองขอเอาไปไว้เป็นตัวประกัน พระองค์ทรงอยู่ที่ประเทศพม่า จนพระชนมายุได้ ๑๕ พรรษา

ในพ.ศ. ๒๑๑๒ พระเจ้าบุเรงนองตีกรุงศรีอยุธยาได้ และแต่งตั้งให้สมเด็จพระมหาธรรมราชาเป็นกษัตริย์ครองกรุงศรีอยุธยาในฐานะเมืองขึ้นของพม่า สมเด็จพระมหาธรรมราชาจึงขอสมเด็จพระนเรศวรกลับมาช่วยปกครองบ้านเมือง

สมเด็จพระนเรศวรทรงเริ่มการกอบกู้เอกราชของชาติไทย โดยปลุกใจคนไทยให้หายกลัวพม่า รวบรวมและฝึกฝนคนรุ่นหนุ่มให้เป็นนักรบที่เก่งกล้า และสอนวิธีทำสงครามโดยใช้คนจำนวนน้อย แต่สามารถเอาชนะข้าศึกจำนวนมากกว่าได้ พระองค์ทรงใช้เวลาเตรียมการกอบกู้เอกราชตั้งแต่เสียกรุงในปี พ.ศ. ๒๑๑๒ จนถึงพ.ศ. ๒๑๒๗ กินเวลาเกือบ ๑๕ ปี จึงได้โอกาสเหมาะ เมื่อเมืองอังวะ เกิดเป็นกบฏต่อพม่า กษัตริย์พม่าสั่งให้ไทยยกทัพไปช่วยตีเมืองอังวะ สมเด็จพระนเรศวรทรงคุมทัพไทยไปช่วย พม่ากลัวว่าไทยจะเป็นกบฏต่อพม่า จึงลอบคิดจะทำร้ายสมเด็จพระนเรศวรระหว่างทาง เมื่อสมเด็จพระนเรศวรยกทัพไปถึงเมืองแครง ทรงทราบอุบายของพม่า จึงทรงถือโอกาสที่พม่าคิดร้ายต่อพระองค์ก่อน ประกาศอิสรภาพทันที ไม่ยอมขึ้นต่อพม่าอีกต่อไป

เมื่อไทยประกาศอิสรภาพแล้ว พม่าก็ยกทัพมาตีไทยหลายครั้ง แต่ทัพไทยก็ตีทัพพม่าแตกไปทุกครั้ง ครั้งสำคัญที่สุดคือในพ.ศ. ๒๑๓๕ พระเจ้าหงสาวดี

ให้สมเด็จพระมหาอุปราชายกทัพใหญ่มาตีไทย สมเด็จพระนเรศวรทรงยกทัพออกไปตั้งรับพม่าที่เมืองสุพรรณบุรี และได้ทรงกระทำยุทธหัตถีกับสมเด็จพระมหาอุปราช พระองค์ทรงฟันสมเด็จพระมหาอุปราชสิ้นพระชนม์บนคอช้าง ตั้งแต่นั้นมาพม่าก็เกรงกลัว ไม่กล้ายกทัพมารุกรานไทยอีก

สมเด็จพระนเรศวรทรงประหาร สวรรคตที่เมืองหางเมื่อพ.ศ. ๒๑๔๘ ในขณะที่ทรงยกทัพจะไปตีพม่า รวมพระชนมายุได้ ๕๐ พรรษา

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยคิดให้ถี่ถ้วนแล้วจึงตอบ

๑. พระเจ้าบุเรงนองคือใคร? มีความสำคัญต่อไทยอย่างไร?

๒. เพราะเหตุใดพระเจ้าบุเรงนองจึงเอาตัวสมเด็จพระนเรศวรไปเป็นตัวประกัน?

๓. ขณะที่ไทยตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า เราต้องทำอะไรให้พม่าบ้าง?

๔. สมเด็จพระนเรศวรต้องไปอยู่ที่ประเทศพม่ากี่ปี? นักเรียนคิดว่า การที่พระองค์ไปอยู่ประเทศพม่านั้น มีผลดีต่อพระองค์หรือไม่? อย่างไร?

๕. เพราะเหตุใดสมเด็จพระนเรศวร จึงไม่ทรงประกาศอิสรภาพทันทีที่ได้กลับมา
อยู่กรุงศรีอยุธยา แต่กลับรออยู่จนกระทั่งทรงทราบว่าพม่าคิดร้ายต่อพระองค์
พระองค์จึงทรงประกาศอิสรภาพ ซึ่งทำให้ไทยต้องตกเป็นเมืองขึ้นของพม่านาน
ถึง ๑๕ ปี?

๖. ถ้าไทยตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ นักเรียนคิดว่า เราจะ
มีสภาพเหมือนกับเมื่อครั้งที่เราตกเป็นเมืองขึ้นของพม่าหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๗. การที่สมเด็จพระนเรศวรทรงกู้เอกราชของชาติไทยกลับคืนมาได้นั้น มีความ-
สำคัญต่อประเทศไทย และคนไทยอย่างไร?

ชื่อ _____

สงครามยุทธหัตถี

ในปี มะโรง พ.ศ. ๒๑๓๕ พระเจ้าหงสาวดีนันทบุเรงไ้ทรงใช้ให้สมเด็จพระมหาอุปราชายกกองทัพมาตีไทย โดยยกเข้ามาทางด่านเจดีย์สามองค์ จังหวัดกาญจนบุรี

ทางฝ่ายกรุงศรีอยุธยาซึ่งขณะนั้นสมเด็จพระนเรศวรทรงเป็นกษัตริย์ได้ทรงยกกองทัพออกไปตั้งรับที่นอกเมือง โดยให้ทัพหน้าซึ่งมีพระยาศรีไชยณรงค์เป็นแม่ทัพยกล่วงหน้าไปก่อน ส่วนทัพหลวงซึ่งมีสมเด็จพระนเรศวรเป็นแม่ทัพยกตามไปทีหลัง และได้ไปตั้งทัพอยู่ที่ตำบลหนองสาหร่าย

ในวันที่จะทรงกระทำสงครามยุทธหัตถีนั้น กองทัพไทยเตรียมพร้อมแต่เวลาเช้า เพราะรู้ว่าทัพข้าศึกยกไกลเข้ามาแล้ว สมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระเอกาทศรถต่างก็ทรงแต่งพระองค์เตรียมพร้อมที่จะออกรบ พอสมเด็จพระนเรศวรทรงเครื่องเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ทรงไ้ยินเสียงปืนลั่นขึ้นทางหน้าทัพ จึงทรงสั่งให้ปลัดกรมตำรวจเอามาเร็วรีบไปสืบดู ก็ได้ความว่ากองทัพหน้าได้ปะทะกับทัพข้าศึกแล้ว แต่ต้านทานไม่ไหว เพราะทัพข้าศึกมีกำลังมาก กองทัพไทยจึงแตกมา สมเด็จพระนเรศวรจึงทรงวางแผนรบโดยให้กองทัพหลวงคอยชุมนุมอยู่ในป่าข้างทางแล้ว โอบตีข้าศึกเวลาข้าศึกไล่กองทัพแตกลงมา

สมเด็จพระนเรศวรทรงสงบทัพรออยู่จนเวลา ๑๑ นาฬิกา ก็ทรงเห็นข้าศึกไล่ตามทัพหน้ามาไม่เป็นขบวน สมเด็จพระนเรศวรจึงทรงกระชกเง้า ก็ตรัสสั่งให้บอกสัญญาณให้กองทัพทั้งปวงออกตีโอบข้าศึก ส่วนข้าศึกมีใครจะแวงว่าจะถูกตีโอบ ก็เสียทีแตกหนีเป็นอลหม่าน ขณะนั้นข้างทรงของสมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระเอกาทศรถ กำลังคักน้ำมันทั้งสองเชือก ครั้นเห็นช้างข้าศึกกลับหลังพากันหนีก็ออกไล่ไปโดยเมื่อน้ำมัน พาเอาสมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระ-

เอกาทศรถเข้าไปอยู่กลางหมู่ข้าศึกโดยไม่ทรงรู้พระองค์ เพราะเวลานั้นกำลัง
รบพุ่งกันโกลาหลฝุ่นฟุ้งคลบจนมืดมัวไปหมด เมื่อฝุ่นจางสมเด็จพระนเรศวรจึง
ทรงทราบว่าพระองค์พลัดเข้ามาอยู่ท่ามกลางข้าศึก เพราะพระองค์ทอดพระเนตร
เห็นสมเด็จพระมหาอุปราชยืนข้างอยู่ไคร้ไม่กับข้างท้าวพระยาทั้งหลายเชือก
พระองค์จึงทรงขับช้างพระที่นั่งตรงไปยังหน้าข้างทรงของสมเด็จพระมหาอุปราช
แล้วทรงชวนสมเด็จพระมหาอุปราชกระทำยุทธหัตถี เมื่อสมเด็จพระมหาอุปราช
ได้ทรงฟังดังนั้น จึงขับช้างพลายพิชชกซึ่งเป็นข้างทรง ตรงออกมาชนกับ -
เจ้าพระยาไชยาญาติ

ฝ่ายเจ้าพระยาไชยาญาติเห็นช้างข้าศึกตรงออกมา ก็โหมเข้าแทงทันที
จึงเสียที่ พลายพิชชกไถ่ล่าง แกรุ่นเอาเจ้าพระยาไชยาญาติเบนไปจนหันข้าง
ให้ สมเด็จพระมหาอุปราชได้ตีที่พื้นค้วยพระแสงของ้าว แต่สมเด็จพระนเรศวร
ทรงหลบทัน จึงถูกแต่ชายพระมาลาหนึ่งเป็นไป พอดีเจ้าพระยาไชยาญาติสะบัด
หลุด แล้วกลับไถ่ล่าง แกรุ่นเอาพลายพิชชกหันเบนไป สมเด็จจึงทรงพัน
ค้วยพระแสงของ้าวถูกสมเด็จพระมหาอุปราชที่ไหล่ขวาขาด ขับสิ้นพระชนม์อยู่บน
คอช้าง ส่วนสมเด็จพระเอกาทศรถก็ได้ทรงกระทำยุทธหัตถีกับมังจาบโรและพัน
มังจาบโรตายเช่นกัน

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยคิดให้ถี่ถ้วนแล้วจึงตอบ

๑. สงครามครั้งนี้เกิดขึ้นในสมัยของกษัตริย์พระองค์ใด? (ทั้งของไทยและพม่า)

๒. เมืองอะไรเป็นเมืองหลวงของพม่า ในสมัยนั้น?

๓. ในเวลาไปทำสงคราม เราจะทราบได้อย่างไร ว่าข้าศึกอยู่ห่างจากเรามากน้อยแค่ไหน?

๔. ขณะที่ทัพหน้าของไทยปะทะกับทัพหน้าของข้าศึก ทัพหน้าของไทยอยู่ห่างจากทัพหลวง คิดเป็นระยะเวลาในการเดินทางประมาณเท่าไร? นักเรียนทราบได้อย่างไร?

๕. การตั้งรับข้าศึกในเมืองกับตั้งรับนอกเมือง มีผลที่ต่างกันอย่างไร?

๖. ในการกระทำยุทธหัตถีนั้น จะแพ้หรือชนะต้องขึ้นอยู่กับอะไรบ้าง?

๓. ถ้าสมเด็จพระมหาอุปราชาไม่ออกมาชนช้างด้วย แต่กลับสั่งให้ทหารล้อมจับ สมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระเอกาทศรถไว้ เหตุการณ์ของสงครามคราวนั้นจะเป็นอย่างไร? และจะมีผลต่อประเทศไทยอย่างไร?

๔. นักเรียนคิดว่า การที่สมเด็จพระนเรศวรทรงให้กองทัพหลวงชุมนุมอยู่ในป่าข้างทาง เพื่อคอยโอบตักข้าศึกเวลาไล่ทัพหน้าลงมา แทนการส่งทัพหลวงหนุนขึ้นไปนั้น เป็นความคิดที่ถูกหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๕. สมเด็จพระนเรศวรทรงมีนิสัยอย่างไร?

๑๐. สมเด็จพระมหาอุปราชาทรงมีนิสัยอย่างไร?
